Р М.

. П Т Р

2278

Ax

78

12 10
18
25
16 30
42

Amalia.

Anna Ha

Ν Ε

ΦΑΡΜΑΚΟ

Δ.

Οὐδὲν τῆς Ὑγιεί

ΦΑΡΜΑΚ

ΓΕΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΝΕΩΤΕ
ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ
ΕΥΡΩΠ

ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΚ ΤΟΥ
ΒΡΟΥΝΙΑ

ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣΑ ΠΑΡ
ΤΑΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΥ
ΘΕΤΤΑ

Ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτ
γικοῦ Πατριάρχου
ΚΥΡΙΛ

Ἐν Κωνςαντινου

-1821-

ΑΓΑΘΗ Τ

ΚΑΙ ... ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ...ΡΙΔΗΣ
ΕΝ ...ΠΟΛΕΙ

ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤ
ΚΑΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩ ΠΑΤΡΙ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ,
ΡΙΩ ΠΟΛΥΚΑΡΠΩ, Τ
ΜΟΙ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΔΕΣ
ΠΑΣΗΣ ΑΙΔΟΥΣ ΚΑΙ
ΝΕΜΩ ΠΡΟΣΚ

Ηρακλῆς ἐκεῖνος ὁ
Ἥρως τοῦ κόσμου, περιερ
λεις καὶ χώρας τῆς Ἑλλάδο
γῆν ἡμῶν ἀπὸ τὰ τερατώδη
ἔφθασε τέλος πάντων καὶ ἔ
Λέρνην, λίμνην τῆς Ἀργολί
ση καὶ ἀφανίσῃ ἐκείνην τὴν
λογουμένην Ἑπτακέφαλον
ῶν, ἥτις τότε ἐκεῖ ἐμφώλ
ἀλλ' ἐν ᾧ ὁ Ἥρως ἠγωνίζετ
τῶν πολλῶν αὐτῆς κεφαλῶν
ἐφύτρωναν, καὶ αὐξανόμε
ζοντο καὶ ἐγίνοντο εἰς πλῆθο
καὶ αὐτὸς ἐχρειάσθη εἰς αἰ
τὸν φίλον του Ἰόλαον διὰ νὰ

συμπράκτωρ, ὥςε ἐν ᾧ ὁ π
τερος κατακαίων τὴν τομὴ
μένον σίδηρον, τὴν ἐξήρανε
οὕτω τὴν ἐξωλόθρευσαν καὶ

Ἀλλὰ καθὼς ἐκεῖνοι οἱ Ἡ
τὸ διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπ
νῦν Μακαριώτατε καὶ Προσ
ὡς ἄλλος γενναῖος καὶ θεῖος
μένος ὢν μὲ τὰς χάριτας κ
ξολόθρευσον διὰ τῶν πρὸς Θ
νῦν κυριεύουσαν πολυκέφα
Ὕδραν τῶν ἀνθρωπίνων πα
μέραι φεῦ! κυριεύουσι καὶ κ
συχεῖς ἡμῶν ἀδελφούς, ἀπ
λὰς αὐτῶν τῶν παθῶν μὲ
Πνεύματος: ὅ ἐςι ῥῆμα Θεο

νὸς, ὡς ἄλλος σμικρὸς Ἰό
προσαρμόζων τὰ Παιωνικὰ
σχοντας, διὰ τῆς σμικρᾶς
μακοποιΐας, τὴν ὁποίαν Σ
ἐκ τῶν καρπῶν τῶν κόπων
πρὸς Σέ μου μεγάλης εὐπει
χρέος βαθυτάτης μου ὑποκλ
νῶ χρήσιμος καὶ ὠφελὴς
νοὺς ἀδελφούς μας.

Δέχθητι λοιπὸν παρακα
Δέσποτα, μὲ τὴν συνήθη
σιν πρὸς τὰ τοιαῦτα βιβλί
την Βίβλον, τὴν ὁποίαν ςοχ
ἀναγκαίαν εἰς τὸ ἡμέτερον
αὐτὴν διὰ τῶν μακαρίων Σ
χῶν, διὰ νὰ γένῃ πλέον ὡ

κρινεῖς ἡμῶν ἀδελφοὺς, καὶ
ὁ Θεάνθρωπός μας Ἰησοῦς
ἐκ δεξιῶν του, ὡς διάδοχόν
μον, ἐν ᾧ θέλει κρίνη ἐπὶ θ
λὰς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀμήν

Τῇ β΄: τοῦ αω

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτ

Υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ δο

Διονύσιος ὁ

ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ Κ

ΧΑΙΡΟ

Δεν εἶναι χρεία, ὦ Φ
δείξω, ὅτι ἡ Ἰατρικὴ εἶνα
τάτη ἐπιστήμη τοῦ κόσμο
βίον, ἐπειδὴ καὶ Σὺ ὡς σο
πολλὰ καλὰ τοὺς ὅρους καὶ
γάλην ὠφέλειαν αὐτῆς τῆς
οἱ μεγάλοι νόες τοῦ κόσμου
ὀνομάζουσι, καὶ ὄντως θεί
Θεὸν κανένας ἄλλος ἄνθρωπ
εἶναι τόσον χρειαζόμενος κ
ἄριςος Ἰατρὸς, ὁ σκοπὸς
νεται εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ
τὸν πλησίον του, ἡ ὁποία
τιμον καὶ γλυκύτερον πρᾶ
πάθη τῆς ψυχῆς, οἱ πόνοι
παρόμοια δὲν ἀποβλέπουσι
τὸ νὰ φθείρωσι τὴν ὕπαρξιν
που. ὅλοι οἱ κόποι καὶ ὅλ
τον τὸν κόσμον δὲν γίνοντα
ἀπόκτησιν τῆς εὐδαιμονίας
γὴν τῶν πόνων, καὶ διατή
ὠφελεῖ ὁ πλοῦτος εἰς τοὺς π
μεύει ἡ δόξα εἰς τοὺς μεγιςᾶ
προξενοῦσιν αἱ πολλαὶ γνώσ
ἀπούσης τῆς ὑγιείας; ταῦτ

συγκρινόμενα μὲ τὴν ὑγιεία
την κατάςασιν τῶν ἀνθρώ
τοῦ κόσμου, καὶ εὔσπλαγχ
πότητα, ἀγωνίζονται φιλο
μέσων καλῶν καὶ ὠφελίμω
θρώπου.

Δυςυχὴς λοιπὸν εἶναι ἐ
τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἀπ
δυςυχέςερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ
λεῖ αὐτοὺς διὰ νὰ μὴν ἰδῇ
Θεοῦ. ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος εἶνα
Παντοδύναμον ὄν, καὶ Δημ
ἐκόσμησε τὸν ὁρίζοντά μας
κίλα ὄντα, καὶ αὐτὰ πρὸς
πων. οἱ φιλάνθρωποι Ἰατ
ποιοὶ, μάλιςα καὶ ἄλλοι πο
πης, τὸ σκοπούμενον τῶν ὁ
δωσι τὴν ὑγιείαν εἰς τὸν πλη
ται φιλοπόνως ἐφευρίσκον
πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἀνθρωπ
φιλογενὴς ὢν καὶ φιλέλλην,
τὲ εἰς τὰς σπουδάς μου, μ
τέραν Φαρμακοποιΐαν τοῦ
Βρουνιατέλου, τοῦ ἡμετέρο
τῆς ἐν Παυΐᾳ Βασιλικῆς Ακ
ταν ἐκβῆκεν εἰς φῶς, οἱ Γά
θνη τῆς Εὐρώπης, εὐθὺς τὴ
τὴν ἔδωκαν εἰς τύπον πρὸς
αὐτῶν.

Εἰς τὴν Φαρμακοποιΐαν
σα καὶ ἄλλας πολλὰς Χυμ
λας ἐρανισμένας ἀπὸ τοὺς
σοφοὺς Ἰατροὺς τῆς Εὐρώπ
κατασκευῆς τῶν ἰατρικῶν
ματείας, ἡ δύναμις καὶ ἡ
εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀῤῥωσί
τάξιν εἰς ὅλον τὸ βιβλίον, κα
παράδειγμα βλέπομεν.

Παράδει

Λαύδανον ῥευστόν.

Λαούδανο λικουΐδο. '
liquido.

Μέθοδος τῆς κατασκ
λαν καλὴν, δρ'. ἕν. καρυόφ
δρ'. ἕν. τὰ δύω καλῶς κοπα
λὸν καὶ ἄσπρον, δρ'. ἑκατόν
θαρὸν, δρ'. δέκα ἕξ. κρόκον κο
τωσον τὰ πάντα καλῶς, ἔ
ὄπιον· ἔπειτα βάλε τὸ μίγμ
ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον
νῃ εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴ
ἡμέρας· μετὰ ταῦτα ςραγγ
ποῦ χάρτου, φύλαξον διὰ τὴ

Χαρακτήρ. Τὸ ὑγρὸν το
ἀρωματικὴν, καὶ μίαν γεῦ
καὶ ἀρωματικήν· εἶναι διαφ
κιτρινωπόν.

Δύναμις. Εἶναι ναρ
καὶ ἀνώδυνον.

Τρόπος τῆς μεταχειρ
τρικὸν ἑνώνεται μὲ ἀρωμα
δη πνεύματα, μὲ τὸν οἶν
λα ῥευστά.

Μεταχείρισις ἔσωθε
Λυεντερίαν, Δυσεντερίαν
νὸς καθαρτικοῦ), εἰς Βῆχ
Φθίσιν γαστρικὴν καὶ ἐντερ
καὶ εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς
ἀκόμη καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ π
φελεῖ τὸ ὄπιον. ἐξωτερικ
πληγὰς, εἰς τὰ δαγκάματ
πίων κτλ'.

Δόσις. Εἰς τὰ βρέφη
στάγματα, (κόμπους) εἰς
δεται ἀπὸ πέντε ἕως δέκα
ραν μὲ τὸ νερὸν, ἢ μὲ ἄλλ
καὶ ψυχρόν.

Ἡ Φαρμακοποιΐα αὕτη
ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία ὄχ
τροὺς καὶ Φαρμακοποιοὺς
καὶ εἰς κάθε γνωστικὸν ἄνθ
αὐτὴν ἐμπορεῖ ὁ καθεὶς νὰ
ὅλα τὰ ἰατρικὰ, νὰ ἐξεύρ
νέργειαν αὐτῶν· τὸν τρόπο
τὴν δόσιν καὶ τὴν προσάρμ
θη τῶν ἀνθρώπων. Αἱ κατ

σης Φαρμακοποιΐας κεῖνται
τὸν Πίνακα πρὸς τὸ τέλος τ
βαδίζουσι κατὰ τάξιν ἀπὸ τ
λον, καὶ ἀπὸ σελίδα εἰς ἀρι

Διὰ νὰ εἶναι πλέον εὔλητ
βλος αὕτη, ἐδιώρισα τὰ βά
δράμια μὲ τοὺς κόκκους καὶ
ποτε καὶ μὲ τὸ ἁπλόχειρον κ
νικῶν ἢ Ἀραβικῶν χαρακτ
τὰς ὕλας καὶ δράμια μὲ ὅλο
μὲ γράμματα. ναὶ ἡ βίβλο
μεγάλη καὶ πολύφυλλος, μήτ
τελείαν ἐξολόθρευσιν τῶν ἀ
θέλει γένη ὅμως πολλὰ ὠφέ
δυστυχεῖς ἡμῶν ἀδελφούς, οἱ
τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων
προσκαλέσωσιν ἰατροὺς πο
τους, μήτε τὰς σοβαρὰς καὶ
προσταγὰς νὰ ἀκούσωσιν. ἐ
νέν' ἄλλον φιλογενῆ καὶ φιλο
νὰ κάμη καὶ αὐτὸς κἀνὲν ἐ
λιώτερον, ἢ καὶ ὠφελιμώτερ
χωρὶς νὰ δώση ἀκρόασιν εἰς
νῶν μισοκάλων καὶ φθονερῶ
πειδὴ βέβαια καὶ ἡ σφαῖρα τῶν
ἰδεῶν εἶναι ἴση μὲ τὸν κύκλο
θείας. ἐγώ, φίλε μου, διὰ ν
τώσιον ἄχθος τῆς γῆς, ὡς λ
τὰ τὸ παρὸν τοῦτο μου τὸ πο

λοῦσιν αἱ περιστάσεις μου,
ὅσον ἀπαιτεῖ καὶ ἡ πατρί
σθαντικὸν καὶ εἰλικρινῆ ῞

Προτοῦ νὰ ἀρχίσωμεν
τῶν κατασκευῶν τῆς παρ
προτάττομεν ἓν Λεξικὸν
πράξεων αὐτῆς, καθὼς α
καὶ μίαν Ἑρμηνείαν μερι
μικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς
γάλων ἐπιστημῶν! Πρὸς τὸ
σθέττομεν ἀκόμη ἓν Λεξικ
ὑλῶν, καὶ μίαν χάρταν μ
νω εἰρημένων ὀργάνων· ὅ
εἰλικρινεῖς μου ὁμογενεῖς,
ὕλην τῆς παρούσης πραγμ
ποντες εἰς τὴν ἀγαθήν μου
δὲ ἡδυνόμενοι καὶ εἰς τοὺς
κτῆρας τοῦ τύπου τούτου,
νειαν τὴν νεοφανῆ ταύτην
διώνοντές με κατὰ τὸ παρ
τα νὰ δώσω εἰς φῶς μίαν
νικὴν προσηρμοσμένην εἰς
ῥωσίας, καὶ μίαν Περιήγη
λαβόντως ἔκαμα εἰς τὴν

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότ
καὶ ἄδολος φίλος

Διονύσιος ὁ Πύρρ

ΛΕΞΙΚ

Τῶν πράξεων καὶ κατασκευ
Φαρμακοπ

Ἡ Πρακτικὴ Φαρμακοποΐ
πον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Ἰατρ
ποιοὶ ἐμποροῦσι νὰ συνθέσως
σι τὰς διαφόρους ὕλας: ἤτοι
διάφορα ἰατρικὰ, τὰ ὁποῖα
πλέον ἀρεςὰ εἰς τὸν Ἰατρὸν,
πάσχοντα.

Οἱ Ἰατροὶ καὶ οἱ Φαρμακο
ρίσωσι πολλὰ καλὰ τὴν τέχ
μὴν κάμωσι λάθη εἰς τὰς πρ
πολλάκις συμβαίνει ἐκ τῆς ἀ
τούτοις πρέπει νὰ ἐξεύρωσιν
να τῆς Χυμικῆς καὶ Φαρμα
ποῖα αὐτοὶ κατασκευάζουσι

Ὁρισμοὶ καὶ Πρ
Φαρμακευτ

α'. Ἐξατμίζω, λέγομεν, ὅτ
τοῦ πυρὸς ἓν ὑγρὸν ἀπὸ ἓν ἀ
καὶ ςερεόν: δηλ: ἀλάτων, χ
ςὶ λέγεται, Σβαποματσιόνε
β'. Λαμπικαρίζω, λέγομ
μεν, ἢ ξεχωρίζωμεν διὰ τοῦ π

ἄλλας ὕλας πυκνοτέρας.
ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμέ
ςάγμα εἰς ςάγμα. Ἰταλ
lazione.

γ'. Κογχλάζω, λέγ
μίαν, ἢ καὶ πολλὰς ὕλας
λίγον τι, διὰ νὰ ἔχωμεν
γον μὲ τὰς εἰρημένας ὕλα
γεται Ἰταλ. Decozion
Decotto.

δ'. Βράζω, λέγομεν,
κὰς εὐώδεις φυτικὰς ὕλα
διά τινα καιρὸν, διὰ νὰ ἔ
δες καὶ χλιαρόν. Bolire.

ε'. Στραγγίζω, λέ
μεν ἀπὸ ἓν ὑγρὸν διά τινο
μίαν ἢ πολλὰς ςερεὰς ὕλ

ς'. Πυκνώνω, ἢ Συ
γομεν, ὅταν ξεχωρίζωμε
τινα ἀπ' ἄλλα ςερεώτερα
τὸν φοῦρνον, τὰ κρέατα κα
συγκεντρώνονται μὲ τὴν τ

ζ'. Χωνεύω, λέγομε
ρὸς ἀναλύωμεν ἓν ςερεὸν
βάλλωμεν εἰς ἄλλο ἀρεὸν
Φουζιόνε.

η'. Κρυσταλλών
μενον, τὸ ὁποῖον συμβαίνε
ῥευςὸν εἰς ςερεόν τι σῶμα,

λωμένον. Cristallizzazione ·

η'. Ὑ ε λ ώ ν ω, λέγομεν
νὸς πυκνοῦ, ἢ ἡμιπυκνοῦ
πλέον πεπυκνωμένον τοῦ
zione

θ'. Ἀ ν α λ ύ ω, λέγομεν
ρὸς ἀναλύωμεν ὕλας πηκτὰ
ταλλα, βούτυρον, ῥητίνην
τὰ τοιαῦτα διὰ μέσου τῶν
8. 10. Fusione ·

ί. Δ ι α λ ύ ω, λέγομεν,
τοῦ πυρὸς, ἢ ἄλλου ὑγροῦ,
τα, γαίας καὶ κάλια κ. τ. λ

ια'. Ὀ ξ υ δ ώ ν ω, λέγομ
τὸ θερμοξυγόνον μέ τινα σώμ
ὁ φωσφόρος, τὸ θεῖον κ. τ λ.

ιβ'. Κ ο π α ν ί ζ ω, λέγο
μεν σώματα ςερεὰ εἰς γουδίο
τερον σῶμα, καὶ τὰ μεταβ
τεμμάχια, ἢ εἰς λεπτοτάτ
zione.

ιγ'. Κ ο σ κ ι ν ί ζ ω, λέγ
πρᾶξιν, μὲ τὴν ὁποίαν ξεχωρί
σκίνου τὰ λεπτότατα μερίδι
μεγαλήτερα. Στατσιαμέντ

ιδ'. Μ ο υ σ κ ε ύ ω, λέγο
κόνωμεν φυτικὰς τινὰς ὕλα
ἄλλου τινὸς ῥευςοῦ εἰς ἀγγεῖο
πολλὰ ἀνοικτόν. Ἰταλ

σιόνε. Macerazione.

ιε'. Πλύνω, λέγομεν
τινος ὑγροῦ νεροῦ, ἢ ἄλλου
ζωμεν τὰς διαλυτὰς οὐσία
Λαβατσιόνε. Lavazione

ις'. Καταςαλάζ
λύωμεν μίαν, ἢ πολλὰς δι
ρὸν, ἢ εἰς ἄλλο κανένα ῥευ
νε. Precipitazione.

ιζ'. Καθαρίζω, λέγ
μεν πολλὰ ῥευστὰ καὶ δι
ςρα διά τινος λευκοῦ τῶν

ιη'. Θλίβω, λέγομεν
τὴν ὁποίαν κρατοῦμεν τ
λοὺς ἀπὸ τὰ διάφορα πωρι
διάφορα ἄλλα ἔλαια. Ἐσ

Ὄργανα τῆς Χ

Φαρμακε

1. Κέρας, ἤτοι Στόρτα.
ὑάλινον, ἢ καὶ πήλινον Α
μὲ μακρὺν καὶ κυρτὸν λα
χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ λαμπ
ὕλας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλ
ματα, ἢ ἀερώδη. τὸ ὄργα
ταλ: Στόρτα, ἐπειδὴ καὶ
τοι ςραβὸν κατὰ τὸν λαιμ
ται εἶναι. ἡ μία εἶναι μό
ἄλλη εἶναι μὲ λαιμὸν καὶ
ἡ δὲ τρίτη εἶναι διηρημ

σχ: 3. Storta.

2. Ἄμπιξ, ἢ Λαμπῖκος. Τ
χάλκινον ΑΒ σχ: 4. διὰ τ
ζομεν διαφόρους ὕλας, καὶ τ
ῥοώδη ἢ ἀερώδη πνεύματ
κευάζονται αὐτοὶ οἱ λαμπί
χουσι μακρὺν λαιμὸν, χρ
λαμπικαρίζωμεν πλέον λεπ
μεταβάλλωμεν εἰς πλέον ὀ
bico.

3. Κάμινος. Αὐτὸ εἶν
ρισμένον ὁριζοντίως, εἰς δύ
χρείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνά
ξατμίζομεν εἰς ἀνοικτὰ ἀγ
πολλῶν εἰδῶν εἶναι αἱ κάμ
Αϐ. σχ. 5. σύνθετος ὡς ἡ Ι
νακλαστικὴ ὡς ἡ ΗΖ ΛΞ. σ
verpero.

4. Λουτρὸν, ἢ Μπά
ἀγγεῖον περιέχον νερὸν ζεσ
ὡς Αϐ. σχ: 8. ἐντὸς τοῦ ὁπο
ταν Σ, ἢ ἄλλας φιάλας διὰ
διαφόρους ὕλας, καὶ νὰ τὸ
ῥοώδη καὶ ἀερώδη πνεύματ
εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖον εἰς
bagnomaria.

5. Στραγγιστήριον
εἶναι ἢ ἀπὸ πανία, ἢ ἀπὸ π
Αϐ. σχ: 9. τὰ ὁποῖα θέττομ

ςηρίγματα ΒΠ, ἢ ἐντὸς χω
μὲ τὴν βάσιν πρὸς τὰ ἄνω
6. Γουδίον. Τοῦτο εἶ
πεποιημένον ἀπὸ διαφόρου
λον, ἢ μάρμαρον, ἢ χαλκ
κ. τ. λ. ὁμοίως καὶ τὸ γουδ
λῶν εἰδῶν γουδία εἶναι ὡς
11. 12. Mortajo.
7. Σύφων, εἶναι ἓν ὄργα
διαφόρως πως ἐγκεκλιμένος
ὕελον, ἢ μέταλλον ὡς Α,Β
ἀνοικτὸς κατὰ τὰ ἄκρα
εἰς τὸ νὰ ἐκκενόσωμεν ῥευ
ἄλλο, διὰ νὰ μὴν θολόνω
ται. Sifone.
8. Εἰσπνευςήριο
νον Α,Β,Γ,ὡς σχ: 14. εἰς τὸ ὁ
νέν' ἀέρα, τὸν εἰσπνέουσι
ὅσοι πάσχουσιν ἀπὸ ςηθικ
σιν. ὁ ἀὴρ ἀφ' οὗ βαλθῇ μ
ϐίδαν Γ. διὰ νὰ μὴν χάνε
torio.
9. Κουκούρπιτα
νον ὑάλινον Α, σχ: 15. κατε
νον σκέπασμα Β, τὸ ὁποῖ
ξατμίζωμεν διαφόρους ὕλ
10. Ματράκια. Καὶ
να ἀπὸ ὕελον κατεσκευα
μὸν, ὡς ΑΒ σχ: 16. Mat

11. Φ ι ά λ α ι. Αἱ φιάλαι
πολλὰ λεπτὰ κατεσκευασμ
χρειαζόμεναι εἰς τοὺς Φαρμ
17. Fiale.

12. Π α λ ό ν. Τοῦτο εἶναι
ὅλον ἀπὸ ὕελον κατεσκευα
τοῦτο ἔχει δύω τρύπας, ὡς τὸ
τε γίνεται καὶ μὲ μίαν κατ
ΑΕ σχ: 19. αὐτὸ τὸ ὄργανον
δέχηται τοὺς ἀτμοὺς ἀμέσ
τὴν ϛόρταν. Balon.

13. Σ κ ε ύ α σ μ α τοῦ Β ο
μος Χυμικὸς Βόλφιος ὁ Ἄγ
μετριάσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν ἀ
χονται μὲ βίαν ἀπὸ τὰς ϛ
γεῖα, ἐφεῦρε τοῦτο τὸ ὄργαν
ὀνομαϛὸν εἰς ὅλον σχεδὸν τ
σκεύασμα, τὸ ὁποῖον φαίνε
σύγκειται ἀπὸ τὴν ϛόρταν
ἀναλυμένην ὕλην. ἀπὸ τὸ Γ
χει δύω τρύπας Γ, καὶ Κ.
λας φιάλας Δ, Ε, Ζ, ἀνα
τουμένην χρείαν. αἱ φιάλαι
χουσιν ἀπὸ τρία ϛόματα,
ται ἀναμεταξύ των διά τινο
ἢ συφώνων Η, Θ, Ι. ἡ μία
βάπτεται μέσα εἰς τὸ νερὸν,
δύω τρίτα τοῦ κάθε ἄγγους
σφαλῶς, ἔπειτα διὰ νὰ μὴν

ταῦτα ἀπὸ τὴν βίαν τῶν
ρικοῦ ἀέρος, προσαρμόζον
μικροὶ σωλῆνες Σ, Τ, ὥςε
ρισσότεροι ἀτμοὶ, μάλιςα
ἀσφάλειαν εἰς τὴν ἄκραν
λης συνέχεται καὶ ἄλλος σ
φύσκα κενὴ Φ, διὰ νὰ ἐξέρ
ται ἐκεῖνοι οἱ περιττοὶ ἀτμ
την μετὰ τὴν πρᾶξιν τὴν θ
χόμενοι ἀτμοὶ ἐξερχόμενοι
γείων Ζ, Ε, Δ, καὶ γεμίζο
χόμενον νερὸν ἀπὸ τὴν ἐξ
σόρτας. Apparecchio di V

14. Τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶν
ζόμενον, μάλιςα καὶ ἀνα
κοὺς καὶ Φαρμακοποιοὺς, ἐ
μνουσι πολλὰς πράξεις, ἐκ
καὶ ἀερώδη πνεύματα. μ
ἁλικὸν ὄξυ, τὸ σηπτονικὸ
νιακὸν πνεῦμα.

15. Σκεύασμα Ὑδ
κόν. Τοῦτο τὸ σκεύασμ
λὰς διςόμους φιάλας ὡς Α,
χομένας ἀλλήλας διά τινω
Ζ, Η, καὶ ἀπὸ μίαν φύσκ
πρώτην φιάλην αὐτῶν Α,
λοιπῶν Β, Γ, Δ, γεμίζομε
νερὸν καθαρόν. μὲ αὐτὸ
κευάζομεν φυσικὰ νερὰ μὲ

χρησιμεύουσιν εἰς τὰ πάθη
Apparecchio idropneumatico

16. Τοῦτο τὸ ὄργανον γίνεται
νον μὲ δύω φιάλας A, B, κα
σχ: 22. ἄλλοτε πάλιν, ἀντὶ
μόζομεν μίαν κάδδην K μὲ
ὁποίαν γουργουρίζοντες οἱ ἀ
τοῦ νεροῦ εἰς τὴν φύσκαν Φ.

17. Π ν ε υ μ α τ ι κ ὸ ν σ
το τὸ ὄργανον σύγκειται ἀπὸ
πὸ τὸν σωλῆνα B, ἀπὸ τὴν
νω κάτω κειμένην, καὶ ἀπὸ
γεῖον τοῦτο περιέχει νερὸν,
τοῦ ὁποίου κεῖται ὁριζοντίως
ρυπον, δί οὗ ἐξέρχεται ὁ σωλ
τὴν φιάλην Γ. Apparechio

18. Κ ό σ κ ι ν ο ν. Τὸ ὄργα
λὰ χρειαζόμενον εἰς τὴν Φαρ
σύγκειται ἀπὸ τρία κόμματ
νω σκέπασμα A, διὰ νὰ μὴν
πὸ τὸ μεσαῖον κόσκινον B, ἢ
κατώτατον Γ, τὸ ὁποῖον δέχ
μένην καὶ λεπτὴν σκόνην. S

19. Ὄ ρ γ α ν α δ ι ά φ ο ρ
ποιοὶ πρέπει νὰ ἔχωσι πολλὰς
ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα διαφόρου ε

Ἀνωνύμου Τιν

Ἐπίγραμμα

Θεσσαλίας χθὼν ἔσχεν ἴ
Ἀσκληπιόντ' Ἰάσονα
Οἵπερ ἀκεσορίας ἤραντ
Μαθήσεώς τε γὰρ καὶ σο
Νυνὶ δ' ὁ αἰὼν ἦγεν ἐκ το
Ἀκέσορα Διονύσιον τὸν
Ὅς, οἷα τις μέλισσα συ
Πολυμαθίας καὶ ποῶν τ
Ἄττ' ὡς ὁλκάς τε νῦν φέ
Τεύχει καλῶς τε παρέθη

Ἕτερον το

Ὅρπηκ' ἐλαίας ὡς περισ
Ἤγαγε κόσμῳ ἀμπλακη
Ἥδ' ὡδὶ βίβλος θραύσει
Μέροψι σαφῶς προσφέρει

N. τοῦ Λο

Ἐπίγραμμα Ἡρ

Χρήσιας, ἠδὲ ἐνεργείας πο
εἴτις δίζεσθαι βούλετ' ἐπ
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχοι βίϐλον σ
ἣν Πύῤῥος τεῦξεν, θῶϋμα
Πᾶν μὲν ὁ Βρουνιατέλλον ἀγ
αὐτὰρ ὁ εἰδυίης κόσμεε τ
Ο'σσον δ' ἄρ τις γνωτὰ μὲν ὄν
τοσσῷδ' ἔς' ἄμμιν κάῤῥον

’Ιητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶ

’Ιούς τ’ ἐκτάμνειν ἐπί τ’ ἤ

῞Ομηρος ’Ιλ:

Εὑρίσκεται τὸ Βιβλίον τοῦ

πόλει εἰς τὸν ἴδιον Συγγρα

Εἰς τὸν Κύριον Γεώργιον Τ

νάρι.

Καὶ εἰς τοὺς Βιβλιοπώλους:

ψοῦλαν εἰς τὸ Ζηντάνκαπ

Καὶ Κύριον Γρηγόριον εἰς

ΜΕΘΟΔ

ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚ

ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ

ΘΙΣΜΕΝΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ

ΚΙΑΝ ΚΑΙ ΙΑΤ

Χάλυψ πορφυ

Ἰταλιςὶ Acciaio p

§. 1. Τρόπος τῆς κατ
ρινίσματα τοῦ χάλυκος, ν
να, καὶ κοπάνισον αὐτὰ εἰς
καὶ πασρικόν.
Χαρακτήρ. Αὐτὰ ε
τοτάτη, χρώματος μελανοῦ
γνίτην.
Τρόπος τῆς μεταχειρίσε
ματα, καὶ μὲ ἄλλας ὕλας σ
λαν, μὲ τὸν ἀνιθόσπορον,
τὴν μαγνησίαν γῆν, καὶ μὲ
Δύναμις αὐτῆς. Τον
ἀνθελμιντική.
Μεταχείρισις. Ε
μάλιστα εἰς τὴν ἀτονίαν τ

χλώρωσιν, εἰς τὸν ῥαχίτην
εἰς τὴν κιτρινάδαν, εἰς τὸ ῥ
Δόσις. Εἰς τοὺς γέρον
κους, ἕως μισὸν δράμι. εἰς
εἰκοσιτέσσαρας κόκκους.
ται κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ
τὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἀῤῥώς
θεσιν τῆς ἀῤῥωςίας. ἐδόθη
εἰς τὴν τενίαν.

Παρατηρ

Τὸ σίδηρον κατεσκευασμ
μένον τρόπον, εὑρίσκεται
βαθμὸν τῆς ὀξυδώσεως ἀνο
τὸ μέλαν θερμοξυγενὲς τοῦ
πος τοῦ σιδήρου. αὐτὸ πρέ
γεῖα ἀπὸ κρύςαλλον, καλ
τόπον ξηρόν.

Κατασκε

Ἐκ τούτου κατασκευάζο
νος, τὸ ὀξυμηλικὸν τοῦ σιδ
ανθρακικὸν ὀξυδωμένον τοῦ
σίδηρος, τὸ ὀξυταρταρικὸν τ
σιδήρου.

'Αρωματικό

Acqua arom

§. 2. Τὰ ἀρωματικὰ νερ
τὸ πλεῖςον μὲ τὴν ἐξάτμισιν
ρωματικὰ χόρτα, καθὼς
μέθοδον τῆς κατασκευῆς τ
μου, καὶ τῆς βάκχης τοῦ κέδ
τα νερὰ δυνάμεθα νὰ τὰ κα
χύνοντες εἰς χλιαρὸν νερὸν
λαίου τῶν ἄνω εἰρημένων ἀρ
τῶν ὁποίων θέλομεν διὰ νὰ ἔ
κὸν νερὸν, κινοῦντες αὐτὸ δ
ἄγγος. ἡ ποσότης τοῦ ἐλαίου
ται εἰς τὸ νερὸν, πρέπει νὰ
προκείμενόν μας, ὥςε μὲ αὐ
ποροῦμεν νὰ ἔχωμεν ἓν ἀρω
ρομοίως καλὸν, ὡσὰν νὰ τ
ξάτμισιν τοῦ ἰδίου χόρτου.
καὶ ἡ ποιότης τῶν τοιούτων
ςον κρέμανται ἀπὸ τὸ ἀρῶμ
καὶ αὐτὸ τὸ ἀρῶμα εἶναι τὸ
το χόρτου εἰς τὸ νερόν. τῶ ὄν
ματος εἰς τὸ χόρτον ἐβεβαιώ
ἕνα περίφημον Χυμικὸν, κύ
ποία εἶναι ὡς μία ξεχωριςὴ
αὐτὸς ὁ σοφὸς ἀνὴρ παρετήρ
ὁποῖον εἴπομεν περὶ αὐτῆς τῆ

ρίδια τοῦ ἀρώματος τούτο
πτὰ, τὰ ὁποῖα κινούμενα
τουσι τὰ νεῦρα τῶν αἰσθήσ
γανον τῆς ὀσφρήσεώς μας.

Καμφορό
Acqua cam

§. 3. Μέθ: τῆς κατ:
ἀγγεῖον κάμφοραν κόκκου
ὁποῖον νὰ περιέχῃ νερὸν κ
κίνησον καλῶς τὸ ἄγγος,
τελεία, ἔπειτα ςράγγισον
ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκ
Χαρακ: Τοῦτο εἶναι
μισμένον νερὸν, ἔχει μίαν
γεῦσιν πικρὰν καὶ κεντικὴ
τὸ ςόμα ἕνα τι ψυχρὸν α
κάμφορα.
Τρόπ: τῆς μεταχ: Μ
ματικὰ, μὲ ζακχαρώδη

Δύν: τῆς Κά

Μεταχ: Εἰς ὅλα τὰ
χρησιμεύει ἡ κάμφορα.
Δόσ: Ἀπὸ πενῆντα δρ
ὥρας. ἡ δόσις αὐξάνει κατ

Νερὸν ἀρωματι
ςικοῦ ἡδυο

Acqua aromatica di menta p

§. 4. Μέθ: τῆς κατ
λαμπῖκον ἑκατὸν δρ': ἀπὸ ἀ
καυςικοῦ ἡδυόσμου, ἔπειτα
τὸ ἑξακόσια δρ': νερὸν καθ
λαμπικάρισον τὸ τρίτον μέ
ρὸν, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς φι
σμένην, εἰς ἕνα τόπον δροσε
Χαρακ: Τοῦτο τὸ νερὸ
χει μίαν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν ὁ
ἡδυόσμου.
Τρόπ: τῆς μεταχ: Μό
ἄλλα ῥευςά.
Δύν: Ὀλίγον δυναμωτικ
ἀρωματικόν.
Μεταχ: Εἰς πάθη τοῦ
εἰς τὸν δεινὸν ἐμετὸν, εἰς τὰ
καὶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ
Δόσ: Μόνον ἀπὸ ἕνα δρ'
μὲ ἄλλα ῥευςά. ἀπὸ τέσσαρ
σαρα εἰς 12 ὥρας.

Παρατηρ

Ἄντις χύσῃ εἰς τὴν ἄνω

γον πνεῦμα τοῦ οἴνου,
κὸν νερὸν τοῦ ἡδυόσμου
ναμωτικὸν καὶ ἐνεργητικ
μίαν γεῦσιν καὶ ὀσμὴν μ
καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴ
εἶναι ὀλιγωτέρα.

Νερὸν ἀρωματικ
χης τοῦ κ
Acgua aromatica di b

§ 5. Μέθ: τῆς κατ:
κον νερὸν καθαρὸν δρ':
τὸν δρ': ἀπὸ ςερεοὺς κ
κοπανισμένους τοῦ κέδρο
χάρισον ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀρ
τετρακόσια δρ':

Χαρακ: Τὸ νερὸ
ρὸν, ἔχει μίαν ὀσμὴν ὁμ
γεῦσιν ἀρωματικὴν καὶ

Τρόπ: τῆς μεταχει
ἐνωμένον μὲ ἄλλα δυναμ
ὑδατώδη, οἰνώδη καὶ πν

Δύν: Εἶναι ὀλίγον
κορπιςικὸν, καὶ διουρητικό

Μεταχ: Εἰς ἀσθε
τὸ ἄσθμα, καὶ εἰς τὸν κα

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα
σαρα.

Νερὸν ἀρωματικὸ
acqua aromaticadi

§ 6. Μέθ: τῆς κατ:
πίκον σπόρους ὡρίμους καὶ
θρου δρ΄. ὀκτὼ, νερὸν καθα
πειτα λαμπικάρισον ἀπὸ α
κὸν δρ΄. ἑξηντατέσσαρα, ὁ
ρίζεις τὸ ἀρωματικὸν αὐτοῦ

Χαρ. Αὐτὸ τὸ νερὸν ἔχ
ρωματικὴν. καὶ μίαν γεῦσιν

Τρόπ. τῆς μεταχ
νωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύν. Ὀλίγον δυναμω
χορπιςικόν.

Μεταχ΄. Εἰς τὴν ἀδυ
τος, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, κ
τῶν βρεφῶν.

Δόσ. Ἀπὸ ὀκτὼ δρ΄. ἕως
καὶ πλέον τι εἰς 12 ὥρας.

Σημείωσις. Τὸ ἀ
τοῦ μαλάθρου, πρέπει νὰ γέν
μὲ τὴν πολυκαιρίαν αὐτὸ με
χάνει ὅλας του τὰς δυνάμεις

Νερὸν ἀρωματικὸν
τῆς Νεραγγ
acqua aromatica di fio

§ 7. Μέθ. τῆς κατα

να λαμπίκον ἄνθη εὐώδη
κίας δρ'. τριακόσια, νερὸν
ρας. ἔπειτα λαμπικάρισο
ρωματικὸν ὀκ': δύω, τὸ
ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κε

Χαρακ: Αὐτὸ τὸ ν
ἔχει μίαν ὀσμὴν νόςιμον,
ων τῆς νεραγκίας, καὶ μίο
ματικήν.

Τρόπι τῆς μετα
νωμένον μ' ἄλλα ῥευςά.

Δύν: Δυναμωτικὸν
τικόν.

Μεταχ': Εἰς πάθη
λειποθυμίας.

Δόσ: Ἀπὸ δεκαὲξ δρ
ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἀσβεςόν
Acqua di C

§ 8. Μέθ: τῆς κα
μίαν ποσότητα ἑκατὸν δρ':
καθαρὸν ὀκ': ὀκτώ. ἀνακ
νὰ γένη ἔνατι ὡς γάλα τῆ
ἄφησον νὰ καταςαλάξη,
ποταποῦ χάρτου, καὶ μετὰ
τὸ εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα γεμά

μένα, καὶ ἄνω κάτω βαλμ

Τρόπ: τῆς μετα
ἑνωμένον μὲ μίαν ποσότητα
ρους.

Δύν: Ἀντοξυτικὸν,
ὀξυφωσφορικὸν, καὶ ὀξυανθρ

Μεταχ΄: (ἔσωθεν)
σμὸν, εἰς τοὺς σπασμοὺς, εἰς
εἰς τὰς διαῤῥοίας, εἰς τὸν λ
μετὸν τῶν βρεφῶν παντὸς εἴδ
ἀπὸ τὸ πολὺ ὀξὺ τοῦ ςομάχο
(πέτραν), εἰς τὴν ἄμμον,
πληγὰς τοῦ σώματος, εἰς το
ἀπὸ τὸ ἀρσενικόν. (ἔξωθεν
καὶ ἀνιάτους πληγὰς τῶν με
τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ, μὲ τὸ ἔλα
ὡς ἄλειφὴ, θέττεται εἰς τὰ κ
σώματος. γίνεται καὶ γλυςήρ
τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὰς π

Δόσ: Ἀπὸ πενῆντα ἕω
ὅλην τὴν ἡμέραν, ἢ καὶ πλέ

Νερὸν λαμπικα
Acqua distila

§ 9. Μέθ: τῆς κατ
να λαμπίκον μίαν ποσότητα
δατος, καὶ λαμπικάρισον, ἕ

γον μέρος του πρώτου νερ
πιλοίπου, τὸ ὁποῖον κατα
ρίζεται, φύλαξον εἰς ὑάλ
κλεισμένα.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸ
ἄοσμον, δὲν ἔχει κἀμμία
ται, ἑνωθὲν μὲ τὸ ἄσβεσ

Τρόπ: τῆς με
μὲ ἄλλας ῥευστὰς ὕλας, ε
ἑνωμένον μὲ ἀρωματικὰς

Δύν: Ψυχρὸν ὄν, ε
μωτικὸν καὶ σκορπιστικὸν
μοὺς, ἐπάνω τοῦ μηδενὸς
ῥεομοὺρ, εἶναι χαυνωτικὸ
πιτήδειον νὰ κινῇ εὐκόλω

Μεταχ: (ἔσωθεν μ
καθίσταται δυναμωτικὸν,
θεν δὲ), ψυχρὸν ὄν τίθετο
σκοτοῦραν τῆς κεφαλῆς.
εἰς τὸν ἐρεθισμὸν τῶν νεύρ
ραπεύει τὰ ἐλαφρὰ ἀσθεν
νος, θερμὸν ὄν, δηλ: ἕως ε
μομέτρου τοῦ ῥεομοὺρ (α

(α) Οἱ περίεργοι τῆς φύσεως, οἱ
τὴν ἐφεύρεσιν νέων ὀργάνων, καὶ ει
ἐφεῦρον πολλὰ ὄργανα, διὰ νὰ εὕρ
τ. τα τῶν ἐπιγείων ὑδάτων. τὰ ὄργ
γιάζουσι τὰ νερὰ, λέγονται ῥευσόμ

Νερὸν Φαγεδ
Acqua fagede

§ 10. Μέθ: τῆς κα
μοξυγενὲς τοῦ ὑδραργύρου :
ἐξῆντα, εἰς νερὸν καθαρὸν ὀ
λαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἄγγο
νον.

διαφόρως, καὶ ἀπὸ διάφορον ὕλην.

Τὸ ΑΒ. ῥευσόμετρον σχ. 29. γίν
χαλκον, τὸ μῆκός του ἕως ὀκτὼ δακτύ
ἐλαφρόν. ἐντὸς τούτου, εἰς τὸ μέρος Β
κεκλεισμένος ὄχι τόσον καθαρὸς, ἢ μο
πτὸς καὶ βαρύς. τοῦτο βαλθὲν εἰς λαμ
βρόχινον νερὸν νὰ βυθίζεται ἕως εἰς τ
μᾶς παρασαίνει τὴν λεγομένην ἐλαφρό
ἓν καὶ ἄλλο μέρος τοῦ μηδενὸς εἰς τὸ
χαράγματά τινα, ἀνάλογα κατὰ τὸ βά
του, ὥστε βυθιζόμενον τὸ ῥευσόμετρον
νὰ δεικνύῃ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ εὐθύς. καὶ ἂ
τὸν, ἤτοι βαρὺ, τὸ ὄργανον ἤθελεν ἀνέ
καὶ εἶναι λεπτὸν καὶ ἐλαφρὸν, νὰ κατέρχετ
σότερον εἰς τὸ νερόν. διὰ νὰ καταλάβω
ναι βαρὺ, ἢ ἐλαφρὸν, βλέπομεν ἀμέσως
νου, ἐκ τῶν ὁποίων γνωρίζομεν, ἂν τὸ νε
βαρὺ ἢ ἐλαφρὸν, ἢ προσθέττομεν εἰς τὸ
τινας τοῦ σίτου τοσαύτους, ἕως οὗ τὸ σημε
τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ἐκ τῶν ὁποίω
κόκκους εἶναι αὐτὸ τὸ ῥευσὸν βαρύτερον ἀ
νον νερόν.

Τοῦτο τὸ ὄργανον εἶναι κατὰ πολλὰ χ
τροὺς καὶ Φαρμακοποιοὺς, μάλιστα εἰς τοὺς
ναπαιτοῦντες πολλὰ νερὰ, θέλουν νὰ ἐξεύρ
φρότητα αὐτῶν.

Χ α ρ: Αὐτὸ τὸ νερὸ
δες, καὶ θολόνεται, ὅταν

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ
ἑνωμένον μὲ ἄλλα ῥευςὰ,
εἰς τοὺς φύςολας καὶ πλη

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν

Μ ε τ α χ΄: Ἔξωθεν,
γάς: τοῦ δέρματος καὶ τῆ

Ν ε ρ ὸ ν κ ο ι ν ὸ ν τ ο

Acqua mercuria

§ 11. Μ έ θ: τ ῆ ς
μίαν ςόρταν ὑδράργυρον
καὶ νερὸν κοινὸν δρ΄: τετρ
χάρισον ἀπὸ αὐτὸ δρ΄: τετ
αὐτὸ εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα κ

Χ α ρ: Αὐτὸ τὸ νερὸ
οσμον, ἔχει ὅμως μίαν γεῦ

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ
ἑνωμένον μὲ ζάκχαριν.

Δ ύ ν: Ἀνθελμιντικὸ

Μ ε τ α χ΄: Ἔσωθεν
ληκας.) καὶ εἰς τοὺς ἕλμ

Δ ό σ: Ἀπὸ τέσσαρα
τὰ βρέφη ἑνὸς χρόνου. ἀπ
σαρα καθ᾽ ὅλην τὴν ἡμέρα

Νερὸν ὀξυσηπτ
ὑδραργύρ
Acqua ossidula di os

§ 12. Μέθ: τῆς κα
μίαν ποσότητα καθαροῦ ὑδ
σηπτονικὸν (ἀσημόνερον),
ση, καὶ νὰ γένῃ ὡς ἅλας τὸ
νάλυσον ἀπ' αὐτὸ τὸ κρυστα
ὀκτὼ εἰς νερὸν λαμπικαρισμ
τὸ ὁποῖον σράγγισον, καὶ φύλ
λῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶ
οσμον, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν

Τρόπ: τῆς μετα
νωμένον μὲ ἄλλα ῥευσά.

Δύν: Καθαρτικὸν καὶ

Μεταχ': Ἔξωθεν εἰς τ
λικὰς φύσολας.

Δόσ: Ὅσον ἀρκεῖ.

Παρατήρησις. Οἱ
μακοποιοὶ πρέπει νὰ ἔχωσι π
δύω εἴδη τῶν νερῶν. τὸ κοινὸ
γύρου δὲν εἶναι τοσοῦτον δειν
ἔσωθεν μεταχειρίζεται. τὸ δὲ
τον φαρμακερὸν, ὥσε ἔσωθεν
ταχειρίζεται, εἰμὴ μόνον ἔ
γὰς, καὶ αὐτὰς γαλλικὰς κ

Νερὰ μεταλλικὰ
ἀερώ

Νερὸν ὀξανθ
Acqua ossidula d'

§. 13. Μέθ: τῆς κ
μεν τὸ ὑδρωπνευματικὸν ὀ
θεμένον ἀπὸ τρία ὑάλινα
Δ. καὶ ἀπὸ ἕνα κύλινδρον
φελλὸν, καὶ ἔχοντα δύω τ
ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγγεῖα διὰ μ
ζ, η, γεμίζομεν τὸν κύλινδρ
ἀπὸ ἓν μίγμα τῆς ποτάσσ
τὰ ἀγγεῖα Γ, Δ, τὰ γεμίζ
πὸ νερὸν καθαρόν. εἰς τὸ
ὀξανθρακικὸν τῆς ἀσβέστο
μαρον κοπανισμένον, καὶ
λίγον θειϊκὸν ὀξὺ, ἐνωμένον
τὸ βάρος αὐτοῦ ἀπὸ νερὸν
κλείομεν ἀσφαλῶς τὴν τρ
κὸν τοῦ ἀέρος, τὸ ὁποῖον ἐ
ἀπερνᾶ διὰ τῶν σωλήνων
μέσα εἰς τὰ νερὰ τοῦ κυλί
τῶν ἀγγείων Γ, Δ. τὸ νερ
γεμίζει ἐν συντόμῳ ἀπ' ἀ
ποκαθίσαται ἀρκετὰ ὀξὺ.
Διὰ νὰ μὴ χάσωμεν τὸ

ποῖον εὐγαίνει ἀπὸ τὸ ἀγγ
προσαρμόσωμεν εἰς τὰν λο
Φ, κενὴν, διὰ νὰ γεμίζετα
τὸ ὀξανθρακικὸν τοῦ ἀέρος
πομεν διὰ νὰ κάμῃ τὸ νερὸ
πλέον δυνατὸν, σφίγγοντε
τὴν φύσκαν Φ. τὸ μίγμα
κύλινδρον Β: τὸ νομίζομεν
διὰ νὰ ῥουφίξῃ ἐκεῖνο τὸ ὀλ
ὀξέος, τὸ ὁποῖον διαβαίνει
κογχλάζειν εἰς τὰ ἀγγεῖα,
κὸν ὀξύ. ἡ εἴδησις αὕτη εἰ
ὀξέα νερὰ, τὰ ὁποῖα μεταχ

Χ α ρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν
μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, καὶ κε
κυανὰς βαφὰς, κατακαθίζ
τὸ νερὸν τῆς ἀσβέσου.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ
ἑνωμένον μὲκαθαρὸν νερὸν
ρωματικόν.

Δ ύ ν: Εἰς ὀλίγην δόσ
παύει καὶ τὴν δίψαν, εἰς μ
θαρτικὸν καὶ διουρητικόν.

Μ ε τ α χ́: Ἔσωθεν ε
μάχου, εἰς τὸν ἐμετὸν, εἰς τ
κώλικα τὸν ἀερώδη, εἰς τ
σιν, εἴς τινα πάθη τοῦ δέρ
τὴν καταῤῥώδη καὶ μυξώδ

καὶ εἰς τὸν μαρασμόν.

Δόσ: Ἀπὸ πενῆντα

24: ὥρας.

Ἔξωθεν. Εἰς εἶδος

πληγὰς, εἰς τοὺς φύςολας,

μήτρας. γίνεται καὶ κολλ

μίαν.

Νερὸν ὀξὺ τῆς

Acqua d' ossicarbonato

§ 14. Μέθ: τῆς κα

μέτρον ἀπὸ ἀσβεστόνερον,

καθαρὸν νερὸν, ἕνωσον ὁμοῦ

τὸ μίγμα εἰς τὰ ὑάλινα ἀγγ

ωρισμένα διὰ νὰ δέχωνται

ρα, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἀπὸ

τὸ ὑδατῶδες ὑγρὸν μὲ τὸ ἀν

λακτῶδες, ὁποῦ ἦτον, ἕως

καθαρὸν καὶ διαφανές. μετ

τὸ εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλει

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν

χει καμμίαν ὀσμὴν, ἔχει ὅ

γον ὀξεῖαν, καὶ γλυκεῖαν.

Τρόπ: τῆς μετα

νωμένον μὲ νερὸν καθαρόν

βάρους, ἢ μὲ τὸ γάλα, ἢ μ

μὲ ἀρωματικὰ νερά.

Δύν: Εἶναι δροσιςικ

Μεταχ: Εἰς τὴν στ
δυσουρίαν, ἥτις προέρχετ
καὶ ἄμμον.

Παρατήρ: Αὐτὰ τ
φέρωνται καὶ εἰς μακρινοὺς
μως τὰ γεμάτα ἀγγεῖα νὰ
κάτω καλῶς κεκλεισμένα
νερὸν, καὶ τοῦτο γίνεται, δ
ὴρ μέσα των, καὶ τὰ χαλάσ
χαλάσματος αὐτῶν εἶναι ἡ
ὀξέων νερῶν.

Νερὸν ἀπ' ὀξανθρ
τοῦ σιδήρ

Acqua d'ossicarbonato o

§ 15. Μέθ: τῆς κα
ὑάλινον ἀγγεῖον ἀπὸ τοῦ ἀν
ἑκατὸν, καὶ ῥινίσματα τοῦ
γέμισον καλῶς τὸ ἀγγεῖον, ἔ
καὶ βάλετο εἰς ἕνα τόπον δρ
τὸ ἀφήσειν ἕως 24. ὥρας.

Τὸ καθαρὸν νερὸν, τὸ ὁπο
χάλυβα εἶναι ἓν μίγμα τοῦ
σιδήρου, καὶ τοῦ ὀξανθρακι

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶ
καὶ μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, συπ
λικήν.

Τρόπ: τῆς μετ[...] νωμένον μὲ ἓν τρίτον κατ[...] καθαρὸν νερόν.

Δύν: Δυναμωτικὸν, [...]κὸν εἰς τὸ σύστημα τῶν ἀρ[...] καὶ τῶν νεύρων, ὠφελεῖ εἰς [...] τὴν δυσπεψίαν, εἰς τὸν ὑσ[...] θενικοὺς ῥευματισμοὺς, εἰ[...] αἱμοῤῥαγίαν, εἰς τὴν λευκ[...]ρωσιν, εἰς τὴν ἀμηνοῤῥοίαν [...] διάῤῥοιαν.

Δόσ: Ἀπὸ πενῆντα [...] 24. ὥρας.

Παρατ: Τὸ ὀξανθρ[...]δήρου πρέπει νὰ κατασκευ[...] χρεία, ἐπειδὴ ἀλλέως μὲ τὸν [...]θρακικὸν ὀξὺ, καὶ εὐθὺς τὸ [...]δήρου κατακάθηται εἰς τὸν [...] τὸ νερὸν τοῦτο δύναται νὰ [...]στάσιν διά τινας ἡμέρας εἰς [...] κεκλεισμένα, καὶ διατεθειμ[...] σερὸν καὶ ψυχρόν. διὰ νὰ [...]ρὸν τοῦτο εἶναι εἰς καλὴν σ[...] μὲ τὸ βουρασικὸν ὀξὺ τῆς [...] ποῖον σχηματίζει εὐθὺς μία[...]φὴν, καθὼς ἀκολούθως θέλο[...]

Ὀξανθρακικὸν ν

Ποτάσσ

Acqua d' ossicarbonato os

§ 16. Μέθ: τῆς κα
εἰς ἑκατὸν δρ'. καθαροῦ νε
κικὸν τῆς ποτάσσης. γέμισ
ὀξανθρακικὸν, κατὰ τὴν μέ
ἕως οὗ τὸ νερὸν νὰ κοκκινίσ
λιοτροπίου.

Τρόπ: τῆς μετα
νωμένον μὲ μίαν ποσότητα

Δύν: Ἐναντίον εἰς τ
τὴν ἄμμον.

Μεταχ': Εἰς τὴν λι
ἄμμον.

Δόσ: Ἀπὸ ἑκατὸν δρ
μίαν ὥραν.

Νερὸν μικτὸν μὲ
ἀέρα.

Acqua gas flogos

§ 17. Μέθ: τῆς κατ
φλογογόνον ἀέρα ἀπὸ τὸ μίγ
τάσσης καὶ νεροῦ, ἢ τῆς ἀσ
ἅλατος, καὶ κάμε νὰ διαπερ
σα εἰς τὸ νερὸν, τὸ περιεχόμ

καθὼς εἰς τὸ σχῆμα 22 .
τὸ νερὸν εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν
λίγον σκιαρόν. ἔχει μίαν γ
μίαν ὀσμὴν βρωμερὰν, ὁ
νων ὠῶν.

Τρόπ: τῆς μετ
ναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ νερὸν
διὰ κλυςήρια, ἢ διὰ λουτρ

Δύν: Καθαρτικόν.

Μεταχ': Ἔσωθεν,
φθίσιν, εἰς τὴν ψώραν, εἴςτ
τος, εἰς τοὺς φαρμακευομέν
κὸν, καὶ ἀπὸ τὰ ἅλατα τοῦ
εἰς τὴν ψώραν, εἰς τὴν λέπρ
ραλυσίαν.

Δόσ: Ἔσωθεν, ἀπὸ
πενῆντα εἰς 24. ὥρας.

Παρατ: Ταῦτα τὰ
νονται καὶ μὲ τὴν τέχνην
φλογογόνον καὶ ἀνθρακικὸν
φυσικὰ νερὰ, τῆς Ἀσίας,
παντὸς ἄλλου τόπου.

Νερὸν θερμο
Acqua termossi

§ 18. Μέθ: τῆς κα

μηχανὴν τῆς πιέσεως γεμίζ
μεν μίαν ποσότητα νεροῦ ἀπ

Χ α ρ : Αὐτὸ τὸ νερὸν
δὲν ἔχει καμμίαν ὀσμὴν, μ
κινούμενον ὅμως ἀφρίζει.

Δ ύ ν : Δυναμωτικὸν κ

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α
μένον μὲ νερόν.

Μ ε τ α χ΄: Εἰς τὰ ἀσθ
ἀνορεξίαν, εἰς τὴν ἀμηνορ
νικὰς ὑδρωπικίας.

Δ ό σ : Ἀπὸ μίαν ὀκᾶ
ὥρας.

Π α ρ : Δὲν εἶναι γνωστ
μέρη ἡ μηχανὴ τῆς πιέσεω
χειρίζετο ὁ κύριος Παῦλος
περιφήμων τεχνητῶν νερῶ
τοῦ Παρισίου. τὸ θερμοξυγε
αὐτὸς κατεσκεύαζεν εἰς τὸ ἐ
χεν, ὡς ἔγγιστα, τὸ ἥμισυ τοῦ
νοῦς ἀέρος. ἡμεῖς ἀνεφέραμ
χανὴν ταύτην μὲ ἐλπίδα,
ἐκτελέσῃ μὲ ἓν μέσον ἀνάλ

Π ν ε ῦ μ α τ ο

Alcoole

§ 19. Μ έ θ : τ ῆ ς κ α

ἕνα λαμπίκον μίαν ποσό
καὶ τὴν λαμπικάρομεν μὲ
ἕως οὗ τὸ ἀρεόμετρον βυθι
κνύῃ τοὺς 30 βαθμοὺς αὐ
τὸ ἔχῃ πλέον δυνατὸν, ἐπο
ξιν, προσθέττων πρῶτον ὀ
τάσσης.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ ὑγρὸ
ἔχει μίαν ὀσμὴν ξεχωριστὴ
τικὴν, νόστιμον καὶ διασκ
γεῦσιν κεντικὴν, θερμὴν
καιόμενον, καίεται, χωρ

Τρόπ: τῆς μετα
μένον μὲ νερὸν ἁπλοῦν, ἢ
ρωματικὸν, ἢ μεμιγμένον

Δύν: Δυναμωτικὸν
ἀντικαυστικόν.

Μεταχ: Ἔσωθεν, μὲ
χαρωμένον, ἢ ἀρωματικ
δυναμωτικὸν, ὠφελεῖ εἰς
ἔξωθεν, εἰς τὰς παραλυσία
σματα, ἀδυναμίαν τῶν
κτυπήματα, καὶ πληγὰς
μὲ ἕνα τέταρτον τοῦ ὄξους
ὠφελεῖ εἰς τὴν αἱμοῤῥαγίαν

Δόσ: Διὰ ποτὸν ἐν
ροῦ καθαροῦ, ἀπὸ πενῆντα
νῆντα.

Κατασκευαί. Χ
ὑγρὸν εἰς τὸ νὰ κατασκευάζ
πνεύματα, τὴν διάλυσιν δι
τωντε καὶ ζώων, καί τινων

Πνεῦμα τοῦ οἴνου
τονικό
Alcool eteneo d' c

§ 20. Μέθ: τῆς κα
εἰς μίαν σόρταν κατ' ὀλίγο
ὀξυσηπτονικὸν (1), πνεῦμα
νῆντα, καὶ τὸ λαμπικαρίζο
νὰ περάσουν τέσσαρα μέρη

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο
τὸ διϋλημένον ὕδωρ. ἔχει μ
εἶναι ὀλίγον αἰθερῶδες, διασ
καυςικὸν καὶ διαλυτὸν εἰς τ

Τρόπ: τῆς μετα
μένον μὲ τὸ ὕδωρ, ἢ μὲ ψυ
γρὰ ἰατρικά.

Δύν: Ἡ ἰδία τοῦ αἰθέ
τωτέρα.

Μεταχ': Καθὼς ὁ α

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσα
δύω δρ': μὲ ὑγρὰ ἰατρικὰ ἀ

Δ

---

(1) Ἀσημόνερον.

ϛάγματα εἰς ἓν κοχλιάριο
ζάκχαριν..

Παρατ: Αὕτη ἡ
ἄλλο, παρὰ μία ἕνωσις τ
θέρος μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴ
μη νὰ τὸ κατασκευάσωμε
γνύοντες ὁμοῦ ἓν μέρος το
ρος μὲ δύω μέρη τοῦ πνεύ

Ῥευϛὸν ἀνώ
Ὀφμάν
Liqnòr anodino

§ 21. Μέθ: τῆς κ
κατ᾽ὀλίγον ὀλίγον θειϊκὸν ὀ
κόσια, εἰς δυνατὸν πνεῦμα
τακόσια, περιεχόμενον εἰς
7: διατιθεμένην εἰς λουτρὸ
ὁποία πρέπει νὰ εἶναι γέμο
σιν αὐτῆς ἀπὸ τὸ ὑγρόν. τ
λαιμὸν τῆς ϛόρτας Γ, ἓν π
εὐρύχωρον Γ, σχ: 8. καὶ ἐ
ἐξέρχωνται οἱ περιττοὶ ἀτμ
τὰς συναρμογὰς αὐτῶν μ
μὲ ἄλλην ὕλην, καὶ οὕτω
μείνῃ διὰ 24: ὥρας. ἔπειτ
μηδὸν τὴν ϛόρταν Α, διὰ
λαμπικαρίζομεν ἓν ὑγρὸν κ

σια δρ': κατὰ τὸ βάρος.

Ἐν ᾧ γίνεται ἡ πρᾶξις αὐ
εἰρημένον παλόνι, ἢ ἀγγεῖον
να εἰς ψυχρὸν νερὸν, καὶ τα
μεταβάλλωνται οἱ ἀτμοὶ εἰ
λως, μάλιστα δὲ διὰ νὰ μὴ
γεῖον ἀπὸ τὴν βίαν τῶν ἀτ
φωτίαν, ἀφίνομεν τὸ ὑγρὸν
νάζομεν, καὶ τὸ φυλάττομεν
γεῖα καλῶς κεκλεισμένα διὰ

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτ
τον, καθὼς εἶναι ὁ θειϊκὸς α
μὴν τοῦ αἰθέρος: ἡδονικὴν
τις ἀπόλλυται μὲ τὸν καιρὸ
βαφὰς τῶν φυτῶν. ἑνωμέν
εται, διαλύει τὰ ἀρωματικ
τίνας. εἶναι ἀερῶδες καὶ ὀ

Τρόπ: τῆς μετ
νωμένον μὲ ψυχρὰ, ἢ χλυα

Δύν. Ἀνώδυνον, το
τικὸν, ἀντυστερικὸν, διουρ
καὶ διασκορπιστικόν.

Μεταχ': Εἰς ὑστερικ
φον, εἰς τὴν καρδιαλγίαν,
λειποθυμίαν, ἀποπληξίαν,
λα τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα εἶνα
ως. συνεθίζεται εἰς ἀτμοὺς
θη τοῦ στήθους.

Δόσ: Ἀπὸ πέντε ἕω
ρὰν, ἕως ἓν, ἢ δύω δρ᾽: κ
τρὶς ἢ καὶ πολλάκις τὴν ἡ

Σημ᾽: Τοῦτο τὸ εὐλο
γρὸν, φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς τ
φέρῃ εἰς τὸν κόσμον ὡς δῶ
μος χημικὸς Ὀφμάνος, το
νεν ἀκουστὸν σχεδὸν εἰς ὅλ

Συνθέσεις τῶν φ
μετὰ τοῦ πνεύμα

Παρατηρ
Osservazion

§ 22. Ἡμεῖς διὰ τοῦ πν
ξάγομεν ἀπὸ πολλὰς καὶ δ
μᾶλλον, ἢ ἧττον ἐνεργητικὸ
μὲ τὸ ψυχρὸν μούσκευμα τ
μα τοῦ οἴνου ἐκβάζομεν ἀρ
κρὰς, κεχρωματισμένας,
ματικὰς, ἀερώδεις, ἔλαιον
των. ἀνίσως ὅμως ἐξατμίζ
τὰς ἄνω εἰρημένας φυτικὰς
βάζομεν ἄλλο, εἰμὴ τὰ ἀερ
ἀερῶδες ἔλαιον, τὸ φυτικὸν
ταν λοιπὸν θέλωμεν διὰ νὰ
φυτὰ ὅλας τὰς ἐνεργητικὰς
εἶναι ἐκκεχυμέναι ὡς τὸ ἄρ

αὐτῶν ἔλαιον, ἐμποροῦμεν
τὰ ταῦτα εἰς τὸ πνεῦμα το
μενον εἰς ἀγγεῖα καλῶς κε
εἰς μίαν θερμότητα 25. ἕως
μομέτρου τοῦ ῥεωμούρ. πρ
νωμεν τὸ μίγμα τόσον, ὥσ
βράζῃ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνο
τοῦτο, φθάνει νὰ βάλλωμε
λινον μετράκιον, σκεπασμ
του, καὶ μὲ ῥοῦχα βρεγμέ
ἔπειτα βάλλοντες τὸ μετρ
λουτρὸν θερμοῦ νεροῦ, ἢ τῆ
νομεν βαθμηδὸν, καὶ τὸ π
εἶδος ἀτμῶν ψυχραίνεται,
τω καταςαλάζει ἔξω διὰ τε

Αἱ φυτικαὶ ὗλαι, ἐπὶ τῶν
νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ
ναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττ
πνεῦμα τοῦ οἴνου ἑνούμενον
τῶν φυτικὸν ὑγρὸν, καὶ μὲ κ
ὕλην, φθείρεται, καὶ κιβδη
κόμη αἱ ὗλαι αὐταὶ νὰ κοπῶ
χια, ἢ νὰ γίνωσι σκόνη κατ
ναι χρεία ἀκόμη νὰ ἐξεύρωμ
πνεύματος τοῦ οἴνου ἑνώσει
ἐμποροῦν νὰ ἑνωθοῦν μὲ ὕδα
ὄχι. ἂν τὸ πνεῦμα περιέχῃ
λην, καὶ ἂν ἡ ἀνάλυσις ἔγι

πεν, ἢ ὄχι. καὶ τότε ἐμπε
μεν αὐτὴν, ἂν μετεβλήθη
ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀνάλυσις δὲν
διὰ νὰ φανῇ ἐναργῶς τὸ ζη
ταν αἱ πνευματώδεις ἀναλ
λὰ λεπταὶ, τότε αὐταὶ δὲν
τε ἀπὸ τὸ νερὸν, οὔτε ἀπὸ
τα. ὅθεν μένουσιν οὕτω κατ
ἐκ τούτου καταλαμβάνομεν
ματικὴ ἀνάλυσις τῶν φυτι
βάλλεται ἀπὸ τὸ νερὸν, εἰμ
ρος, καὶ αὐτὴ ἀτελής.

Εἶναι τινὲς ὗλαι ἀναλυτ
οἴνου, αἱ ὁποῖαι εἶναι παρ
δωρ, καθὼς συμβαίνει εἰς μ
θέτους ὕλας „ παραδείγμα
πικρὰν ῥητίνην, εἰς τὴν κ
τίνην, εἰς τὴν ζακχαρώδη
ρωματικὴν ῥητίνην, εἰς
τίνην κ. τ. λ. ὁ χυμικὸς πρ
ὁποῖαι ἀπὸ αὐτὰς τὰς ὕλα
τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, τὸ ὁ
πάντοτε εὔκολον. ὁ Ἰατρὸ
νατὸν αὐτὸς νὰ γνωρίσῃ ε
τὰς ἀρχὰς ςέκει ἡ ἐνεργητ
κῶν βοτάνων. ἓν φαινόμενο
θερὸν μᾶς παραςαίνουσιν α
λυταὶ ὗλαι εἰς τὸ πνεῦμα τ

εἰς τὸ νερόν. διότι, ὅταν αἱ
νάλυται εἰς μίαν ἀρκετὴν π
τοῦ οἴνου, ξεχωρίζονται ἀπὸ
ςεθῇ ὀλίγον νερὸν, καὶ οὕτω
ἐντελέςατα μὲ τὴν πρόσθεσι
ποῖον πρᾶγμα κατ᾽ ἐμὲ παρ
τῶν συνθέσεων τούτων τῶν
ἔχουσι μίαν ἀρχὴν κατὰ πολ
ὑδατῶδες πνεῦμα τοῦ οἴνου,
ρὸν ὅσον φθάνει εἰς τὴν ἀνάλ
τοῦ οἴνου, διὰ νὰ τὰ ξεχωρίσ
μα τοῦ οἴνου, τὸ νερὸν παρ
νειάν του ἐπάνω εἰς τὸ πνεῦ
νὰ ἐγγίξῃ αἰσθητῶς τὴν ὕλην
θολόνει τὸ μίγμα, καὶ οὕτω
φαινόμενον κατὰ πολλὰ περί

Θέλων ἐγὼ νὰ ἀκολουθήσ
μασίαν τῆς Χυμικῆς, καὶ ν
ὥςε τὰ ὀνόματα νὰ δεικνύω
νωσιν τῶν ὑλῶν, ἐκράτησα τ
σίαν τῶν πνευμάτων, καθὼ
πομεν.

Ἡμεῖς εἰς τὴν παροῦσαν
τὸ ἑξῆς διὰ πνεῦμα δὲν θέλομ
παρὰ τὴν ἕνωσιν τῶν ἀτόμω
τάτων μεριδίων μιᾶς ὕλης εἰ
μα τοῦ οἴνου, ἢ ἄλλου τινὸς
τὰ ὑλικὰ ταῦτα πνεύματα

μέσως μιγνύοντες μίαν, ἢ
τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, ἢ λο
ὑλίζοντες αὐτὰς διὰ τοῦ π
καθὼς ἀκολούθως θέλομεν

Π ν ε ῦ μ α τ ῆ ς Κ
Alcoole Ca

§ 23. Μ έ θ: τ ῆ ς κ
λεπτὴν κάμφοραν δρ´: ὀκτ
δρ´: πενῆντα, καὶ φύλαξον
γεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλει

Χ α ρ· Τὸ πνεῦμα τοῦτο
ὀσμὴν τῆς κάμφορας, καὶ το

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α
νον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δ ύ ν: Ἡ ἰδία τῆς κα
ρικὴ, καὶ ἀνθελμιντική.

Μεταχ´: Ἔξωθεν εἰς
τοὺς πόνους, εἰς τὰ ῥευμα
τῶν ποδῶν, εἰς τὰ ψυχρὰ
γαγγραῖναν. ἔσωθεν εἰς ὅλ
ποῖα χρησιμεύει ἡ κάμφορ

Δ ό σ: Ἐσωτερικῶς ἀ
ἕως ἓν δρ´:

Π ν ε ῦ μ α τ ῆ ς Ῥ ε ο
ἤτοι, Ἱερὸν ἀλ
Elissir sa

§ 24. Μ έ θ: τ ῆ ς
ῥεοβάρβαρον εἰς λεπτὸν κε

ἀλοὴν καλὴν εἰς σκόνην δρ':
νου δρ': διακόσια, μούσκευσο
ρας εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ςράγ
χάρτου.

Χαρ: Τοῦτο τὸ ὑγρὸν
καὶ ἓν χρῶμα βαθυκίτρινον.

Τρόπ: τῆς μετ
μὲ ἄλλα μίγματα καὶ μὲ τὸ

Δύν: Ἡ ἰδία τῆς ἀλοῆ
ρου: ἤτοι καθαρτική.

Μεταχ': Εἰς στυπτικότ
εἰς τὴν διάῤῥοιαν, καὶ εἰς το

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα
δρ':

Πνεῦμα Πολυα

Alcoole poliaromato o a

§ 25. Μέθ: τῆς κα
πὸ τὰς κορυφὰς τῶν ἀκολούθ
δηλ: ἀψινθέας, λελισφάκου,
γιοράνας, δενδρολιβάνου, ὑσ
μελισσοχόρτου, θύμου, βασ
καὶ ἰπερικοῦ εἰς λεπτὰ κεκο
κτὼ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ':
καθαρὸν δρ': ἑκατὸν, ἄφες
διὰ 24: ὥρας. ἔπειτα λαμπ
λουτροῦ τοῦ ὕδατος (α),

(α) Τὸ λουτρὸν τοῦτο Ἰταλιςὶ λέγετα

τριακόσια δρ': τοῦ πνευμα

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦ
χει ὀσμὴν τοῦ πνεύματος
κὴν, καὶ μίαν γεῦσιν θερ
ματικήν.

Τρόπ: τῆς μετ
νωμένον μὲ ἄλλας ὕλας. π
χλασμα τῆς κίνας, τῆς κ
φυλλίου.

Δύν: Δυναμωτικὸν
κὸν, καὶ τονικὸν τῶν νεύρ

Μεταχ': Ἔξωθεν, εἰς
χρὰ πρήσματα, εἰς πόνου
τὴν κεφαλαλγίαν.

Ἔσωθεν, εἰς ἀχωνευσία
ρεξίαν, παραλυσίαν, καὶ

Δόσ: Ἔσωθεν, ἀπὸ δ
ἓν δρ': κάποτε καὶ πλέον τ

Πνεῦμα τῆς μυῤῥ
ξιτήριον τῆς πρ

Elessire di pro

§ 26. Μέθ: τῆς κατ
νην μύῤῥας δρ': δεκαέξ, κ
δώδεκα, πνεῦμα τοῦ οἴνου

συνειθισμένον εἰς τὴν Φαρμακευτικ

σκευσον τὴν μύῤῥαν καὶ τὸ
διὰ ἡμέρας δύω, ἔπειτα πρ
καὶ ἄφισον τὸ μίγμα εἰς τὸν
μέρας, μετὰ ταῦτα ςράγγ
αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλε

Χαρ: Τοῦτο τὸ ὑγρὸν
ϑροκίτρινον, εἶναι καὶ διαφ

Τρόπ: τῆς μεταχ
ἄλλα ὑγρά.

Δύν: Δυναμωτικὸν,
κὸν, καὶ διαλυτικόν.

Μεταχ': Εἰς τὰς κα
φράξεις τῆς μήτρας, εἰς τὴν
ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν κιτρινά
μηνοῤῥοίαν τῶν γυναικῶν.

Δόσ: Ἀπὸ 24: ςάγμα
ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Παρατ': Εἰς τὸ ἀλε
προπιετάτης προσθέττεται
πλὴν ἡμεῖς παρατηρήσαντες
θεσις εἶναι διόλου ἄχρηςος,
μεν. ἐπειδὴ ἡ δύναμις τῆς
εἰς τὴν ἀλοὴν, καὶ εἰς τὴν
τὸν κρόκον. εἶναι τινὲς ὅμ
γνοιαν ἀφίνοντες τὸν κρόκ
σφαλαν εἰς τὸ ὁμοούσιον.

Πνεῦμα τοῦ Βρ
Alcoole as

§ 27. Μέθ: τῆς
βρωμόκομμι δρ': τριάντα
οἴνου δρ': διακόσια, μού
θερμότητα μετρίαν διὰ τέ
τα ςράγγισον.

Τρόπ: τῆς μετα
ματα δυναμωτικά.

Δύν: Ἡ ἰδία τοῦ β
πνεύματος τοῦ οἴνου.

Μεταχ': Εἰς ὅλα
τὰς νευρικὰς θέρμας, εἰ
τοὺς ἀερώδεις κώλικας, ε
νευρικοῦ συςήματος, εἰς
ὑδρωπικίαν.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα
καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Πνεῦμα τοῦ οἴνο
τοῦ Πε
Alcoole con balsa

§ 28. Μέθ: τῆς
βάλσαμον τοῦ Περοῦ δρ':
νου δρ': ἑκατόν. βάλε τὸ
αν θερμότητα, καὶ μετὰ τ

γισον τὸ πνεῦμα, καὶ φύλαξον

Τρόπ: τῆς μετα
διάφορα ὑγρὰ, καὶ μὲ ὕδατ

Δύν: Δυναμωτικὸν, κ
ρων.

Μεταχ: Ἔσωθεν,
τὸ τέλος τῆς Γονοῤῥαίας.

Ἔξωθεν, Εἰς τὰς βρωμ
τὰς γαγγραίνας.

Δόσ: Ἔσωθεν, ἀπὸ δῶδ

Πνεῦμα τῆς ἀ
Alcoole assensat

§ 29. Μέθ: τῆς κα
ξηρὰ τῆς ἀψινθέας δρ: πενῆν
πνεῦμα τοῦ οἴνου, διὰ νὰ μ
ἡμέρας. ἔπειτα πίεσον τὸ πν
καὶ χύσον αὐτὸ ἐπάνω εἰς δε
ἀψινθέας, καὶ ἐπανάλαμβα
μετὰ ταῦτα σράγγισον τὸ ὑγ
πανίον, καὶ ὕστερον πάλιν ἀπ
καὶ οὕτω φύλαξον διὰ τὴν χρ

Χάρ: Ἔχει μίαν ὀσμ
τοῦ οἴνου, καὶ γεῦσιν πικρὰν

Τρόπ: τῆς μετα
ἄλλα μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν κα

Μεταχ': Εἰς ταρ
δυναμίαν τοῦ ςαμάχου.
Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέ
δύω δρ': καθ᾽ ὅλην τὴν ἡμ

Πνεῦμα τοῦ μοσχ
Alcoole

§ 30. Μέθ: τῆς κ
γην τοῦ μοσχοθυμιάματο
καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ':
μα τοῦτο εἰς μίαν θερμότ
ἔπειτα ςράγγισον τὸ ὑγρὸ
εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισ
Χαρ: Τοῦτο ἔχει
μίαν ὀσμὴν τῆς βανίλιας
μὴν, καὶ ἀρωματικὴν τῆ
Μεταχ': Τὸ πνεῦμ
τος χρησιμεύει διὰ νὰ κάμ
λα τῶν παρθένων, καὶ εἰ
ῥητίνην τοῦ μοσχοθυμιάμ

Πνεῦμα τοῦ
Καλάμ
Alcoole Calama

§ 31. Μέθ: τῆς κ
ζας τοῦ ἀρωματικοῦ καλά

βάλε αὐτὰ εἰς μίαν μετρία
τὸν ἥλιον διὰ τέσσαρας ἡμ
σον, καὶ φύλαξον αὐτὸ τ
εἰς ἁρμόδιον ἀγγεῖον.

Χαρ: Αὐτὸ ἔχει ἓν
καὶ μίαν ὀσμὴν μεμιγμένη
τικὸν, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνο

Τρόπ: τῆς μετα
ὑδατώδη ὑγρὰ μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν, κ

Μεταχ: Εἰς ἀερώδ
πάθη τοῦ ςομάχου.

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσ

Πνεῦμα τῶν Κα
Tintura di ca

§ 32. Μέθ: τῆς κα
ἀγγεῖον κανθαρίδας εἰς σκόν
μα τοῦ οἴνου δρ: διακόσια,
τὸν ἥλιον, ἢ εἰς μετρίαν θερ
σαρας, ἔπειτα ςράγγισον,
ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλ

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο
σινοκίτρινον. μίαν ὀσμὴν
οἴνου, εἶναι καὶ διαφανές.

Τρόπ: τῆς μετα
ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ὑγρὰ μ

"Εσωθέν, μεμιγμέ
Κάμφορας.

Δύν: Δυναμωτικὸν,
σκορπιςικὸν, ἀφροδισιακὸ

Μεταχ': Ἔξωθεν,
νὰ δυναμόνῃ, καὶ νὰ δι
ματα. ὠφελεῖ εἰς τὴν ἰσχί
παραλυσίας, καὶ ἡμιπληγ

Ἔσωθέν: Εἰς ὑδρωπ
φοβίαν, ἀμηνοῤῥοίαν, καὶ

Δόσ: Ἐσωτερικῶς,
δὶς τὴν ἡμέραν.

Παρ: Ὅταν θέλωμε
πνεῦμα τῶν κανθαρίδων
καθαρὸν κόκκινον χρῶμα
μεν εἰς τὴν κατασκευὴν
νιλίας.

Πνεῦμα τοῦ Κ
Alcoole Ca

§ 33. Μέθ: τῆς κά
νην ἀπὸ κασόρχιον δρ': ὀκ
δρ': ἑκατὸν, καὶ ἀνάλυσο
μετρίαν θερμότητα διὰ ἓξ
γισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξ

Χαρ: Τὸ πνεῦμα το
ρυθροκίτρινον, μίαν ὀσμὴν

χίου, καὶ τοῦ πνεύματος τ
διαφανές.

Τρόπ: τῆς μετα
ἀρωματικὰ ὕδατα.

Δύν: Ἀντισπασμοτι
νευρικὸν, καὶ μηναγωγόν.

Μεταχ': Εἰς πάθη
κὰ, εἰς τὸν ἐμετὸν, καὶ ἀ
εἰς τὴν ἐπιληψίαν.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα ς
καὶ πλέον τι κατὰ τὴν χρεί

Πνεῦμα τῆς
Alcoole chin

§ 34. Μέθ: τῆς κα
νην τῶν φλοιῶν τῆς καλῆς
σαρα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ
τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς τὸν ἥλιον
μότητα, ἔπειτα ςράγγισον
λαξον.

Τρόπ: τῆς μετα
μένον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς γε
μίγματα ὑδατώδη καὶ δυνα

Δύν: Ἡ ἰδία τῆς κίνα

Μεταχ': Εἰς θέρμα
νευρικὰς, καὶ εἰς ὅλα τὰ
μεταχειρίζεται ἡ κίνα.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα

Πνεῦμα τῆς
Alcoole Cinan

§ 35. Μέθ: τῆς κο
λεπτὴν τῶν φλοιῶν τῆς κο
σαρα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δ
καὶ ἂς ςαθῶσι διὰ 8. ἡμέ
τα ςράγγισον αὐτὸ, καὶ ς

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ε
μίαν ὀσμὴν τοῦ πνεύματ
νην μὲ τὴν κανέλλαν, κα

Τρόπ: τῆς μετο
τὰ κογχλάσματα καὶ ἀπο
καὶ ἀρωματικὰ ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸν
νικόν.

Μεταχ: ἔσωθε
γίας τῆς μήτρας (ἀσθενικ
θῃ τῆς ἀγωνευσίας, εἰς
λειποθυμίαν.

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσ

Πνεῦμα τῆς
Διγιτάλ
Tintura di Digital

§ 36 Μέθ: τῆς κα
λεπτὴν τῶν φύλλων τῆς πο
τέσσαρα, καὶ πνεῦμα τοῦ
καὶ μετὰ 24. ὥρας ςράγγισ
του, καὶ φύλαξον εἰς ἀγ
μένον·

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτ
μὴν καὶ γεῦσιν ἔχει τοῦ πν

Δύν: Ἐρεθιςικὸν, δι
τικόν.

Μεταχ': Εἰς διάφορ
ας, ἀσθενικῆς διαθέσεως,
σάρκαν, ὑδρωκέφαλον, ὑδρ
θμα, καὶ εἰς τὴν μανίαν,
τὰς λεγομένας χελώνια.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα ς
24. ὥρας.

Πνεῦμα τοῦ Ἐ
Alcoole Ellel

§ 37. Μέθ: τῆς κα
τῶν ῥιζῶν τοῦ μέλανος ἐλλ
κοκκινίλιαν κόκ: εἰκοσιτέσ

οἴνου δρ': ἑκατόν. μούσκ
τὸν ἥλιον, ἔπειτα ςράγγι
χάρτην, καὶ φύλαξον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓ
αν ὀσμὴν ἰδίαν τοῦ πνεύ
μίαν γεῦσιν πικράν.

Τρόπ: τῆς μετ
ἄλλα ὑγρὰ μίγματα, καὶ

Δύν: Δυναμωτικὸν
ρικόν.

Μεταχ': Εἰς τὰς
καὶ χλώρωσιν, καὶ εἰς τὴ

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ
ἡμέρας.

Φωσφορικ
Alcoole Fo

§ 38. Μέθ: τῆς κ
γουδίον πνεῦμα τοῦ οἴνου δ
καθαρὸν κόκ: δώδεκα. τρί
ρον εἰς τὸ γουδίον, ἕως οὗ
οὗ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου ν
του γεῦσιν, (ἀγκαλὰ ἓν
μένη ἀνάλυτον) βάλε τὸ ὅλ
ςάλλινον καλῶς κεκλεισμέ

Χαρ: Τὸ φωσφορικὸ
ὀσμὴν τοῦ φωσφόρου, εἶναι

μα τοῦ οἴνου, ἀπὸ αὐτὸ
μερικὰ ςαλάγματα εἰς τὸ ὕ
εἰς ἓν ἀγγεῖον κρυςάλλινον
βαθ: τοῦ θερμομέτρου τοῦ
τὸ σκότος λάμποντα τὸν φ
ράττεται τὸ ὕδωρ. τὸ ἄγγος
ριέχῃ καὶ ὀλίγον ἀέρα τῆς
οὕτω νὰ γένῃ τὸ πείραμα,

Ἄλλη μέθ: τῆς κατ
Μαρτιν

§ 39. Βάλε εἰς μίαν ςόρτ
τοῦ οἴνου δρ': πενῆντα, φ
ἑπτὰ, θὲς τὴν ςόρταν εἰς
μου, προσάρμοσον εἰς τὸν λ
ἀγγεῖον διὰ νὰ συνάξῃς τὸ φ
πικάρισον κατὰ τὴν τέχνη
διαλυθῇ ὁ φωσφόρος, τὸ ὁποῖ
σὴν ὥραν, καὶ φύλαξον διὰ

Τρόπ: τῆς μετα
νερόν.

Δύν: Δυναμωτικὸν,
καὶ τῶν μυόνων.

Μεταχ': Εἰς τὴν πα
πληγίαν τῶν ἀνθρωπίνων με

Δόσ: Ἔσωθεν, ἀπὸ εἴ
ραν, ἕως ἑβδομῆντα καὶ ἑπ

Ἔξωθεν. Τρίβοντα
δὶς τὴν ἡμέραν.

Παρατ: Αὐτὴ ἡ κ
κεν ἀκόμη εἰς πρᾶξιν ἀπ'
μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἡ πλέον ὠφ
κατασκευὰς τοῦ φωσφόρου

Πνεῦμα τῆς Γ
Alcoole Genz

§ 40. Μέθ: τῆς κα
τῆς γεντιάνης δρ': δεκαέξ,
νεραγκίων δρ': ὀκτὼ, καν
κοκκινίλιαν δρ: μισὸν, π
διακόσια, καὶ ἂς ςαθῶσιν
σαρας ἡμέρας. ἀνακάτωσ
ἔπειτα ςράγγισον ἀπὸ ποτα
λαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν
κοκκινιλίας, καὶ γεῦσιν πι

Τρόπ: τῆς μετα
ἄλλα μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν,

(α) Πρὸ χρόνων τινῶν ἐγὼ εἶδον
νέλην εἰς τὰ νοσοκομεῖα τῶν Με
θαύματα μὲ τὸ φωσφορικὸν (αὐτὸ
πολλοὺς κακῶς πάσχοντας ἀπὸ π
χρονικὴν ἀσθενικῆς διαθέσεως,

πυρετικόν.

Μ ε τ α χ΄: Εἰς ἀσθενι

Δ ό σ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσ

δύω δρ΄: καθ᾽ ὅλην τὴν ἡμέρ

Π ν ε ῦ μ α τ ο ῦ Γ

Alcoole Guaiach

§ 41. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α

ἤλιον ῥητίνην πρασίνην τοῦ

αν ἀρκετὴν ποσότητα πνε

ςράγγισον τὸ μίγμα τοῦτο,

λινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισ

Χ α ρ: Ἔχει ἓν χρῶμα

ρυθροκίτρινον, καὶ ὀσμὴν τ

νου. ἕνας χάρτης βρεγμένος

καὶ τεθεὶς εἰς τοὺς ἀτμοὺς

ῥευςοῦ γίνεται βαθυκυανός

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α

ἄλλα ὑγρὰ ἰατρικά.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν κ

φέρων ἀγγείων.

Μ ε τ α χ΄: Εἰς τὰ χρο

εἰς τὴν γονοῤῥοίαν.

Δ ό σ: Ἀπὸ δώδεκα ςα

εἰς 24: ὥρας.

Πνεῦμα τῆς
Alcoole Mirato, o t

§ 42. Μέθ: τῆς κ
ραν εἰς σκόνην, δρ': εἰκοσι
οἴνου δρ': διακόσια, καὶ ἐ
τὸν ἥλιον διὰ ἡμέρας ἕξ. ἐ
τὸ, καὶ φύλαξον.

Χαρ: Τοῦτο τὸ πνε
γεῦσιν τῆς μύῤῥας ἑνωμέν
οἴνου.

Τρόπ: τῆς μετα
νον, ἔσωθεν δὲ ἑνωμένον μ

Δύν: Ἡ ἰδία τῆς μύ

Μεταχ': Ἔσωθεν,
μίας, εἰς τὴν λευκοῤῥοίαν.
γίαν. ἔξωθεν εἰς τὰς πληγ

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα

Πνεῦμα τοῦ Ἰ
Alcoole Indico

§ 44. Μέθ. τῆς κα
τοῦ Ἰνδικοφέρου δρ': ἕν. κ
σότητα πνεύματος τοῦ οἴνο
σον τοῦτο, καὶ φύλαξον ε
κλεισμένον.

Χαρ: Ἔχει ἓν χρῶμ

βαθυκόκκινον, βάφει τὰ δ
χας εἰς βαθυκίτρινον χρῶμ
σιν πικροτάτην.

Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργει
ἐγνωσμέναι.

Πνεῦμα τῆς
Ἀλθαί
Alcoole porporino

§ 45. Μέθ: τῆς κα
τῶν ξηρῶν ἀνθέων τῆς πορ
ψον τὸ πλέον κεχρωματισ
καὶ βάλετο εἰς ἀγγεῖον ὑάλ
αὐτὸ καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου
σαθῆ τὸ μίγμα εἰς τὸν ἥλιο
νακάτωσον αὐτὸ συνεχῶς
την ἁπλοῦν, καὶ φύλαξον ε
κλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἐ
μίαν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν τοῦ
εἶναι καὶ διαφανές.

Τρόπ: τῆς μετα
Ἰατρικὴν δὲν χρησιμεύει,
κατὰ τὴν περίστασιν μὲ τ
ἕως οὗ τὸ χρῶμα τοῦ πνεύμ
λῶς ἀποβάλλεται, καὶ οὕ
διὰ μεταχείρισιν.

Μ ε τ α χ': Τοῦτο τὸ
μώτατον, διὰ νὰ ἀνακαλ
τὰ κάλια, τὸ ὁποῖον κοκκ
καὶ πρασινίζεται μὲ τὰ δε

Π ν ε ῦ μ α τ ο ῦ Ῥ ε

Alcoole Rabar

§ 46. Μ έ θ: τ ῆ ς κ ο
βάρβαρον καλῶς κοπανισμ
μα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατὸν, κ
τῆς ἀναλύσεως, ςράγγισον
ὑάλινον ἀγγεῖον.

Χ α ρ: Τὸ πνεῦμα το
τρινον τοῦ νεραγκίου, καὶ
τοῦ οἴνου.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α
σον καθαρὸν νερὸν, ἕως οὗ
νερὸν τοῦτο πέρνει εὐθὺς ἕν

Τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶναι γ
νακαλύψῃ τις τὰ κάλια, μ
ζεται.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α
χὴν, μεμιγμένον μὲ ἄλλα

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν κ

Μ ε τ α χ': Εἰς ἀχωνε
τῶν ἐντέρων, εἰς κώλικα,

μερικὰ εἴδη τῶν ἐμφράξεων

Παρ: Τὸ πνεῦμα τοῦ
ποῖον τὸ πάλαι ἐλέγετο βαφ
ἐφαίνετο πολλάκις ἀρωματ
χόρτα, ἀπὸ τοὺς καρποὺς τ
μου, τῆς πυπερόῤῥιζας, τ
σπόρους τοῦ ἀνίθου κ. τ. λ.
προσθέσεις νομίζονται ὡς ἀ
νει εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Ἰα
κατὰ τὴν χρείαν, ὅπου τὸ
θεττόμενον ἐμπορεῖ νὰ ὠφελ

Πνεῦμα τῆς Ἠ
Alcoole Sucin

§ 47. Μέθ: τῆς κατ
τῆς καθαρᾶς ἠλέκτρου δρ':
οἴνου δρ': ἑκατὸν, καὶ ἄς ς
ὀκτὼ ἡμέρας. ἔπειτα ςράγ
αὐτὸ τὸ ὑγρόν.

Χαρ: Ἔχει μίαν ὀσμ
γεῦσιν νόςιμον.

Τρόπ: τῆς μετα
ἄλλα μίγματα, μὲ τὸ κρασ
τῆς Κύπρου, καὶ μὲ τὸ ζαχ

Δύν: Τῆς ἠλέκτρου.

Μεταχ': Εἰς ἀσθενε
εἰς ἕλμινθας, εἰς λευκοῤῥοί

δη τῆς ἐπιληψίας.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα

Πνεῦμα τῆς Β

Alcoole con

§ 48. Μέθ: τῆς κ
ριάναν ἥμερην καὶ καλῶς
άντα δύω, πνεῦμα τοῦ οἴ
24. ὥρας τῆς ἀναλύσεως
φύλαξον εἰς ἀγγεῖον καλῶς

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν
καὶ μίαν ὀσμὴν τῆς Βαλε

Δύν: Δυναμωτικὸν,
ριάνας, πλὴν εἰς κατώτερ

Μεταχ': Εἰς νευρ
ψίαν, εἰς τοὺς ἕλμινθας,
φαλον.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα

Πνεῦμα τοῦ Ὄξο
ὀξύ

Alcoole Ossico d' ossiacet

Acqua ted

§ 49. Μέθ: τῆς κ
μοῦ μίαν ἀρκετὴν ποσότητ
καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνο

ρὶν δρ': πενῆντα, καὶ ὀξυθ
χοντα, καὶ ἀνακατώσας
ἀγγεῖον.

Τρόπ: τῆς μεταχ
μένον μὲ ἀρωματικὰ νερὰ,
κίνας.

Δύν: Ἀντικαυςικὸν
Μεταχ': ἔξωθεν.
εἰς τὰς σεσηπωμένας πληγὰ
ματα τῶν χυλοφόρων ἀγγεί

Ἀμμωνιακὸν π
Γουαϊάκ
Ammoniuro di

§ 50. Μέθ: τῆς κατ
νην τοῦ Γουαϊάκου δρ': εἴκοσ
μα δρ': ἑκατόν. βάλε τὸ μίγ
ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένο
νῃ εἰς ἕνα τόπον δροσερὸν δ
πειτα ςράγγισον, καὶ φύλα
καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τὸ πνεῦμα τοῦ
τοῦ ἀμμωνιακοῦ πνεύματος
τρινον, τὸ ὁποῖον πρασινίζετ
τὸ διϋλημένον ὕδωρ, βάφει
την, καὶ αὐτὸς λαμβάνει ἓν
θεὶς εἰς τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὀξυσ

Τρόπ: τῆς μετ
ὕδωρ, ἢ μὲ τὰ εὐώδη ἀρω
χάριν, τῶν ἀνθέων, τῆς
χαμομήλων.

Δύν: Δυναμωτικὸν

Μεταχ': Εἰς ἀρθρ
ματισμόν.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα

Ἀμμωνιακὸς

Ammoniura di

§ 51. Μέθ: τῆς κα
ἀγγεῖα ὀλίγον λευκὸν ἅλα
τὸ ἑνωμένον μὲ ὀξυθειϊκὸν
γύρου μὲ ἀμμωνιακὸν ἅλ
μωνιακὸν πνεῦμα, ὅσον φ
καλὰ, καὶ φύλαξον αὐτό

Χαρ: Εἶναι καθαρὸ
καθαρὸν νερὸν, ἔχει μίαν
κοῦ πνεύματος, στάξον ἕ
κόμμα καθαροῦ χαλκοῦ,
στίγμα ἀπὸ ὑδράργυρον, ἐ
λας, μεταβάλλεται εἰς ἀ

Τρόπ: τῆς μετ
μένον μὲ τὰ ἔλαια εἰς εἶδ

Μεταχ': ἔξωθ:
καὶ Γαλλικοὺς στύλους, κα

Κατασ: Γίνεται ἐκ
ἀμμωνιακοῦ ὑδραργύρου.

Ἀμμωνιακὸν
χαλκο
Ammoniuro di Ra

§ 52. Μέθ: τῆς κα
θαρὸν πράσινον ἰὸν τοῦ χ
τῷ, χύσον ἐπάνω αὐτοῦ
πνεῦμα, ὅσον φθάνει, διὰ ν
χαλκὸν, καὶ οὕτω φύλαξο
ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένο

Χαρ. Τοῦτο ἔχει ἓν χ
ὡραῖον, καὶ μίαν ὀσμὴν δυ
κοῦ, εἶναι καὶ διαφανές.

Τρόπ. τῆς μετα
τικὰ ὕδατα, καὶ μὲ διάφορ

Δύν. Δυναμωτικὸν,
ρὸν, εἰς μικρὰν δόσιν εἶνα
ἀντιπυρετικὸν, ἀντικαυστικ

Μεταχ'. Εἰς διάφορ
ας, εἰς ἐπιληψίαν, καὶ πάθ

Δόσ. Ἀπὸ ἓν ςάγ. ἕ
ὥρας.

(α) Βερδερἀμε.

Ἀμμωνιακὸ

Cupro Am

§ 53. Μέθ: τῆς χ
νατὰ καθαρὸν θειοῦχον (
ἐξ, καὶ ἀφ' οὗ ψυχρανθῇ
σον ἀμμωνιακὸν πνεῦμα
ἀναλύσῃ ὁ πράσινος χαλ
θεται εὐθὺς μὲ τὰς πρώτ
ακοῦ πνεύματος. ἐξάτμισ
τα τούτου. τράβιξε τὸ ἄ
κρυώσῃ. τὸ ἀμμωνιακὸν
λεται εἰς μίαν ζύμην, καὶ
σύναξον καὶ φύλαξον αὐτ
νον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει
(ἂν εἶναι πράσινον, εἶναι

Τρόπ: τῆς μετ
τὴν ζάκχαριν, εἰς εἶδος
χαν τοῦ ἄρτου.

Δύν: καὶ μεταχ
νον.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκ
τέσσαρας ὥρας εἰς διάστημ

(α) Βιτριόλο τοῦ χαλκοῦ.

Κάμφορα Κ

Canfora Retificata. mag

§ 54. Μέθ: τῆς κα
λίγην ἀναλυμένην κάμφορ
τοῦ οἴνου, χύσον εἰς αὐτὴν
οὗ νὰ καθήσῃ, σύναξον εἰς
τασαλαγμένην ταύτην κά
ρανθῇ ἐπάνω εἰς ποταπὸν χ
φύλαξον αὐτὴν ψυχρὰν εἰς
λῶς κεκλεισμένον:

Χαρ: Ἡ κάμφορα
λευκή, κοκκοειδὴς, ἔχει κ
τὴν τῆς κάμφορας. φαίνετ
φὴν, ἔχει μίαν γεῦσιν θερμὴ
ἀρωματικὴν, ἥτις ἀφίνει ἐν
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ αἰθήρ.
έρα. περιπατεῖ εἰς τὸ ὕδωρ
κόλως μεταβάλλεται εἰς ὀξ
λύεται εἰς τὸ ἴδιον τοῦτο ὀξ
πλέει. ἀναλύεται εἰς τὸ π
μεγάλην εὐκολίαν. (ὅρ: πν
δωρ καμφορῶδες, καὶ διάφ
τικὰ ἔλαια.)

Τρόπ: τῆς μετα

(α) Διὰ νὰ ἰδῇ τις τοῦτο τὸ φαινό
εἶναι καθαρὸν τὸ νερὸν, καὶ ἡ κάμ

τὸ ἀραβικὸν κόμμι, καὶ
λυμένην εἰς τὸ ὕδωρ, εἰς
οἴνου, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ
τὸ ὀξυσηπτονικὸν, ἢ εἰς τ
ται ἑνωμένη μὲ τοὺς φύτ
τροχίσκων, ἢ ἑνωμένη μὲ
νιον, ἢ μὲ τὸ ἔλαιον τῶν
λαιῶν, κ. τ. λ. ὁπόταν εἰ
ρισθῇ ἔξωθεν.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὴ,

Μ ε τ α χ': ἔ σ ω θ ε
θέρμας, εἰς τὴν τρέμουλλ
καὶ καραβαρίαν, εἰς τὴν κ
γραινομένην, εἰς τὴν ἀσ
εἰς τὸν τέτανον, εἰς τὸ ἆσ
θενικὴν φλόγωσιν.

Ἔ ξ ω θ ε ν. Εἰς γαγ
κοὺς πόνους, κυνάγχην, ὀ
εἰς ἰσχίασιν νευρικὴν, κα
ματα.

Δ ό σ: Ἀπὸ δύω κόκ
πως τὸ ζητεῖ ἡ χρεία, εἰς

Κ α τ α σ κ ε υ α ί. Κα
μα καμφορῶδες, σαπώνιον
φορας.

Καθαράσ

Calce p

§ 55. Μέθ: τῆς κ
τὸ πῦρ τὸ ὀξανθρακικὸν τ
λιθον) ἕως οὗ τὸ ὀξανθρα
ται. ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μέν
σβεστος. αὕτη εὑρίσκετ
γοράν.

Χαρ: Εἶναι ἄχρηστο

Κατασκευαί.
νὰ κάμωμεν τὸ ἀσβεςόνε
μεν τὸ ὀξαλικὸν τοῦ ἀμμ
τήσωμεν τὸ ἀμμωνιακὸν
παβάλλωμεν τὴν κινάβαρ
τὴν θειοῦχον ἄσβεςον, τὴν
τὸν δυνατὸν πηλὸν, κ. τ.
χρησιμεύει τὰ μέγιςα, μ
μὰς καὶ κτίρια.

Κηρία ἀπὸ ψ

Cantelette di ossiace

§ 56. Μέθ: τῆς κ
κηρίον κίτρινον δρ': διακόσ
θιον καθαρὸν δρ': ὀκτώ. εἰ
φε μικρὰ πανάκια, ἢ κλω
ἔχε διὰ τὴν χρείαν σου.

Τρόπ. τῆς μετα
μένα εἰς διάφορα ἰατρικά
Μεταχ': Εἰς τὸ νὰ
θραν, εἰς τὸ νὰ ἀνακαλέσ
διὰ νὰ ἐξαλείψωμεν τὰς π
τῆς κύστεως, νὰ πιέσωμεν
τὴν τροχιλαίαν τῆς οὐρήθρ
φύσολας τῆς κύστεως, καὶ
Παρατ: Ὅταν θέλ
πλέον τρυφερὰ, βάνομεν μ
ἑκατὸν, ἐλαιόλαδον δρ': ἐ
κολουθοῦμεν τὸ ἐπίλοιπον,
τέρω.

Καταπλασμα τῆ
Μολόχ
Cataplasma d' Alte

§ 57. Μέθ: τῆς κα
ξίσου σκόνην τῶν ῥιζῶν τῆς
λων τῆς μολόχης, καὶ τῶν
βράσον ταῦτα μὲ ἀρκετὸν
εἰς ἀπαλὴν πῆξιν.
Τρόπ: τῆς μετα
αρόν.
Δύν: Μαλακτικὸν, ὠ
Μεταχ': Εἰς πονεμ
καὶ φλογισμένα πρήσματα

μένα.

Κατάπλασμα ‹
Cataplasma ar

§ 58. Μέθ: τῆς κα
τον μελίσσης δρ': πενῆντα
λων δρ': εἰκοσιτέσσαρα. β
τριάντα δύω. κάμε τα σκ
μὲ νερὸν, ἕως οὗ νὰ ἔλθωσ
Τρόπ: τῆς μετ
μένον εἰς λεπτὸν πανίον.
Δύν: Δυναμωτικὸν,
Μεταχ': Εἰς πρήσ
τῶν βυζίων κ. τ. λ.

Κατάπλασμα το
Cataplasma di

§ 59. Μέθ: τῆς κα
νην τοῦ σινάπεως, καὶ ἄλευ
ρη ὅμοια. πρόσθες ὄξος κοιν
νὰ γένη ἡ πῆξις ἁπαλή. εἰ
τῆς σηκάλης, ἐμποροῦμεν
τὸ προζύμιον τοῦ κοινοῦ ἄρ
Τρόπ: τῆς μετα
αρὸν ἁπλωμένον ἐπάνω εἰς
Δύν. Ἐρεθιστικὸν καὶ

Μ ε τ α χ΄: Ἔξωθεν ε
ποδῶν, εἰς τὰς νευρικὰς θ
λυσίαν, ἀποπληξίαν μελα
σμικρότητα τοῦ σφυγμοῦ.

Ἔ μ π λ α ς ρ ο ν ἀ π ὸ
Cerotto d' Olio,

§ 60. Μ έ θ: τ ῆ ς κ
δεκαέξ δρ΄: κηρίον ἄσπρον
άντα δύω, ἄφες νὰ κρυώσ
διὰ τὴν χρείαν σου.

Χ α ρ: Εἶναι ὑπόλευκ
λως ἀναλυτὸν εἰς τὴν θερμ

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α
πανία, διὰ νὰ σκεπάζῃ τὰ

Μ ε τ α χ΄: Διὰ νὰ σκ
τὰς πληγάς, νὰ τὰς διαυθ
καὶ εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ
να ἐπί τινων μερῶν.

Ε΄ μ π λ α ς ρ ο ν τ ο ῦ
Cerotto di lit

§ 61. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α
γύριον δρ΄: πενῆντα, χύσ
λαιόλαδον δρ΄: ἑκατόν, μ
νεροῦ. βρᾶσον τὸ μίγμα,

νεχῶς, καὶ προσθέττων ἐκ
πον, ὥστε μὲ τὴν ἐξάτμισ
τὸ μίγμα λάβῃ τινὰ πῆξιν
φωτίαν, καὶ φύλαξαί το.

Χαρ: Στερεὸν καὶ κ

Μεταχ': ἔξωθεν.
σεις, πληγάς, καυσίματα
πληγάς.

Ἔμπλαστρον μὲ ὑ
Cerotto mercu

§ 62. Μέθ: τῆς κα
ταςαλακτὸν κόκκινον τοῦ ὑ
ρῶς κεκκονιασμένον δρ': τέσ
δρ': δώδεκα. ἔλαιον κοινὸν
ἀνάλυσον τὸ ὅλον εἰς τὸ πῦρ
συνεχῶς, ἔπειτα χύσον τὴν μ
τινα κιβώτια, καὶ ἄφες νὰ

Χαρ: Εἶναι χρωματισ
ἀναλυτόν.

Τρόπ: τῆς μετα
πάνω εἰς σανίδια, καὶ ἐπιθέ

Μεταχ: ἔξωθεν.
κάς, καὶ πάθη τοῦ δέρματο

Παρατ: Ἡ ἰαματικ
τοῦ ἐμπλάςρου εἶναι ἡ κατα
ρου. ὅθεν εἶναι περιττὰ τ' ἄ

τουσιν οἱ λοιποὶ Φαρμακο
πλαστρον.

Ἔμπλαστρον μὲ
Cerotto di ca

§ 63. Μέθ: τῆς κ
διὰ τοῦ πυρὸς κηρίον κίτρ
λαιόλαδον δρ': τεσσαράκο
δρ': τεσσαράκοντα. ὅταν
μίγμα, πρόσθες σκόνην τ
ξῆντα, καὶ ἀνακάτωσον
Τρόπ: τῆς μετα
ἁπλώνεται ἐπάνω εἰς τεμ
του, καὶ ἐπιθέττεται εἰς
σώματος, πρέπει νὰ ἐπιπ
πάλιν ἐπάνω νέα σκόνη τ
νὰ τραβίξῃ περισσότερον.
Δύν: Πυρωτικὸν βυζ
Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ'
Παρατ: Αὐτὸ τὰ ἔ
κατασκευάζηται συνεχῶς
τὴν δύναμίν του. στέκεται
Ἰατροῦ νὰ διορίσῃ τὴν κά
χειρίζεται ἀπό τινας Ἰατρ
μερικὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα πρ
νέργειαν τῶν κανθαρίδων

Κολλύριον τοῦ

Collirio d' ossia

§ 64. Μέθ: τῆς κ
ψιμμύθιον κόκ: εἰκοσιτέσσαρα
τὸ εἰς νερὸν τῶν ῥόδων, ἢ τῶ
ξυλέας δρ': πενῆντα. πρόσθ
δρ': ἕν, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰ

Χαρ: Τοῦτο τὸ κολλύ
καὶ διαφανὲς, ἔχει ὀσμὴν τῆ

Τρόπ: τῆς μεταχ
ται πανία, ἢ σπόγγος, καὶ
πάσχοντα μέρη.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν,

Μεταχ': Εἰς ἀσθενικ
εἰς ἄλλας πληγάς.

Κόγχλασμα τῆς

Decotto di ch

§ 65. Μέθ: τῆς κα
ναν καλὴν χονδροκοπανισμέ
σον αὐτὴν εἰς νερὸν δρ': διακό
νῆντα δρ': τοῦ νεροῦ νὰ διαλ
γισον τὸ κόγχλασμα, καὶ φύλ
ἀν σου.

(α) δεχότερ 'Ιταλιςί.

Τρόπ: τῆς μετ
μένον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύν: Τῆς κίνας ὅμω

Μεταχ: Εἰς νευρι
νικὰς, καὶ εἰς ὅλας τὰς τ
ποίας ὠφελεῖ ἡ κίνα.

Δόσ: Ἀπὸ πενῆντα
24. ὥρας.

Παρατ: Μὲ τὴν ἰδ
ποίαν κατασκευάζεται τὸ
νας, κατασκευάζεται τῆς
λης, καὶ ἄλλων πολλῶν φ
ναι ἀρωματικαὶ ὗλαι, κα
τότε βάνομεν ὀλιγωτέραν
σότητα τοῦ νεροῦ, καὶ τὴν
τοιουτοτρόπως, λόγου χάρ
τῶν μοσχοκαρυδίων φθάνου
δρ: νερὸν, νὰ βράση ὀλιγώ
ον λέγω καὶ διὰ τὸ κόγχλα
σερέου, καὶ διὰ τὴν φλοιὰν

Ἐλαιοζάκχαρις τ
Eleozuccaro di men

§ 66. Μέθ: τῆς κα
τὸ ἔλ..ον τοῦ ἡδυόσμου κ
ζάκχαριν καλὴν ξηρὰν δρ.
καὶ τρίψον εἰς γουδίον ὑάλιν

λινον.

Χαρ: Λευκὸν, ἔχει μί
ἔγκαιρον τοῦ ἡδυόσμου, καὶ ὁ

Τρόπ: τῆς μεταχ
νωμένον μὲ ἄλλα ῥευςά.

Δύν: Τοῦ ἡδυόσμου.

Μεταχ: Εἰς τὰ πά
χρησιμεύει ὁ ἡδύοσμος.

Παρατ: Ὅλα τὰ εἴδ
ρων, γίνονται μὲ τὸν ἴδιον τ

Γλυκύσμα
Elettuari.

§ 67. Ἡ κατασκευὴ τῶν γ
πὸ νὰ μιγνύωμεν σκόνας δια
πὸ μέλι, ἢ μὲ τὰ ἐκχυλίσμ
σχηματίζομεν μίαν μάζαν
νόςιμον εἰς τὴν γεῦσιν. γενικ
γλυκύσματα οἱ χυλοὶ, τὰ κ
τὰ παραγχύματα τῶν καρπ
λοὶ τῶν ὀπωρικῶν, αἱ ἀρωμ
λ. τὰ ἅλατα, αἱ γέαι, καὶ τ
κὰ δὲν ἐμποροῦν νὰ τὰ μετ
τὴν τὴν κατασκευήν.

Γλύκυσμα ἀρ
ὄπι

Elettuario ar

§ 68. Μέθ: τῆς κ
κροπίπερον δρ´: ὀκτὼ, κ
δρ: τέσσαρα, κάμε τα σ
αὐτά. τώρα τρίψον ὄπιον
τέσσαρα, καὶ ἀνάλυσον
ρου, ἢ τῆς Σαντορίνης δ
εὐδη οἶνον μὲ τὴν σκόνην
μάζαν ςερεὰν μὲ ἐκχύλι
πενῆντα, καὶ φύλαξον δ
ἀγγεῖον βερνικωμένον, ἢ
ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν αὐ
εὐθὺς τὸ διαλύεις μὲ ὀλίγ

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ὀ
ὀπίου, καὶ ἓν χρῶμα μελ
λίγον μαλακόν.

Τρόπ: τῆς μετ
λυμένον μὲ τὸν οἶνον, ἢ
τικὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλ

Δύν: Δυναμωτικὸν
πτικόν.

Μεταχ´: ἔσωθεν
ῥοιαν, δυσεντερίαν, ἀνορ
θενικόν.

Ἔξωθεν. Εἰς τὰ

εἰς τὰ τῶν βρεφῶν.

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕ

Παρατ: Αὕτη ἡ κατ
ναι ἡ πλέον πρόχειρος καὶ ὠφ
αὐτὴ ὁμοιάζει κατὰ πολλὰ
γλύκυσμα τὸ, διασκόρ
τοῦ ὁποίου αἱ κατασκευαὶ εὑ
εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς
προσθέττει τὴν Λημναίαν γῆ
κὸν ξύλον, καὶ ἄλλος ἄλλο
σιν μιᾶς αὐτῶν τῶν γεῶν, ἢ
ἰατρικὰ, χωρὶς νὰ ςοχασθοῦ
λαι εἶναι ἄχρηςοι εἰςκάθε πε
κολουθεῖ καὶ εἰς τὴν πρόσθεσι
ἀρωμάτων. πρέπει νὰ ἐξεύρ
πλέον ἁπλῆ κατασκευὴ τοῦ γ
ασκορδίου εὑρίσκεται εἰς τὴν
Ἐδεμβούργου, ὅπου τὰ εἴδη
ὁπίου προσθέττονται εἰς τὸ ἐ
κάμουν τινες πλέον χρήσιμο
τὴν ὑπόθεσιν ἓν ὀπιῶδες, ἢ
βάνουν τὸ μέλι, καὶ βεβαιό
τοῦτο ἓν ἰατρικὸν ἀπυρωτικό
ἄνω εἰρημένην κατασκευὴν
ώδη καὶ νόσιμα βότανα, τὰ
Ἰατρικὴ ἀπέδειξεν, ὅτι εἶναι κ
μα εἴς τινα συμβεβηκότα, εἰς
σιμεύει τὰ μέγιςα. ἕκαςον δρ'

σματος περιέχει ἕνα κό

πει νὰ παρατηρήσωμεν

νέργεια τοῦ ὀπίου εἰς αὐ

ναι πολλὰ σμικρά.

Χυλὸς τῶν ἀ

Emulsione d

§ 69. Μέθ: τῆς κ

γουδίον πέτρινον ἀμύγδ

καὶ κατ' ὀλίγον τρίβων

νερὸν καθαρὸν δρ: ἑκατὸ

ἀπὸ ἓν λεπτὸν πανίον, θ

πον αὐτῶν.

Χαρ: Εἶναι λεπτὸς

γεῦσιν νόστιμον, καὶ γλυκ

Τρόπ: τῆς μετ

νος μὲ ἄλλα ἐκχυλίσματ

Δύν: Θρεπτικὸς, δρ

καὶ ἐνδυναμωτικός.

Μεταχ': Εἰς θέρμ

φράξεις τῆς κάτω κοιλίας.

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέ

ἢ καὶ πλέον τι εἰς 24. ὥρα

Παρατ: Ὅταν εἰς

στεθῶσιν ἰατρικὰ πολλὰ ἐ

ἡ ἐνέργεια τοῦ προστεθειμέν

κολουθεῖ ὅταν προσθέττετ

ὄπιον, κ. τ. λ. τότε ὁ χυλὸς
νομα, καὶ λέγεται χυλὸς κα
πίου.

Χυλὸς τοῦ Κόμμιο
Emulsione gommo

§ 70. Μέθ: τῆς κατ
λὸν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος δρ
τόσην ποσότητα ἐλαίου τῶν
σον καλῶς ταῦτα εἰς ἓν γουδίο
μαρένιον μὲ ἑκατὸν δρ': καθα
λὸν τῶν ἀμυγδάλων, καὶ φύλ

Χαρ: Εἶναι λευκὸς καὶ
λα, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν γλυκ

Τρόπ: τῆς μεταχ
μένος μὲ κἄποια ἄλλα νόσιμ

Δύν. Θρεπτικός.

Μεταχ': Εἰς διάῤῥοια
εἰς ἐξανθήματα καὶ εὐλογίαν.

Παρατ: Ὁ χυλὸς τοῦ
εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὸ νὰ ἀνα
ἄλλας ὕλας, αἱ ὁποῖαι ἀλλέω
μόναι των. παραδ': χάριν, μ'
ἔχομεν μεμιγμένον τὸ ἀραβ
νερόν.

Χυλὸς τῶν κ
Κίτ
Emulssione di s

§ 71. Μέθ: τῆς
σπόρους τοῦ κίτρου δρ΄:
τοὺς καλὰ εἰς γουδίον. ἔ
τοὺς κατ᾽ ὀλίγον νερὸν
καὶ ςραγγίσας, δὸς κατ
Χαρ: Εἶναι γαλα
ὀσμὴν τῶν καρπῶν τοῦ
Δύν: Δυναμωτικό
Μεταχ΄: ἔσωθε
δίαν, καὶ ἐμετόν.

Ἐκπυρέλαιον τ
Epireleo d

§ 72. Μέθ: τῆς κ
τρον καθαρὸν εἰς κόμματ
μου εἰς μίαν σόρταν, ἀπὸ
σειν τὴν σόρταν ἕως εἰς τ
σον κάτωθεν εἰς τὴν σόρτ
ον, καὶ ἐξάτμισον μὲ λου
λαιον, τὸ ὁποῖον θέλει εὔγ
μισιν, τὸ ξεχωρίζεις ἀπὸ
τὸ καθαρίζεις, ἐξατμίζων
εἰς ὀλίγην ἄμμον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἐν
τῶν κεραγγίων, μίαν ὀσμὴν
ξιν ἐλαιώδη καὶ ςερεὰν, εἶ
τοῦ ὕδατος.

Τρπ: τῆς μεταχ
άφορα ῥευςὰ, καὶ μὲ τὸ ἀ

Δύν: Θερμὸν, δυναμ
καὶ τονικὸν τῶν νεύρων.

Μεταχ': ἔσωθεν
εἰς πάθη νευρικὰ, ὑςερικὰ
τικόν. Ἔξωθεν, εἰς πρήσμα
σίαν, ἀποπληξίαν, καὶ ἐπι

Δόσ: Ἐσωτερικὴ ἀπὸ
τα εἰς ἁρμόδιον ῥευςόν.

Παρατ: Τὸ Ἐκπυρέ
ἐςάθη ἕως τώρα γνωρισμένο
ἐλαίου τῆς ἠλέκτρου. Πρέπει
ὅτι γενικῶς τὸ ἤλεκτρον δέν ἔ
διαίτερον. λοιπὸν αὐτὸ εἶναι
θέσεως, τὸ ὁποῖον γεννᾶται δ
εἰς καιρὸν τῆς ἐξατμίσεώς τ

Τοιουτοτρόπως τὰ ξύλα,
ἐλάφου, καὶ διάφοροι φυτικ
χωρὶς νὰ περιέχωσι κἀνένα
σχηματίζουν, ὁπόταν αὗται
ται μὲ δυνατὴν φωτίαν. α
ται ἐκπυρέλαια: τουτέςιν
νονται ἀπὸ τὰς ὕλας διὰ μ

νομασία λοιπὸν ἐπυρέλα
μὲ τὸ ὁποῖον αὐτὰ τὰ ἔλ

Ἀ π ό β ρ
Est

§ 73. Δὶ ἀποβράσματ
μακοποιΐαν δὲν ἐννοοῦμ
λὸν ὁποιασδήποτε ὕλης
καὶ ἀποβρασμένον , κα
μένον , ὁ ὁποῖος ἀναλυ
διάφορα ὑγρὰ δίδεται εἰ
λόγως μὲ τὰς χρείας αὐτ
μεταχειρίζονται πρὸς κα
σμάτων εἶναι διάφοροι :
ρυκτὰ , ἐκ τῶν ὁποίων ἔ
πει νὰ ἔχῃ μίαν ἀρκετὴ

Ἀ π ό β ρ α σ μ α τ
Ν α π έ λ
Estratto d' Acc

§ 74. Μ έ θ: τ ῆ ς κ
αν ἀρκετὴν ποσότητα τῶ
Ἀκονίτου Ναπέλλου. βρέξ
ὀλίγον νερὸν καθαρὸν , κ
ἓν μαρμαρένιον γουδίον :
ἓν πανίον , καὶ σφάγγισο

λὸν τοῦτον, καὶ βάλετον ν
τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ πήξ
Χαρ: Τοῦτο εἶναι με
τὸ ὁποῖον ἀφίνει ἓν αἴσθημα
Τρόπ: τῆς μετα
ἁρμόδια ῥευςὰ, ἢ ἑνώνεται
εἶδος τροχίσκων.
Δύν: καὶ μετα
Ναπέλλου.
Παρατ: Μὲ τὸν ἴδι
άζονται τὰ ἀποβράσματ
τῶν ῥόδων, καὶ τῶν ὑδατ

Ἀπόβρασμα τῆ
Estratto d' ass

§ 75. Μέθ: τῆς κα
ἀγγεῖον ἀψινθέαν ξηρὰν δρ
νερὸν ψυχρὸν δρ': ἑξακόσια
ως οὗ νὰ βράσῃ διὰ δύω ὥ
σον τοῦτο ἀπὸ ἓν ςραγγιςἡ
ναςράγγισον, καὶ τὸ λεῖψα
ον νερὸν ςράγγισον εἰς ἓν ἀ
ἕνωσον τὰ νερὰ, καὶ βράσο
ξωσι.
Χαρ: Ὀσμὴν ἔχει τὴ
πικρὰν καὶ νόςιμον.
Τρόπ: τῆς μετα

μένον μὲ τὸ νερὸν τῶν
μένον εἰς ἄλλα ῥευςά.

Δύν: καὶ μετα

Δόσ: Ἀπὸ ἓν δρ':

Παρατ: Μὲ τὸν
ται τὰ ἀποβράσματα
τῆς φλοιᾶς τῆς δάφνης,
τιανῆς, τῶν πικραλίδω
τοῦ γλυκοῦ ςρύχνου, κα
ὅλων τῶν λοιπῶν χόρτω

Ἀπόβρασμ
Estratto d

§ 76. Μέθ: τῆς
ως δύω ὥρας εἰς τρεῖς όκ
λῆς κίνας. τὸ κόγχλασμ
γισον, καὶ ἐξάτμισον πο
πῆξιν ἀποβράσματος πο
κατὰ τὴν θέλησίν σου.
τῆς κίνας ἐμπορεῖς νὰ ἐ
μὲ νέαν ποσότητα ὕδατο

Χαρ: Εἶναι κοκκινο
μὴν ἡδονικὴν τῆς κίνας.

Τρόπ: τῆς μετ
μένον εἰς ἁρμόδια ὑγρά.
λας, εἰς σκόνην, εἰς τροχ
καὶ εἰς κλυςήρια.

Δύν: καὶ μεταχ:

Ἀπόβρασμα ῥητι
κίνας.

Estratto resinoso d

§ 75. Μέθ: τῆς κατα
ὑάλινον βάλε σκόνην τῆς κίν
πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': τετρακ
μα διὰ ἓξ ἡμέρας. Ἔπειτα σ
καὶ χύσον νέον πνεῦμα τοῦ
λείψανον τῆς κίνας, ἐπαναλα
πρᾶξιν. Μετὰ ταῦτα σύναψ
ὑγρὰ ταῦτα, γεμάτα ἀπὸ τὴ
τῆς κίνας, καὶ λαμπικάρισο
σόρτας, ἑνωμένης μὲ κανὲν
διὰ νὰ δέχεται ἀπὸ τὸ ἕνα μ
τοῦ οἴνου, ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ
βρασμα τῆς κίνας, μετρίαξ
τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς λουτρ

Χαρ: Τοῦτο εἶναι κοκκ
ἀρωματικὸν, καὶ πικρόν.

Τρόπ: τῆς μεταχ
ἄλλα ἰατρικὰ, εἰς τροχίστου
κ. τ. λ.

Δύν: καὶ μεταχ:

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκ: ἕω

Ἀπόβρασμα τ

Estratto di

§ 78. Μέθ: τῆς κ
δίον κοπάνισον μερικὰς χ
λας. βρέξον τὴν ὕλην ταύ
τητα νεροῦ καθαροῦ. τώ
δυνατὸν πανίον, καὶ ςρ
τα βράσον τὸ λείψανον μ
τος, ὥςε νὰ μείνῃ ὀλίγον
τα ἕνωσον τὸ κόγχλασμα
γισμένον νερὸν, καὶ ἐξάτ
εἰς πῆξιν ἀποβράσματος.

Χαρ: Ὑπόλευκον.

Τρόπ: τῆς μετ
τὸ νερὸν, ἢ μεμιγμένον μ
δος τροχίσκων, γλυκύσμ

Δύν: καὶ μεταχ

Δόσ: Ἀπὸ ἒξ κόκ: ἕ
λάκις τῆς ἡμέρας.

Αἰθὴρ τοῦ

Etere d' ossiacetoso

§ 79. Μέθ: τῆς
μίαν ςόρταν, διατιθεμένη
μου, ἴσα μέρη ἀπὸ τὸ ὀξύ
νὸν ἀπὸ πράσινον τοῦ χα

μα τοῦ οἴνου. προσάρμοσον
ἀγγεῖον κεκλεισμένον μὲ παν
χρὸν νερὸν, καὶ ἐξάτμισον μ
θὴρ, ὅςις ἐξέρχεται, ὢν ὀξὺς,
μιζόμενος πάλιν ἐπάνω εἰς ὀ

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ὀσμὴ
θέρος καὶ ὄξους, εἶναι ἀερ
καὶ διαφανέςατον, ἔχει καὶ μ
καὶ θερμὴν τοῦ αἰθέρος.

Τρόπ: τῆς μεταχ
ριν, ἢ μὲ ἀνάλογα ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸν, κ

Μεταχ': Εἰς νευρικὴ
ρίαν, εὐλογίαν, βῆχα σπασμ

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα ςάγ

Αἰθὴρ Ὀξαλ
Etere d' Ossimuria

§ 80. Μέθ: τῆς κατ
ὑάλινον ἀγγεῖον πνεῦμα τοῦ
κάμε νὰ κογχλάσῃ εἰς τὸ π
θερμοξυγονικὸς ἀὴρ τοῦ ὀξα
εὐγάζεις μὲ τὴν γνωςήν σοι
θερμοξαλικόν.) τὸ πνεῦμα
θὺς μεταβάλλεται εἰς αἰθέρα
ζεις ἀπὸ τοὺς χαρακτῆρας
τοῦτο ἐμπορεῖς καὶ αὖθις ν

μὲ μίαν μετρίαν θερμότητ
λίτερα τὸ πνεῦμα τοῦ οἴν
ἔρα.

Ὁ Βανμὸς ἐχόρταινε τὸ
ἁπλοῦν ὀξαλικὸν ἀέρα, κα
τὸ τὸ μίγμα ἐπάνω εἰς μία
μοξυδωμένου μαγγανεσίου

Ἄλλη κατ

§ 81. Βάλε εἰς ἓν ἀγγεῖον
ποτάσσης δρ΄: πενῆντα,
δρ΄: εἰκοσιτέσσαρα. ἔπειτ
λίγον ὀλίγον ὀξυθειϊκὸν δρ΄:
αὐτὸ τὸ ὀξὺ μεταβάλλει τ
μὲ τὴν ποτάσσαν. Τελειόν
τὸ ἀγγεῖον, καὶ κρατεῖς τ
χίαν δι' ὀλίγον διάστημα κ
πειτα ὅλον τὸ ῥευστὸν μέρο
αν στόρταν ὑάλινον, καὶ μ
τητα λαμπικάρισον. τὸ ἐξ
καθαρὸς ὀξαλικὸς αἰθήρ.

Χαρ: Οὗτος ἔχει μ
χρῶμα τῶν ἀχύρων, εἶνα
καὶ φλογιστικός. ἑνόνεται
κινίζει τὰς βαφὰς τὰς κυα

Τρόπ: τῆς μετα
ριν, ἢ ἑνωμένος μὲ κοινὸν

πικὸν, ἢ μὲ μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸς, ο
νευρικός.

Μεταχ: Εἰς ἀσθενι
τους κινήσεις τοῦ νευρικοῦ

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ ςάγ: ἕω
τῆς ἡμέρας.

Αἰθὴρ ὀξυσηπ
Etere di ossiss

§ 82. Μέθ: τῆς κα
αν σόρταν δίςομον ζάκχαρι
καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου καθα
τέσσαρα. Εἰς τὸν λαιμὸν τῆ
σον ἕνα παλόνι, ἢ ἓν μεγάλο
νον, καὶ μὲ πανία βρεγμένο
κλεῖσον τὸ μέρος τῆς προσα
χαρτὶ, βάλε καὶ ἕνα σωλῆνο
ὕπερθεν τρύπαν τῆς σόρτας
σον εἰς τὴν σόρταν ὀξυσηπτο
χοσιτέσσαρα. κλείεται ἐντελ
καὶ μετὰ ταῦτα ἀσφάλισον
λεις ἰδεῖν τὸ μίγμα νὰ κοχ
νὰ θερμαίνεται, καὶ ἡ ζάκχ
Τότε τὸ μίγμα τοῦτο βράζει
οἴνου μεταβάλλεται εἰς αἰθέρ
ἀπὸ τὸν λαιμὸν τῆς σόρτας

γεῖον, πρέπει νὰ ἐξεύρωμ
ἀρχίζουν νὰ ὑψόνωνται μ
ἀτμοὶ κόκκινοι, τότε εἶν
τὸ ἀγγεῖον αὐτό.

Χ α ρ: Εἶναι ὀλίγον κί
ὕστερον ἀπὸ τὴν φλόγα ἀφί
ἀνθρακῶδες, ἐπιπλέει εἰς
θερμὴν, ἀρωματικὴν, κα

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α
ριν, μὲ τὰ ἀρωματικὰ ὕδα
μίγματα.

Μ ε τ α χ́: Εἰς θέρμα
φειαν καὶ ἀποπληξίαν.

Δ ό σ: Ἀπὸ δώδεκα σ
ὀλίγον ὀλίγον.

Π α ρ α τ: Μὲ τὸν ἄν
ἐμποροῦμεν νὰ λαμπικαρί
καὶ πῦρ, ἀπὸ τὸ ἐν τῇ σόρ
ρος τῆς ζακχάρεως. ἐμπο
μεν τὸ ζακχαρικὸν διϋλημέ
τονικόν.

Αἰθὴρ τοῦ ὀξ

Etere d' ossisol

§. 82. Μ έ θ. τ ῆ ς κ α τ
ὀλίγον ὀλίγον ὀξυθειϊκὸν δρ
τοῦ οἴνου δρ: ἑκατὸν, περιε

ταν βαλμένην εἰς λουτρὸν
μόζομεν τὸ παλόνι, ἢ ἄλλο
ταν, καὶ τὸ ἀφίνομεν νὰ σ
θερμαίνομεν ἔπειτα τὴν σό
λαμπικαρίζομεν κατ᾽ ἀρχὰ
μὴν νόσιμον, καὶ ἀκολούθω
ρα, τὸν ὁποῖον γνωρίζομεν
σὰς, σχηματιζομένας μέσ
σόρτας. πρὸς τὰ τέλος τῆ
λευκοί τινὲς ἀτμοί. τοῦτο
θὺς νὰ ἀλλάξωμεν τὸ ἀγγεῖ
μεν τὴν φωτίαν, ἐπειδὴ αἱ
ουσι τὴν κατασκευὴν τοῦ θ
σαίνεται ἀκόμη ἓν εἶδος ἐλ
τρινωποῦ γνωρισμένου ὑπ
" ἔλαιον γλυκὺ τ
λειώνοντες τὴν κατασκευὴ
εἰς μίαν σόρταν ὑάλινον,
ὀλίγην ποτάσσαν, ἢ μαγνη
ζομεν τὸ ἀγγεῖον B: σχ: 7:
ζομεν μὲ μετρίαν φωτίαν.
ζεται εἰς τὸ ἄγγος P, ὅπου
καλῶς κεκλεισμένος.

Χαρ: Οὗτος ἔχει μία
ρωματικὴν, καὶ κεντικήν.
μὴν, εἶναι εὔφλογιστος, κα
στατος, ἐλαφρὸς, καὶ πολλ
τὰ σώματα ἀπὸ τὸ θερμογ

αὐτὰ εὑρίσκονται ἑνωμένα
ρὸν, καὶ δὲν κοκκινίζει τὸ
τῶν φυτῶν.

Τρόπ: τῆς μετα
μένος μὲ τὴν ζάκχαριν, μ
λα ἁρμόδια ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸς,
ἀντισπασμοτικὸς κ. τ. λ.

Μεταχ': ἔσωθεν
ρικὰς, εἰς πάθη τοῦ ςομάχ
σμοὺς ἀσθενικοὺς, κιτρινάδ
χολῆς, κώλικας ἀερώδεις,
βῆχα σπασμοτικὸν, εἰς εἶδ
(ῥοφᾶται) μὲ καλὴν ἔκβα
ςήθους. εἰς αὐτὴν τὴν περ
θὴρ εἰς τὸ ἀγγεῖον Ρ, σημει
που εὑρίσκεται ὀλίγον θερμὸ
πλέων εἰς τὸ νερὸν διαλύετα
ται ἐν εὐκολίᾳ ἀπὸ τὸν ἀῤ
σωλῆνος ρ.

Ἔξωθεν. Βαλμένος
εἰς τοὺς νευρικοὺς καὶ χρον
φαλῆς. βάλλεται ἀκόμη εἰς
εἰς πόνους ὀδόντων, τῶν ὠ

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα ς
τὴν ζάκχαριν. ἀπὸ δώδεκα
μὲ ἄλλα ἰατρικὰ, πολλάκι

Παρατ: Ἡ ἐνέργεια

ρος, καὶ τῶν ἄλλων αἰθέρω
ρικῶς, εἶναι ὀγλίγωρος, καὶ
σκαιρος, διὰ τοῦτο εἶναι ὠ
αἰθὴρ νὰ ἑνώνεται μὲ ἄλλα
μάλιςα μὲ ςερεὰς καὶ δια
βέβαια ἡ ἰαματικὴ δύναμις
ρευθὺς ἀπὸ τὸν αἰθέρα, συ
θως ἀπὸ ἄλλα ἰατρικὰ, μὲ
ναι ἑνωμένος. εἰς τὰ φαρμακ
ρίων ὁ αἰθὴρ οὗτος συντροφ
νιακὸν πνεῦμα εἰς δόσιν μεγ
μώτατος.

Ἀχνὸς ψυχρὸς τοῦ
Ἅλατος καὶ τ
Fomento fredo d' ossimu

§ 84. Μέθ: τῆς κα
ρὸν φρεάτινον δρ': τριακόσια
δρ': δεκαπέντε, καὶ νίτρον
πέντε (ὀξυσηπτονικὸν τῆς
πανισμένον, ἕνωσον τὸ μίγ
Τρόπ: τῆς μεταχ:
χομεν σπόγγους, ἢ πανία,
ψυχρὰ ὄντα εἰς τὰ φλογισμ
τος. τὸ ῥευςὸν τοῦτο ἐμβα
ςήρια.
Δύν: Ἀδυναμωτικὸς

θαρτικός.

Μ ε τ α γ': Εἰς παλ
τα τῆς καρδίας, φρενίτην
ἐξαρθρώσεις τῆς κεφαλῆς,
σήματα, εἰς τυμπανίτην
μελῶν, καὶ ὀρχιδίων, εἰς
τὰς ὑδρωκέλλας, εἰς τὰ
καὶ μασῶν τοῦ γάλακτος
δρῶνος, καὶ εἰς κάθε εἶδος

Φ ω σ φ ό
Fosfo

§ 85. Μ έ θ: τ ῆ ς κ
κόκκαλα τὰ πλέον σερεὰ
ἀνθράκων, ἕως οὗ νὰ μὴ
καπνὸν, κοπάνισαί τα καὶ
ἀπὸ σίταν τρίχινον, πλύν
καὶ βάλε την εἰς μεγάλον
τα χύσον ἐπάνω εἰς αὐτὸ
ρα μέρη νεροῦ, καὶ μισὸν
ὁποῖον νὰ ἀναλογῇ μὲ τὸ
ρους τῆς σκόνης τῶν κοκκ
ρας πρόσθες καὶ ἄλλο νερὸν
σῃ ὀλίγον τὸ μίγμα, τὸ ὁπο
λο νερὸν, ἕως ὅτου εἰς τὸ
πλέον καμμία γεῦσις ὀξεῖα
ὅλον τὸ σραγγισμένον νερὸ

γεῦσιν δυνατὴν καὶ ὀξεῖαν.
οὗ νὰ μείνη τὸ ἥμισυ, ἔπε
μισμένον νερὸν, πρόσθεσον
ἰδεῖν τὴν ἄσβεσον νὰ κατο
σύχου ἀσβέςου. Ἀφ᾽ οὗ ξ
βράσον τὸ μίγμα εἰς ἀγγεῖ
νὰ ἔλθη εἰς πῆξιν μέλιτος.
αὐτὴν τὴν ὕλην εἰς ἓν χω
καίεις μὲ δυνατὴν φωτίαν
ελος. ἀφ᾽ οὗ ψυχρανθῇ ὁ
λος, κοπάνισον καὶ ἕνω
ρη ἄνθρακος κοπανισμένου
αὐτὸ εἰς μίαν ςόρταν πήλι
λαιμὸς τῆς ὁποίας πρέπει ν
νένα ἀγγεῖον μικρότερον, γ
τα πρέπει νὰ ἔχη ἕνα λαιμ
καὶ καλὰ ἐγκεκλιμένη.
πρέπει νὰ εἶναι θερμόν. Ὅτ
εὐγαίνει πρῶτον μία ποσότ
μνει γαλακτῶδες τὸ νερὸν
θως ἐκβαίνει πολὺς φλογοφ
ἀνάπτει καὶ κροτεῖ εἰς τὴν
ρας. ὁ φωσφόρος κατακάθ
ἄγγους, ὅςτις εὑρίσκεται π
τασκευῆς εἰς εἶδος ὑγροῦ τιν
λαιόν τι βαρύ. ψυχραινομ
σφόρος συνάζεται εἰς σχῆμ
τὸν φωσφόρον ταῦτον, καὶ

λιν εἰς θερμὸν νερὸν, κα
λίνους σωλῆνας, ὅπου σ
ἄλλοι κύλινδροι τοῦ Φωσ
νεις εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον γ
Ὅταν ἰδῇς, ὅτι ὁ Φωσφόρο
πασρος, τὸν ξαναβράζε
νου, ἢ εἰς τὸ νερὸν, πρὶν
τὸν διαπερνᾷς διάτινος
νίου, καὶ οὕτω τὸν κάμν
ὡς τὸ κηρί. Ἔχει ἓν χρῶμ
ὅταν εἶναι νεοκατεσκευα
Εἶναι ἡμιδιαφανὴς, λαμπ
χει μίαν γεῦσιν δριμεῖαν,
ὁμοιάζει ἐκείνην τοῦ σκόρ
λώνεται, ἱςάμενος εἰς τὸ
καὶ λαμβάνει ἓν χρῶμα
βαλθεὶς εἰς θερμὸν νερὸν ἕ
εἰς τὸ μηδὲν τοῦ Ῥεομορι
λύεται, μεταβάλλει τὸ θ
ἀερῶδες, ὅσον καὶ τὸ ςερε
μότητα, ἔπειτα μεταβ
ρικόν.

Τρόπ: τῆς μετ
ἀπόβρασμα τῆς κίνας,
τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος,
του, μὲ μερικὰ ἐκχυλίσμ
οἴνου. Ἔξωθεν μὲ τὸν γας
θέρα, μὲ τὸ ἔλαιον τῶν ἀ

μιντίνας, ἢ μὲ ἐκεῖνο τῶν

Δύν: Δυναμωτικὸς,
ρικὸς, ἐναντίον εἰς τὸ ὀξυ
γενές.

Μεταχ': ἔσωθεν.
παραλυσίαν, μελαγχολίαν

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν κόκ
ὥρας.

Κατασ: Πνεῦμα φω
ρικὸν, ἔλαιον φωσφορικόν.

Παρατ: Οἱ Ἰατροὶ
σθῶσι μὲ μεγάλην προσοχὴ
δόσιν ἐσωτερικὴν, ἐπειδὴ κα
νεργεῖ ὡς φαρμάκι. Ἀπ' ὅ
κατασκευὰς, ἡ πλέον ὠφέλ
χειρισθῇ τις ἐσωτερικῶς εἶνα
νου, ἢ ὁ αἰθὴρ ὁ φωσφορικός
τὸ φωσφορικόν.) Ἡ ποσότη
ὁποίαν τὰ εἰρημένα ὑγρὰ ἐ
σουν εἰς ἀνάλυσιν εἶναι ὀλιγ
το εὑρισκόμενος ὁ φωσφόρος
κοινωνεῖ τὰς ἐνεργείας του

Ἀὴρ Φλογο
Gàs Flogo

§ 88. Μέθ: τῆς κ
καθωπλισμένον ἀγγεῖον Α, σ

τα τοῦ σιδήρου, ἢ ψευδα
μεμιγμένον μὲ τέσσαρα μ
τοῦ κοινοῦ ὕδατος. προ
σωλῆνα Β, καὶ δέξου τὸ
γόνον ἀέρα εἰς τὸ ὑάλινον
ἀπὸ καθαρὸν νερὸν, καὶ κ
τὴν κάδδην Δ, τὴν περιέ
ποσότητα νεροῦ, καὶ ἐν πα
πας, καὶ οὕτω φύλαξον α

Χαρ: Οὗτος εἶναι δ
Ἀτμοσφαίρας.

Τρόπ: τῆς μετ
τὸν Ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα
σκευάς. Γεμίζεται ἀπὸ α
14. σχήματος, καὶ εἰσπνέ
τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κλείητ
νωνεῖ μὲ τὴν φύσκαν, κα
βίδαν Γ, κατὰ τὴν χρείαν

Παρατ: Αἱ παρατ
ναν διὰ τὴν εἰσπνοὴν τοῦ π
πάθη τοῦ ςήθους, εἶναι τ
μὸν, ὥστε ἀκόμη δὲν ἐδια
τροὺς ἐντελῶς ἡ δύναμίς το
ἐμποροῦμεν νὰ ἀποφασίσω
ἐναντίον εἰς τὸ ὀξυγενὲς, ἐ
νος ἀὴρ δὲν εὐγάζει τὸ ὀξυ
τα, οὔτε πρέπει νὰ πιςεύω
γυμνώνει αὐτὰ ἀπὸ τὸ θερμ

ση εἰς 40. θετικοὺς βαθμ
θερμομέτρου.

Φλογανθρακι
Gàs Flogogeno --

§ 89 Μέθ: τῆς κατ
ἀγγεῖον Α, σχ: 24. σκόν
μαρον, ἐνωμένην μὲ ὀλίγο
πάζῃ σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ
σον ἐπάνω ὀξυθειϊκὸν, ἐνωμ
ρη ὕδατος τοῦ αὐτοῦ βάρο
τὸ ςόμιόν του μὲ τὸν κυρτὸν
νὰ ἐξέλθωσιν οἱ πρῶτοι ἀτμ
τι τὸν ἀκόλουθον ἀέρα, και
ἀγγεῖον Γ. μετὰ ταῦτα κλεῖ
τὸ γεμάτον ἀπὸ αὐτὸν τὸν
νου βουλώματος, ἢ φελλοῦ,
τω τὸ ἀγγεῖον τοῦτο εἰς μέ
χρόν.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει μία
ναι διαφανὴς, ὡς ὁ ἀὴρ τὴ
κατ᾽ ἐξοχὴν εἶναι βαρύτερο
ποὺς ἀέρας. Εἶναι πηκτὸς
ὕδωρ, δὲν ἀναπνέεται. Εἶν
καῦσιν, καταςαλάζει τὴν
ρὸν τῆς ἀσβέςου, καὶ οὕτω
διον καταςάλαγμα τῆς ἀσ

Τρόπ: τῆς μετ
δύω, τέσσαρα, ἢ ἕξ μέρ
ρας, καὶ οὕτως εἰσπνέε
σχ: 14.

Δύν: Δυναμωτικὸς
Μεταχ΄: Εἰς μερ
βῆχαν ξηρὸν καὶ χρονικό
Κατασ: Γίνονται
ὀξέα: τοῦ ἀσβεςομαρμά
τῆς ποτάσσας, ἢ τοῦ σιδ
Παρατ΄: Βεβαιων
παρατηρήσεις τῶν διαφόρ
φῶν χυμικῶν: Ἄγγλων, Γ
ὅτι γενικῶς αὐτὸς ὁ ἀὴρ
πνεόμενος εἰς μερικὰ πάθ
ξιον ἀπορίας πῶς τινὲς Ἰ
ὁ ἀὴρ ἐκρουφᾷ τὸ ὀξυγόνο
πνεόμενος. Τὸ ὀξανθρακ
τίζει αὐτὸν τὸν ἀέρα εἶναι
χορτασμένον ἀπὸ ὀξυγενές
νατὸν ὕςερον ἀπὸ τοσαύτα
εἰπῶμεν, ὅτι ὁ ὀξανθρακικὸ
τίος εἰς τὸ ὀξυγόνον, ἐν ᾧ
μάτη ὀξυγόνου.

Σηπτογονικὸ
ἤτοι ἄζωτ
Gàs Setto

§ 90. Μέθ· τῆς κα
ματράκιον ἴνας καθαρὰς κ
τος δρ΄: ὀκτὼ, καὶ ὀξυσηπτ
δεκαέξ. προσάρμοσον εἰς τ
λῆνα κυρτὸν, θέρμανον αὐτ
ἀέρα εἰς τὸ ὑδρωπνευματι
σχήμ:

Χαρ: Οὗτος ὁ ἀὴρ εἶν
νέργητος εἰς τὴν εἰσπνοὴν κ
μως μίαν κἄποιαν ὀσμήν.

Τρόπ: τῆς μεταγ
Ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα εἰς ἀ
δύω μέρη.

Παρατ: Οἱ Ἰατροὶ,
θος πρακτικῶν παρατηρήσε
διαφόρων ἀέρων εἰς διάφορα
καὶ κατ᾽ ἐξοχὴν οἱ Ἄγγλοι
ἐνέργειαι, τὰ ἀποτελέσματ
φλογογόνου, καὶ ἁπλοῦ ἀν
ἀέρος, εἶναι ὡς ἔγγιςα, ὡς
μ᾽ ὅλον ὅτι αἰσθητῶς φαίνον
κυρίως αὐτῶν δύναμις σέκ
βάλλη τὸ ὀξυγόνον ἀπὸ τὸ ζ
τὴ ἡ ἰδιότης ὅμως, διὰ νὰ ε

προσδιωρίσθη διὰ χάριν, χ
παραμικρὰ αὐτῶν παρατ

Εἶναι τινὲς Χυμικοὶ, μ
λοι, οἱ ὁποῖοι ὠνόμασαν τ
κὸν ἀέρα Ἄζωτον, κ
δηλ: ἀὴρ, ὅς τις δὲν δίδει
ὅτι παύει εὐθὺς τὴν ζωὴν
εἶναι ἀληθές. Πρέπει νὰ
τὴν παρατήρησιν τῶν ἀρίς
τὸν μέρη Ἀτμοσφαιρικοῦ ἀ
κοσιν ἓν εἶναι θερμοξυγόνο
ἑβδομήκοντα ἐννέα μέρη
ἄζωτον: ὅ ἐςι ἓν μέρος ζωτ
σαρα μέρη ἀζώτου, τὸ ὁπ
οἱ ἄνθρωποι εἰσπνέοντες
πρεπεν ἀφεύκτως νὰ ἀποθά
σιν ἀπὸ τὸ ζῆν αὐτῶν,
δὲν συμβαίνει εἰς τοὺς ἀνθ

Θερμοξυγονικ
ἢ Ζωτικ
Gàs Termos

§ 91. Μέθ: τῆς κα
μέσην ἑνὸς ὑαλίνου ματρα
μένου ἔξωθεν μὲ πηλὸν, 6
καὶ ξηρὸν, λεπτομερῶς κο
λεις, προσάρμοσον εἰς τὸν

κίου τὸν κυρτὸν σωλῆνα Β,
διὰ τοῦ ὑδροπνευματικοῦ ἄ
ἀγγεῖον Γ, τὸ ἄνω κάτω κε
περικύκλωσον μὲ ἀναμμένο
πράκιον αὐτὸ, αὐγάτισον
πάτος τοῦ Ματρακίου νὰ κ
διαπεράσωσιν εἰς τὰ ἀγγεῖα
τοῦ ἀέρος, ἔπειτα σύναξον
φύλαξαί τον εἰς ἀγγεῖα ὑάλιν
να διὰ τὴν χρείαν σου.

Χ α ρ: Ὁ Ζωτικὸς οὗτ
νέςατος, ἀρεὸς, ἐλαςικὸς,
ρὸν καὶ ὠφέλιμος εἰς τοὺς π

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α
μένος μὲ ἓν μέρος τοῦ Ἀτ
Εἰσπνέεται ἀπὸ τοὺς ἀῤῥώς
μένον εἰσπνευςήριον σχ: 14
μεν διὰ τοὺς ἄλλους ἀέρας

Δ ύ ν: Δυναμοτικὸς,
ςικὸς καὶ θερμοξυγονικός.

Μ ε τ α χ': Εἰς πάθη
διαθέσεως, εἴς τινα εἴδη τῆ
σθματος. εἰς τὴν χλώρωσιν,
χα χρονικόν.

Δ ό σ: Ἀπὸ ἓξ δακτύλ
πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς 24

Π α ρ α τ': Εἰς τὴν κατ
ξυγονικοῦ τούτου ἀέρος ἐμπ

ρισθῶμεν ἀντὶ νίτρου, τὸ
Μαγγανεσίου, ἢ τὸ ἐρυθρὸν
γύρου, τὰ ὁποῖα βαλθέντα
πλῆθος τὸν θερμοξυγονικὸ
νὰ προσέχωμεν διὰ νὰ
αὐτὸν, τὸν κρατημένον
τα, ἀπὸ τὸν ἀνθρακικὸν
το πρότερον μὲ τὸ ἄσβες
νον ἀέρα τοῦτον ἀπὸ τὸ
νομεν μόνον μὲ τὸ ἁπλοῦν
μεταχειριζόμεθα μὲ καλ

Πηκτὴ τοῦ Ἐλ
Gelatina di Cor

§ 92. Μέθ: τῆς κ
τρεῖς ὀκάδες νερὸν τῆς
καλῶς ξημένον, καὶ κοπ
ἕως οὗ ψυχρανθὲν ἓν μέρ
γισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ, πρ
λὴν δρ: ἑκατὸν, καὶ οὕτ
καὶ νὰ πήξῃ.

Τρόπ: τῆς μετ
μένη εἰς καλὸν οἶνον, ἢ
Δύν: Θρεπτικὴ καὶ
Μεταχ: Εἰς τὸν
πικίαν, εἰς τὴν βώμικα
συντριμμένα κόκκαλα.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα
τὴν ἡμέραν.

Μαγνησί
Manesia P

§ 93. Μέθ: τῆς κ
ξανθρακικὸν τῆς Μαγνησία
χωνευτήριον τῶν χρυσοχό
φες το νὰ ψυχρανθῇ, καὶ
ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα
Χαρ: Εἶναι λευκή, ἐ
κάμνει κόγχλασμα μὲ τὰ
Τρόπ: τῆς μετ
μόνη, ἢ ἑνωμένη μὲ κἀνὲν
τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ τινὰς
Δύν: Ἀντοξυτική,
τική.
Μεταχ': Εἰς τὴν
εἰς τὴν καρδιαλγίαν, εἰς
νους ἀπὸ ὀξέας ὕλας, καὶ
Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα
κοντα.

Μέλι Καθ

Mele Depu

§ 93. Μέθ: τῆς κ
ἕν μίγμα ἀπὸ ἑκατὸν πενῆ
κατὸν δρ': νερόν. πρόσθες ε
ἕν λευκὸν τοῦ ὠοῦ, καλῶς
ταν ἡ ὕλη αὕτη ψηθῆ καὶ
ἀπὸ ἓν πανίον, καὶ βράσαι
νὰ ἔλθη εἰς πῆξιν ῥευστοῦ ἐ
βράση τοῦτο περισσότερον,
καὶ νὰ χάση τὰς ἐνεργείας

Ἄλλη μέθ

§ 94. Μέθ: τῆς κα
φρισμένον μέλι μὲ τὸ λευκὸ
αὐτὸ ἡσύχως. πρόσθες σκόν
ἕν τρίτον τοῦ βάρους αὐτῆς
πανισμένους, ἕως οὗ νὰ π
βράσις. Ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖο
ξάφρισαι τὸ μέλι, στράγγισο
σον ἡσύχως, ἕως οὗ νὰ ἔλθη
ματος.

Τρόπ: τῆς μεταχ
μένον εἰς ἁπλοῦν νερὸν, ἢ

Δύν: Δυναμωτικὸν,

Μεταχ: ἔξωθεν.

πληγὰς, εἰς σπυρία, εἰς
γαργάρας). ἐνθέττεται κα
καθαρτικά.

Δόσ: Ἀπὸ ὀκτὼ δρ':

Παρατ': Μὲ τὸν εἰρ
μόνον καθαρίζομεν τὸ μέλι
λην, ἢ κηρώδη, ἥτις προέρ
θραν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἀπὸ
ὁποῖον εὐκόλως εὑρίσκεται
τοιαυτοτρόπως κατεσκευασ
τοὺς χαρακτῆράς του, μὲ
ζαχχάρεως. Αὐτὸ ἐμπορε
σωτερικῶς εἰς πάθη, εἰς τὰ
μέλι, μάλιστα καὶ μὲ ὄφελος
εἰς δυσκοιλιότητα, εἰς τὸ ἄ
κ. τ. λ.

Τὸ ἀκάθαρτον μέλι πολλο
τοὺς ἀνθρώπους καρδιαλγία
κάτω κοιλίαν.

Ὑδράργυρος κ
Mercurio depu

§ 95. Μέθ: τῆς κα
σικὸν ὑδράργυρον, ὅσον θέ
αὐτὸ μὲ μίαν ςόρταν ὑαλίν
δράργυρον εἰς ἀγγεῖον γεμά
τὸ λαμπικάρισμα, κένωσον

τὸν ὑδράργυρον, καὶ φύλ
κρυςάλλινα καλῶς κεκλει

Μεταχ: καὶ Κα
ρισμένος ὑδράργυρος, ὄχ
πολλὰ πειράματα, ἀλλ' ά
νωσιν ὅλαι αἱ κατασκευαὶ

[Ῥοδόμε
· Mele Ro

§ 96. Μέθ: τῆς
πολλάκις πέταλλα τῶν ἐρυ
εἰς νερὸν κοινὸν, δρ: ἐξῆν
κογχλάσματα ταῦτα, πρ
θαρὸν, καὶ οὕτως ἐξάτμισ
ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν ἐ

Χαρ: Πῆξιν ἔχει τοῦ
τι.) καὶ ὀσμὴν τῶν ῥόδω

Τρόπ: τῆς μεταχ
μένον εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν
τινα συμβεβηκότα ἐνώνετ
ξὺ, ἢ μὲ τὸ ἁλικὸν ὀξύ.

Δύν: Καθαριςικὸν,

Μεταχ: ἔσωθεν
τις τὰς πληγὰς τοῦ ςόματ
λοειδῶν ἀδένων τοῦ λαιμοῦ

Δόσ: Ὅσον φθάνει κ

Πηκτὴ τοῦ Ἀ

Κόμμιο

Mucilagine da gomr

§ 97. Μέθ: τῆς κα
ραβικὸν κόμμι ὅσον θέλεις,
μὸν, ὅσον φθάνει διὰ νὰ μ
πηκτῆς ὅλη ἡ μάζα.

Χαρ: Εἶναι πηκτὴ κ
δάκτυλα, ἄποιος, καὶ ἡμιδα

Τρόπ: τῆς μεταχ
μίγματα, μὲ τὰ ἐκχυλίσματ
τὸ νερόν.

Δύν: Θρεπτικὴ καὶ μα

Μεταχ: Εἰς πληγὰς
τιτθῶν, τῶν γυναικείων μα
τα κ. τ. λ.

Δόσ: Ὅση φθάνει.

Παρατ: Μὲ τὸν ἴδιον
άζονται αἱ πηκταὶ τῶν ῥιζῶ
σπόρων τῶν κυδωνίων, τοῦ
μιος, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουσι

Ἔλαια Ἀρω
Olj Arom

§ 98. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσο
α κρατοῦνται μὲ τὸ λαμπ
ὑλῶν, τῶν κειμένων ὁμοῦ
κον μὲ καλὸν σκέπασμα.
δες ἔλαιον παραςαίνεται ε
νεροῦ. Ὅλαι αἱ εὐώδεις
αὐτὴν ποσότητα τοῦ ἐλαίο
νὲς ὕλαι εὐωδέςαται, μάλι
δα, τὸ ἰασιμίνον, τὰ ἴα κ
δίδουσιν ὀλίγον ἀρωματικὸ
ὕλαι, αἱ ὁποῖαι μᾶς δίδου
λαιον πρέπει νὰ εἶναι ὀλίγ
τότε μᾶς δίδουσι περισσότε
σις αὐτῶν πρέπει νὰ γένη
αν, ἐπειδὴ καὶ ἀλλέως τὸ ἐ
δάλλεται καὶ χαλνᾷ. Εἶ
αἱ ὁποῖαι ὅταν εἶναι χλωρο
ρον ἔλαιον: καθὼς εἶναι αἱ
τῶν λεμονίων κ. τ. λ. τὸ ὁ
μέσου τινὸς πιεςηρίου.

Ἡ ποσότης τοῦ νεροῦ, ἡ
ςεθῇ εἰς τὰς ὕλας, αἱ ὁπο
λαμπικαρισθῶσι διὰ νὰ μ
αὐτῶν, μεταδάλλεται βαθ
ὁποῖαι παραςαίνουσι μεγάλ

ναι τὰ ἀρωματικὰ χόρτα
λίσσης, τοῦ θύμου, τῆς λα
άζονται περισσότερον νερὸν
ἀνίθου, τοῦ μαλάθρου κ. τ
ροῦ εἰς αὐτὰ εἶναι ὁποῦ νὰ
αὗται νὰ καῶσιν, ἐν ᾧ λα

Αἱ λεπταὶ ὗλαι πρέπει
νισμέναι, καὶ βρεμέναι,
μοῦ. Τὰ ξύλα κόπτονται λ
κοπανίζονται, καὶ αἱ φλοιο

Ὅλα τὰ ἀρωματικὰ ἔλα
τὸν βαθμὸν τῆς ἀερότητος
εἰς τοὺς ὁποίους λαμπικαρί
πρέπει νὰ διαφέρωσι καὶ κα
πίκου, καὶ κατὰ τὸν λαιμ
τοῦ πεπυρώδους ἡδυόσμου,
σης, τῆς χαμομήλας κ. τ.
ἀερώδη. ἐξ ἐναντίας εἶναι
μαλάθρου, τοῦ κυμίνου κ.

Αὐτὰ τὰ ἔλαια χρειάζο
μηλοὺς διὰ νὰ ταχύνῃ τις τ
ὑλῶν. Οἱ λαμπίκοι, εἰς τ
καρίσθησαν ὗλαι εὐώδεις,
καλὰ, καὶ οὕτω νὰ λαμπι
λαια, διότι ἀλλέως αὐτὰ
χαλῶσιν. Ἄν τις μὲ τὸ ν
πλύνῃ τὸν λαμπίκον, ἂς τὸ
μα τοῦ οἴνου.

εἶναι τινὰ ἄνθη εὐωδέςα
λαιον ὅμως ἔχουσι πολλὰ
τε νὰ ἀρωματίσῃ μὲ αὐτ
γλυκὺ, ἄοσμον, καὶ νὰ
καὶ ἡδονικόν.

Τὰ ἀρωματικὰ παλαι
πόκειντα εἰς δύω μεταβο
κνὰ, καὶ ςερεὰ, ἀκόμη κ
πῆξις τῶν ἐλαίων ἄρχετα
τινῶδες αὐτῶν μὲ τὸ θερμ
ἀποκαθίςανται ἄοσμα μ
τοῦ ἀρώματος· Διὰ νὰ
ἔλαια πρέπει νὰ τὰ ξαναι
προσθέττων εἰς αὐτὰ πρ
αὐτῶν βάρους ἄλας ἐνωμ
τα νεροῦ κοινοῦ. Μὲ αὐ
τὰ ἔλαια δὲν μαλακώνοι
μόνον ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ
εἶναι ἀκόμη θερμοξυδωμέ

Τὰ ἀερώδη ἀρωματικ
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον, μὲ τὸ
νης, μὲ τὰ ςερεὰ ἔλαια, ἢ
νου. Γνωρίζομεν τὸ ἔλο
τρίβοντες ὀλίγον νοθευμέν
χειρῶν μας, ἡ ὀσμὴ τοῦ ὀ
ραςαθῇ εἰς τὴν ὄσφρησίν
τὰ γνωρίζομεν ἀλείφοντες
τὸ νοθευμένον ἔλαιον, κα

τὴν φωτίαν, εἰς τὸ ὁποῖο
αὐτὸ εἶχε ςερεὸν ἔλαιον. "
ον ἤθελε περιέχῃ πνεῦμα τ
ρίζομεν, ἑνώνοντές το μὲ
οντές το εἰς αὐτὸ, τὸ ὁποῖο
ται γαλακτῶδες καὶ θολόν

"Ελαια Ἀερώδη κ
πλέον συνει
Olj Volatili aromat

§ 99. Μέθ: τῆς κα
ρωματικὰ ἔλαια εἶναι τὸ ἔλ
νεραγγίων, τῶν περγαμότ
ὁποῖα κρατοῦμεν μὲ τὴν κ
μερῶν.

Τὸ ἔλαιον τοῦ ἀνίθου,
θύμου, τοῦ καυςικοῦ ἡδυόσ
τῶν καρυοφύλλων, τῶν χ
βάκχεων τοῦ κέδρου, τὸ κρ
χάρισμα.

Χαρ: Ἡ ἀρωματικὴ
λαίων εἶναι διάφορος, ἀνά
Ἡ γεῦσις των ὅμως εἶναι κ
ρωματική. τὰ ἔλαια τῶν
ων, τῶν νεραγγίων, τῶν π
λαβάντας εἶναι ῥευςά. τὰ
τῆς κανέλλας, τῶν χαμομ

ρον ῥευςὰ, καὶ ἡμίπηκτο
ναι τὸ ἔλαιον τοῦ ἀνίθου
Τὸ χρῶμα τούτων εἶνα
ναι τοῦ ἐλαίου τῶν χαμο
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον εἶναι τ
λὰ, ἢ ὀλίγον βαθύ. Ἡ ἰδι
ναι μικροτέρα τοῦ διῦ λιμ
τινα ἔλαια ἀρωματικὰ β
τὸ ἔλαιον τῶν γαροφάλ
κ. τ. λ.

Τρόπ: τῆς μετα
ται μόνα αὐτὰ τὰ ἔλαια
εἶναι ὀξυκεντιςικώτατα κ
ςάγμα τούτων τῶν ἐλαίω
σαν ἐφάνη νὰ ἐπροξένησε
τὴν γαγραινωμένην. Πολλ
μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὰς
οὕτω πέρνονται ἐσωτερικ
πλοῦν νερὸν.

Ἂν τις ἑνώση τὰ ἀρωμα
μα τοῦ οἴνου, καὶ αὐτὸ πά
χαρῶδες νερὸν, θέλει ἔχειν
σόλια, τὰ ὁποῖα ἐμποροῦν
θμηδὸν κατὰ τὴν χρείαν τ
ἴδια ἀρωματικὰ ἔλαια ἑνώ
τὸ νερὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ
καὶ ὁ Φαρμακοποιὸς ἔχει ἕν
παρομοίως, ὡσὰν νὰ τὸ εἶχ

τῶν χόρτα. Αὐτὰ τὰ ἔλ
καὶ ἐξωτερικῶς μόνα, ἢ
καὶ παχέας ὕλας γενομέν
Δύν: Δυναμωτικὰ
καὶ ἀγαθοποιά.
Μεταχ': ἔσωθε
νικὰς, εἰς σκώληκας ἀερώδ
ςομάχου, καὶ εἰς λειποθυμ
Ἔξωθεν. Εἰς τὴν
σματα ψυχρὰ, εἰς χαλασ
κόκκαλα, εἰς πόνους τοῦ
τέρων.
Δόσ: ἐσωτερικῶ
ριν, ἢ μὲ τὰς μυξώδεις ὕλ
δέκα. εἰς εἶδος ἀρωματικ
ρα δρ' ἕως τριάκοντα δύω
πὸ ὀκτὼ δρ': ἕως δεκαὲξ ὁμ
ρὸν κοινὸν πολλάκις τῆς ἡ

Ἔλαιον τῶν Ἀ
Olio di Ma

§ 100. Μέθ: τῆς κ
αν ποσότητα γλυκῶν καὶ
τρίψον αὐτὰ μὲ κα'νὲν ῥοῦ
ρισθῶσι πολλὰ καλά. κοπ
ον πέτρινον μὲ γουδοχέρι
μάζαν καλὴν, καὶ ἀφ' οὗ

μίαν σακοῦλαν τριχίνην
ριον δυνατὰ, ἕως οὗ νὰ εἰ
ὅλον τὸ ἔλαιον αὐτῶν τὸ
ταποῦ χάρτου, καὶ τὸ φυλ
νικωμένον πήλινον, ἢ καὶ
σμένον εἰς τόπον ψυχρὸν κ

Χαρ: Τὸ χρῶμα το
τὸ ὠχροκίτρινον, ὀσμὴν ἔχ
κεράν, εἶναι καὶ ἐλαφρότ

Τρόπ: τῆς μετα
μένον μὲ τὴν μύξαν τοῦ ἀ
μὲ ἄλλα μίγματα.

Δύν: Καθαρτικὸν, μ
τικόν.

Μεταχ': ἔσωθε
μήτρας, εἰς σπασμοτικὸν
ξηρὸν, εἰς δυσκοιλιότητα,
ρους, εἰς τὴν ὕδρωπικίαν,
φαρμάκων.

Ἐξωτερικῶς.
χύτητα τῶν δεσμῶν, εἰς
ρατοειδοῦς χιτόνος, κἄποτ
κλυςήρια τὰ μαλακτικά.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς,
δεκαέξ. εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ
φοράν.

Παρατ': Μὲ αὐτὸν
τρόπον κατασκευάζομεν τ

κίκκιος, (α) τοῦ λινοσπέρμ
κ. τ. λ. Ἂν εἰς αὐτὸ τὸ λάδ
φορα, τότε ἔχομεν τὰ κα
ἀμυγδάλων.

Ἐλαιόλα
Olio d' oliv

101. Μέθ: τῆς κατ
ὡρίμους ἐλαίας εἴς τινα μῦλ
νον εἰς ἄλλην πέτραν ὁριζό
ζαν αὐτὴν εἴς τινα σάκκον,
τινος δυνατοῦ πιεστηρίου,
νον ἔλαιον εἰς ἀγγεῖα ἁρμό

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν
εἶναι ἄοσμον, ἄποιον, καὶ
τοῦ νεροῦ, τὸ ὁποῖον μὲ τ

Τρόπ: τῆς μετα
μένον μὲ ἄλλα μίγματα,
ται καὶ σαλάτα ἐξαίρετος.

Δύν: Θρεπτικὸν, κα

Μεταχ': ἔσωθεν.
τα, εἰς πόνους ῥευματικοὺς
τὸν τέτανον, εἰς τρισμὸν,
φρῶν, καὶ εἰς τοὺς φαρμακε

(α) Ρίτσινο, Ἰταλιστὶ

Ἔξωθεν: Εἰς τ
σκορπίων, τῶν κηφήνων, .
δέλων, εἰς τὰ καυσίματα,
τικὰ κλυςήρια.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα

Παρατ: Τὸ ἐλαιό
ποτε καὶ εἰς τὴν πανώλην.
τον Κόνσολος τῆς Ἀγγλίας
ρεν αὐτὸ τὸ ἔλαιον πολλὰ
πάθος. Ὁμοίως καὶ ἕνας
ὁ ὁποῖος συνανεςρέφετο πά
σμένους ἐκεῖ εὗρεν αὐτὸ τ
λιμον.

Ὄξος Δυ
Ossiacetoso Co

§ 102. Μέθ: τῆς κ
αν ἀρκετὴν ποσότητα κοι
ἄφεςτην νὰ μείνη διά τινα
τον τόπον, ἕως οὗ νὰ πα
σχηματιζομένους κρυςάλλ
ὂν ὄξος καθαρὸν, φύλαξον
λῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει μία
ὄξους, καὶ μίαν γεῦσιν ὀξε

Τρόπ: τῆς μετα
μένον μὲ ἄλλα μίγματα:

ρὸν, εἰς εἶδος ἀχνίσματος, κ

Δ ύ ν: Ἀδυναμωτικὸν
δοτον τοῦ ὀπίου, καὶ ἄλλω

Μ ε τ α χ: ἔ σ ω θ ε ν
τὸ ζαχχαρῶδες νερόν, εἰς τ
θη σθενικῆς διαθέσεως, εἰς
ἀπὸ τὸ ὄπιον, ἢ ἀπ' ἄλλας

Ἔ ξ ω θ ε ν. Διὰ νὰ
λειποθυμίας, συγκοπὴν καὶ
δος ἀχνίσματος, εἰς μερικο
ρισμοὺς, εἰς τὰ πρήσματα
λυμένον εἰς τὸ νερὸν γίνεται
μήτρας τῶν γυναικῶν εἰς τὴ
μηνοῤῥαγίαν. εἰς εἶδος κλυς
ῥαγίας, καὶ εἰς τὸ χαμήλω
καὶ εἰς ἄλλα πάθη σθενικά.
τος εἰσπνέεται μὲ τὸ εἰσπνε
εἰς τὰς περιπνευμονίας, εἰς τ
ρακτώδη, εἰς τὴν κυνάγχην
αν κ. τ. λ.

Δ ό σ: ἔ σ ω θ ε ν. Ἀπὸ
νῆντα ἑνωμένον μὲ τετραπλ
ρους ἀπὸ νερὸν ζαχχαρῶδες
ὥρας.

Π α ρ α τ: Ἄν τις ἤθελ
θαρὸν καὶ δριμὺ, ἐμπορεῖ ἀ
χαρίσῃ μὲ καμμίαν σόρταν
κιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐμπορεῖ

τα τοῦ πρώτου ὄξους.

Οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι ἐ
ὄξος ἑνωμένον μὲ πολὺ νε
τιῶται αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐ
δυνατοί. Εἰς τὴν Γαλλί
διωρίσθη τὸ ὄξος εἰς τὸ νό
τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ
γυναῖκες αὐτῶν πένουσαι
μόρφηναν, ἐκυριεύθησαν
πὸ φθίσιν δεινὴν καὶ ἀπέθ

Ὄξος Θερμοξ
Ossiacetoso Term

§ 103. Μέθ: τῆς
κάρισον καλὰ μὲ κάμμία
καλὴν, κειμένην εἰς λουτ
τὸν ὄξος τοῦ χαλκοῦ, ξ
τὸ, καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγ
κεκλεισμένα.

Χαρ: Ἔχει μίαν ὀσ
ὄξους, γεῦσιν ὀξεῖαν, κεντ
και καθαρὸν καὶ διαφα
ὕδωρ.

Τρόπ: τῆς μετ
τὸ νερὸν, ἢ μὲ τὴν θειοῦ
ἀερῶδες τοῦ ὄξους).

Δύν: Δυναμωτικὸν,

Μεταχ': ἔξωθεν. λειποθυμίας, εἰς τὴν συγκοπ εἰς τὴν μελαγχολίαν. ὡς ἀ ματα, συντρίμματα, γαγγρ τῶν ὀςέων.

Ἔσωθεν. Εἰς νευρι τὴν κιτρινάδαν.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς, ςάγ: ἕως ἕνα δρ': διαλυμένον νοῦ νεροῦ, ἢ ἀρωματικοῦ.

Ὄξος τοῦ Ἀμ ἅλατο

Ossiacetoso d' am

§ 104. Μέθ: τῆς κ ἀρκετὴν ποσότητα καθαροῦ ἀμμωνιακὸν ἅλας, ἢ ὀλιγώ νὰ χορτασθῇ καὶ νὰ διαλυθ οὕτω βάλε αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα κλεισμένα.

Χαρ: Εἶναι ἄοσμον, δ ρὸν ἔχει μίαν ἐλαφρὰν γεῦσι εἶναι καθαρὸν, διὰ τοῦ πυρὸ τελῶς καὶ φεύγει.

Τρόπ: τῆς μεταχ μένον μὲ ἄλλα μίγματα.

Δύν: Ὁπόταν ἑνώνετο

μὰ, εἶναι δυναμωτιτὸν
διουρητικὸν, ὅταν ἑνώνετ
εἶναι δροσιςικὸν καὶ ἀδυν

Μεταχ: ἔσωθεν
τικὰς, εἰς πάθη καταῤῥακ
δη, σθενικῆς διαθέσεως, εἰ
κιτρινάδαν.

Ἔξωθεν: Εἰς πρ
κυςωειδῆ.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα
μεμιγμένον μὲ ἁρμόδια μί

Ὄξος τῆς β
Ossiacetito d

§ 105. Μέθ: τῆς κο
τὴν βαρύτιν γῆν εἰς τὸ δυ
μίγμα νὰ χορτασθῇ, καὶ
γεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Εἶναι καθαρώ
μὲ τὸ θειϊκὸν ὀξὺ, καὶ μὲ τ
ται καὶ χαλνᾶ.

Τὸ ὄξος τοῦτο εἰς τὴν Ἰ
μίαν μεταχείρισιν, εἰμὴ μ

'Οξος τοῦ Μο

Ossiacetito di Pi

§ 106. Μέθ: τῆς κα
διακόσια δρ': δυνατοῦ ὄξους
δρ': δεκαέξ, ἕως οὗ νὰ μιχ
ςράγγισον καὶ φύλαξον αὐτ
καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι δια
ὀσμὴν ἔχει τοῦ ὄξους, καὶ γε
μεταλλικήν.

Τρόπ: τῆς μεταχ
μένον μὲ ἁρμοδίας ὕλας.

Δύν: Εἶναι ἀδυναμωτ
καθαρτικόν.

Μεταχ': ἔσωθεν.
ματος, εἰς καυσίματα, φλ
των, καὶ ἄλλων μελῶν, εἰς
ων, εἰς πληγὰς, εἰς φύςολας
θρώπων.

"Εξωθεν. Εἰς δεινὰ
λευκορέαν, διάῤῥοιαν κ. τ.

Δόσ: ἔσωθεν. 'Απ
εἰκοσιτέσσαρας μὲ ἁρμόδια

Παρατ: 'Ανίσως τοῦ
ρισσότερον, καὶ γίνῃ ὡς μέλ
ζεται 'Απόβρασματ
"Αν πάλιν ἐξατμισθῇ καὶ κρ

νεται τὸ ταθαρὸν ψιμμύθι

"Οξος τοῦ μολύβ
τοῦ οἴ

Ossiacetito di Piom

§ 107. Μέθ: τῆς κ
ἀπόβρασμα τοῦ μολύβδου
καθαρὸν δρ': διακόσια. ςρ
σθες ἔπειτα καὶ πνεῦμα τ
ἀνακατώσας αὐτὸ καλῶς
ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμέν

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦ
φανὲς, καὶ ἐλαφρὸν μὲ μί
τος τοῦ οἴνου.

Τρόπ: τῆς μετ
δος θερμοῦ ἀχνίσματος,
πλαςρον μὲ τὴν ψίχαν τοῦ

Δύν: Δροσιςικὸν,
καὶ καταπραΰντικόν.

Μεταχ': ἔξωθε
πρήσματα, εἰς πονεμένας
δας, καὶ βρωμεράς. εἰς
πλακωμένας, καὶ καυσίμο
ρος, εἰς πληγὰς φυςυλώδε
εἰς πληγὰς τῆς μήτρας κα

Ὄξος τῆς Πο

Ossiacetito di

§ 108 Μέθ: τῆς κατ
τῆς ποτάσσης μὲ καθαρὸν ὄ
ἕως οὗ νὰ πήξῃ, καὶ φύλαξαι
νον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι σε
κόλως διαλύεται εἰς τὸν ἀέρ
εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου.

Τρόπ: τῆς μετα
τὸ νερὸν, ἢ εἰς ὑγρὰ μίγματ

Δύν: Δυναμωτικὸν

Μεταχ': Ἔσωθεν εἰ
λαγχολίαν, μανίαν, εἰς πά
ῥευματισμοὺς, εἰς τὴν κιτριν
αν. ἔξωθεν, εἰς λευκὰ πρήσμ
τα τῶν ὀρχιδίων

Δόσ: ἐσωτερικῶς ἀπὸ
κους, ἕως τρία δρ': εἰς 24 ὥρ

Ὀξυπενζωϊ

Ossibeezoico

§ 109. Μέθ: τῆς κα
(μοσχοθυμίαμα) δρ': τριάντ
ἀγγεῖον μὲ πάτον πλατὺν, τ
μὲ ἕνα κῶνον χάρτινον. θὲς τ

νω εἰς ἄμμον λεπτὸν κα
καταλάβῃς, ὅτι ὑψώθη ἕν
ἔκβαλε τὸν κῶνον καὶ σύν
χοθυμιάματος, τὰ ὁποῖα
βελόνων, καὶ φύλαξον διὰ

Χαρ: Εἰς εἶδος λαμπ
αὐτὰ ὅταν εἶναι κρύα ἔχο
ἡδονικὴν, καὶ ὀξεῖαν ὁπότ
ἐρεθίζουν κατὰ πολλὰ τ
γεῦσιν κεντιςικὴν, δριμε
οντα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ
τὴν βαφὴν τῆς ἀλθαίας.

Τρόπ: τῆς μετ
ζακχαρώδη νερὰ, ἢ μὲ
καὶ ςερεὰ μίγματα.

Δύν: καὶ μετ

'Οξυβωρα
Ossiborac

§ 110. Μέθ: τῆς κ
βώρακα καθαρὸν (α) εἰς
θέλεις, ςράγγισον τὸ θερμ

(α) Τοῦτο εἶναι ἓν ὀρυκτὸν παρ
Βώρακα Ἰταλιςὶ λεγόμενον, τὸ ἀ
ὠνόμαζον.

ὁποῖον χύνεις πολλάκις ἀπὸ
ἕως οὗ τὸ ἅλας αὐτὸ νὰ χορ
Ψυχρανθὲν τὸ μίγμα τοῦ
ἀμέσως τινὰ λευκὰ καὶ λεπ
τοῦ, τὰ ὁποῖα ἄλλο δὲν εἶν
ὀξυϐωρακικόν. Πλύνε τὸ ὀ
νερὸν, καὶ ξήρανον αὐτὸ ἐπὶ
του, καὶ ἔχε διὰ τὴν χρείαν

Χαρ: Τοῦτο εἶναι ἄοσ
ξεῖαν, εἶναι ὀλίγον διαλυτὸν
λὺ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου
ὁποίου κοινωνεῖ καὶ δίδει ἓν
πράσινον.

Τρόπ: τῆς μετα
ἄλλα ἰατρικά.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν
Μεταχ: Εἰς πάθη σ
κὰ, ὑποχονδριακὰ καὶ ἐπι
Δόσ: Ἀπὸ ἓξ κόκκους

Πνεῦμα τοῦ Ἀ
Ἅλατο
Ossicarbonato al calinulo
Spirto di lal amr

§ 111. Μέθ: τῆς κα
μωνιακὸν ἅλας εἰς σκόνην δ
σαν εἰς σκόνην δρ: ἑκατὸν π

θὺς τὰς δύω σκόνας, κ
σόρταν ὑάλινον, πρόσθεσ
ἑκατόν. θὲς τὴν σόρταν ε
σκέπασαί την καλὰ, καὶ
σόρταν τὸ σκεύασμα τοῦ
σον κατὰ τὴν τέχνην.
συνάζεται εἰς τὰ ἀγγεῖα
Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον φυλά
να καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τὸ ἀμμωνιακ
ἓν ὑγρὸν καθαρώτατον κα
λιμένον ὕδωρ. Αὐτὸ ἔχει
καὶ μίαν γεῦσιν δριμεῖαν κ
σινίζει τὸ πνεῦμα τῆς πορ
νει καὶ κόγχλασμα μὲ τὰ

Τρόπ: τῆς μετ
τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἁρμόδια μ
νον, ἢ ἑνωμένον μὲ τὸ ἔλ
νίου.

Δύν: Δυναμωτικὸν,
ρον, ἱδρωτικὸν καὶ νευρικ
σικὸν καὶ ἐπισπαστικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν
θένειαν τοῦ νευρικοῦ συστήμ
εἰς τὴν συγκοπὴν, ἀσφυξ
εἰς τοὺς φαρμακευομένους
εἰς τοὺς ἀρθριτικούς, εἰς τ
γαλλικὰ μαζὶ μὲ τὰ ὑδραρ

Ἔξωθεν. Εἰς πρί
εἰς πόνους ῥευματικούς, κα
νεται ἀπὸ τοὺς πνιγμένους
ἄλλα πράγματα, εἰς λειπο
ρώδη ἀποπληξίαν.

Δόσ: (ἐσωτερικῶς).
ἕως εἰκοσιτέσσαρα, διαλυμέ
τα δρ΄: κοινὸν νερόν.

Τὸ Ἀμμωνιακὸν τοῦτο Π
πλέον ςερεὰ ἡ αὐτοῦ ἐνέργει
φορα ἔλαια ἀερώδη, ἢ καὶ ς
ριν, μὲ τὸ ἐκπυρέλαιον τοῦ
τοῦ ἠλέκτρου, τὰ ὁποῖα τὸ
Νερὰ τοῦ Φωτός.

Ὀξανθρακικ
Ποτάσση
Ossicarbonato. Alcalin

§ 112. Μέθ: τῆς κ
τρυγίαν λευκὴν, ἢ κοκκίνην
τὴν ἐντελῶς ἐν μέσῳ τῶν ἀ
κων. Βάλε τὴν ὕλην ταύτη
ἀνακάτωσον καὶ ἄφεςτην νὰ
πειτα ςραγγίσας διά τινος
μισον διὰ τοῦ πυρὸς, ἕως οὗ
ταῦτα σύναξον τὸ ἅλας αὐτὸ
ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλε

Χ α ρ: Τοῦτο δὲν
ἄνθη τῆς τρυγίας (κρεμ
ναι λευκὸν καὶ ϛερεὸν, ἔ
καὶ ἁλατώδη, διαλύετα
τὸ νερὸν, κάμνει καὶ
ξέα.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε
λυόμενον εἰς τὸ νερὸν,
ὕλας.

Δ ύ ν: Καθαρτικὸν

Μ ε τ α χ́: Εἰς τὴ
τοὺς φαρμακευομένους
εἴδη τῶν πετρῶν: τῆς κ

Δ ό σ: Ἀπὸ δώδεκα
τὴν φορὰν, ἑσπέρας καὶ
νερόν.

Ὀ ξ υ κ ι τ ρ
Ossicitric

§ 113. Μ έ θ: τ ῆ ς
σον τὸν ζωμὸν πενῆντα
τὸν πανίον, πρόσθες καὶ π
χοσιτέσσαρα. Βάλε τὸ μ
γεῖον ὑάλινον, καὶ μετὰ
αὐτὸ διὰ νὰ ξεχωρίσῃς τὴ
πειτα ἐξάτμισον αὐτὸ ἥσ
σῃς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου

εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κε

Χαρ: Γεῦσιν ἔχει τοῖ
μον, χρῶμα ὑποκίτρινον,

Τρόπ: τῆς μεταχ
ἁπλοῦν νερὸν, μὲ τὸ ἄρωμ
ζαχχαρῶδες, καὶ εἰς εἶδος ἐ

Δύν: Δροσιστικὸν, ἀ
ἀντιπυρετικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν
νικὰς, καὶ φλογιστικὰς, ε
σκορπουτικὰ, εἰς τὰ ὁποῖα
ναμιν ξεχωριστήν. Εἰς τοὺς φ
τοῦ ὀπίου, καὶ τῶν λοιπῶ
κῶν ὑλῶν, εἰς τὴν χολὴν,
τῶν βρεφῶν, ἑνωμένον μὲ τ

Ἔξωθεν. Διὰ νὰ κι
μερὰς πληγὰς, μάλιστα τὰ
οὔλων, εἴς τινα στίγματα τ

Δόσ: Εἰς εἶδος λεϊμονά
ἕως τετρακόσια εἰς 24. ὥρα

Παρατ: Τὸ νωπὸν
μονίων καθ᾽εἷς ἐξεύρει, ὅτι
χρειαζόμενον εἰς κάθε μετ
ἀλλὰ θέλωντις νὰ τὸ φυλάξ
πρέπει νὰ τὸ κατασκευάσ
μέθοδον, ἐπειδὴ καὶ τότε αὐ
τακομίσῃ αὐτὸ ἀπὸ τόπον
νὰ μέρη, μάλιστα καὶ εἰς τ

νὰ χαλάσῃ, καὶ χάσῃ τ
αὐτὸς ἑνώσῃ μὲ αὐτὸ κα
νου ἀρωματισμένον μὲ κ
λει τὸ διαφυλάξει διὰ πε
καλλιώτερον.

'Οξυκιτρι
Ποτάσ
Ossicitrato

§ 114. Μέθ: τῆς κ
μίαν δυνατὴν καταστα
μίαν ἀρκετὴν ποσότητα
ων, ἢ τῶν κίτρων, νεωσ
ἕως οὗ ἡ ποτάσσα νὰ χο
Τελειωθέντος τοῦ κοχλ
ἐπὶ τὸ πλεῖστον φαίνεται
μιᾶς ὀλίγης μυξώδους ὕ
μὲ τὴν καταστάλαξιν. Σ
τὸ, καὶ φύλαξαί το εἰς
κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει μ
καὶ νόστιμον, δυσκόλως
τὴν ἄσβεστον καὶ βαρύτ
βάλλεται.

Τρόπ: τῆς μετ
δίω τρίτα τοῦ αὐτοῦ βάρ

Δύν: 'Αντιεμετικὸ

ἀντιπυρετικόν.

Μεταχ': Εἰς χρονικὸ

θέρμας ταρακτικάς.

Ὀξυφωσφορ

Ossifosfori

§ 115. Μέθ: τῆς κα

σφόρον εἰς τὸν θερμαξυγονικὸ

εἰς κἀνένα κώδωνα, κείμενο

γύρου, διά τινος δὲ κυρτοῦ καὶ

ρικοῦ νήματος ἄναψον τὸν φ

τὸν κατεσκευασμένον αὐτὸ

διϋλιμένον ὕδωρ, καὶ φύλαξ

γεῖα ὑαλίνα καλῶς κεκλεισμ

Χαρ: Εἶναι διαφανὲς,

μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, εἶναι ἔμ

κρυςαλλώνεται καὶ ἐν εὐκολ

Τράπ: τῆς μεταχ

τὸ νερόν.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν,

διαλυτικὸν.

Μεταχ: ἔσωθεν

θέρμας.

Ἔξωθεν. Εἰς πρήσ

ἐξωςώσεις.

Φωσφορώδη
ἢ ἅλας τῶν
Ossifosfato Alcali

§ 116 Μέθ: τῆς κ
καλὰ μίαν καταςαλλακ
κοκκάλων μὲ τὴν σόδαν,
σύναξον τὴν φωσφορώδη
σον, ἕως οὗ νὰ κρυςαλλ

Χαρ: Αὕτη ἔχει μ
σματικὴν, ἢ ῥομβοειδῆ,
τώδη, πρασινίζει καὶ τὴ
ἀλθαίας.

Τρόπ: τῆς με
εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς τὸν ζ

Δύν: Καθαρτικὴ

Μεταχ: Εἰς τὴν

Δόσ: Ἀπὸ δύω δρ:

Παρατ: Πρὸ χρό
δες τοῦτο ἅλας εἰς τὴν
λην ὑπόληψιν, τὴν σήμ
σαύτην τιμήν.

Ὀξαλικ

Ossimuriati

§ 117. Μέθ: τῆς κα
γάλην ςόρταν Α, σχ: 20.
να κ. βάλε ἅλας κοινὸν κα
πανισμένον δρ΄: ἑκατόν.
ςόρταν τὸ Παλόνι Β, καὶ τὸ
φίου, εἰς τὰς φυάλας τοῦ ὀπ
λίγον νερὸν καθαρόν. Ἀσ
συναρμογὰς αὐτῶν μὲ ζύμη
πειτα ἀπὸ τὸν σωλῆνα Ψ, χ
ἑξῆντα, διαλυμένον εἰς ἄλ
θαρόν. Κλεῖσον τὸν σωλῆν
νη εἰς ψυχρὸν τόπον διά τιν
τὴν φωτίαν, καὶ λαμπικάρ
τὴν τέχνην.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι κα
ξὺ, καὶ φθοροποιὸν, εἰς ὑγρὸν
μοὺς λευκοὺς, τὸ ὁποῖον ἐν
λεται εἰς θερμοξυγόνον ἀέρα

Τρόπ: τῆς μεταχ
τὸ νερὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ τὸν
κ. τ. λ.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν
ὀξυγονικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν.
οἶνον εἰς τὰς ἐντεροκοίλας τ

"Εξωθεν. Είς πλ
καὶ εἰς τὰς ἄφθας. ὡς χά
ἁλικοῦ ὀξέος ἐσκορπισμέ
ραν εἶναι πολλὰ ὠφέλιμοι
ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ καθαρίζ
μολυσμόν. Δι αὐτὸ τὸ τέ
νὸν δρ: τριάντα δύω, κο
το εἰς ἓν ἀγγεῖον πήλινον
δρ΄: εἰκοσιτέσσαρα, θέρμο
ποῖον ἔχεις εἰς τὴν μέσην
οὕτως οἱ ἀτμοὶ τοῦ ἀλικο
κορπισθῇ εἰς ὅλον τὸν οἶκ
ἐμπορεῖ νὰ αὐξήσῃ, ἢ ν
ἀγγεῖα, ἀναλόγως μὲ τὴ

Θερμοξα
Ossimuriato. Ter

§ 118. Μέθ: τῆς κ
Ματράκιον Α, σχ: 24. Θ
Μαγγανησίου εἰς σκόνην
νω αὐτοῦ ἀλικὸν ὀξὺ καθ
ρα, προσάρμοσον τὸν κυ
ποῖος κλίνων ἀπερνᾷ διὰ
Δ, εἰς τὴν φιάλην Γ, ἥτις
δρ΄: ἕως τριάκοντα δύω,
εἰς τὸ σανίδι τοῦ ἄγγους
νεργάσῃ οὕτω διὰ ἥμισ

μανον ἡσύχως τὸ ματράκιο
νους ἄνθρακας. Ὁ θερμοξα
ξέρχεται βαθμηδὸν ἀπὸ τὴ
τὸ νερὸν, καὶ τὸ χορταίνει
μνεις τὴν κατασκευὴν ταύ
νην μέθοδον.

Χαρ: Τὸ θερμοξαλικὸ
ὀσμὴν δυνατὴν, διαπεραστι
γεῦσιν ἔχει τραχεῖαν, χρῶμ
ρει τὸ πλεῖστον μέρος τῶν φυ
παγώνει εἰς τὴν ψύχραν,
πει νερὸν εἰς εἶδος ἀτμῶν
εται.

Τρόπ: τῆς μετα
τὸ νερὸν, ἢ ἑνωμένον μ
ὕλας.

Δύν: Θερμοξυγενὲς,
κὸν, ἀντιγαλλικὸν, καὶ κα
μολυσμάτων.

Μεταχ: ἔσωθεν.
τοῦ νευρικοῦ συστήματος,
εἰς τοὺς φαρμακευσμένους
ἀπὸ τὸ ὄπιον.

Ἔξωθεν. Διὰ νὰ ἀ
κὴν ὀσμὴν τῶν βρωμισμένω
νοῦ καρκινώματος.

Ὡς κάπνισμα.
τὰ νοσοκομεῖα, τὰς φυλα

οἰκίας ἀπὸ τὸ φθοροποιὸν
τὰ ὁποῖα τοῦτο ἐνήργησε

Ἄλλη Μ

Ἕνωσον καθαρὸν μαγγ
ἅλας κοινὸν δρ΄: τριάκοντ
νον. Χύσον ἐπάνω αὐτοῦ
θειϊκὸν ὀξὺ δρ΄ δεκαέξ, ἄφε
τρίαν θερμότητα τὰ μίγμα
βαίνει βαθμηδὸν, καὶ σκ
φαῖραν τῶν οἰκιῶν, αἱ θύρ
παράθυρα πρέπει νὰ εἶναι
τὰ ἀγγεῖα ἐμποροῦν νὰ πο
αὐτὰς τὰς οἰκίας.

Σημείωσις. Τ
τῶν νεωτέρων Ἰατρῶν σ
γὰς Χυμικοὺς τὸ ὀξυγενὲ
θερμοξυγόνον, οἱ ὁποῖοι
κάθε σύνθεσιν νὰ μείνῃ ἰ
ἡ αὐτή: δηλ: δυναμωτικ
τέταξαν αὐτοὶ ὅλα τὰ ὀξέ
πλὴν ἀπατῶνται, ἐπειδ
παρατηρήσεις τῶν λοιπῶν
ον: δηλ: ὅτι τὸ ἁπλοῦν ὀξυ
τικὸν, καὶ ἐκεῖνα τὰ σώμ
σι χυμικῶς ἐνωμένον τὸ ὀ
ἤτοι τὸ θερμοξυγόνον, εἶνα

τῷ ὄντι τὰ ἁπλᾶ ὀξέα παρ
νωμένα μὲ τὸ νερὸν ἀδυνα
τῶν ζώων κατὰ πολλά.

Κακῶς κάμνουσιν λοιπὸν ἐ
ποῖοι διορίζουσι τὰ ὀξέα κα
ὕλας, εἰς τὰ πάθη τὰ ἀσθενι
ςα εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας
δυναμωτικὰ καὶ θερμαντικ
ματικῶς δροσίζουσι καὶ ἀδυ
χοντας. ἡ συνεχὴς μεταχείρ
γίνεται εἰς τοὺς ἀῤῥώςους
λοιπῶν φυτικῶν ὀξέων ὑλῶν
εἰς τὸν κόσμον, λέγει ἕνας
πυρίτις κόνις τῶν κανονί
μεγάλα νοσοκομεῖα, καὶ εἰ
βασιλείων, ὅπου πολλάκι
ξήσῃ τις τὰς δυνάμεις τῶν
ἀῤῥώςων, καὶ ὄχι νὰ τὰς

Τὰ ὀξέα, τὰ ὁποῖα ἔχ
εἰς πλῆθος, ἐμποροῦν νὰ φ
γιὲς ἀποτέλεσμα εἰς τὰ ἀδύ
τα τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τ
τρὸς ἃς μὴν προσμένῃ νὰ
ον. Εἶναι θερμοξυγόνα σώ
λαμπικαρισμένον μὲ τὸ θερ
νησίου, ἢ ἄλλων μετάλλω
ξὺ, τὸ σηπτογόνον, τοῦ ὁπ
μὲ τὸν καθαρὸν ἀέρα, καὶ

βάσις αὐτοῦ, καὶ τοῦτο γ
μεταβάλλεται εἰς ὀξυσηπ
Αὐτὰ τὰ ὀξέα ἔχουσι
πολλὰ διαφορετικὴν ἀπὸ τ
ων. Αὐτὰ μόνον ἐμποροῦν
ναμωτιτὰ, καὶ τονικὰ, κα
σεως τοῦ καθαροῦ ἀέρος.
ξὺ, ἀφ' οὗ χάσῃ τὸ θερμο
δυναμώνει, ἐνεργεῖ ὕςερον

Εἶναι καὶ ἄλλαι πολλαὶ
ὁποῦ εἶναι νωπαὶ (ταζέτικ
μοξυγόνον, τὸ ὁποῖον τρέ
ζῶα, καθὼς ὁσημέραι φαν
πνεύματα, καί τινα ὀξέ
λα σώματα, τὰ ὁποῖα μὴ
(ἤτοι ὄντα μπαϊάτικα) πρ
καὶ κακὴν ζωογονίαν, ἐξ α
τοῦ θερμοξυγονικοῦ ἀέρος.

Ἀμμωνιακὸ
Καθαρ

Ossimuriato d' ammo

§ 119. Μέθ: τῆς κ
εἰς τὸ νερὸν μίαν ἀρκετὴν
ἀμμωνιακοῦ ἅλατος, ςρά
ἐξάτμισον αὐτὸ, ἕως οὗ νὰ
τω φύλαξαί το κρυσταλλωμ

λῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο τὸ ἅλας

ρὸν καὶ κεντιτικὸν, εἶναι

νερόν.

Τρόπ: τῆς μετα

τὸ νερὸν, ἢ εἰς ὑδατώδη μ

νον μὲ τερεὰς ὕλας, ἢ μὲ

Δύν: Ἐρεθιτικὸν, δι

τικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν.

Μεταχ: ἔσωθε

ρακτικὰς ὁμοῦ μὲ τὴν κίνα

εἰς πάθη καταρακτώδη, σ

τὰς διαῤῥοίας, εἰς τὰς ἐμ

εἰς τὴν χλώρωσιν, καὶ εἰς

ῥαγίας.

Ἔξωθεν. Διαλυμέ

εἶδος γαργάρας.

Δόσ: ἐσωτερικῶ

κους ἕως τριάκοντα. μία μ

του ἐμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ὡ

θαρτικὸν, ἢ καὶ ὡς δυναμ

"Ανθη τοῦ 'Αμμ
πος μὲ Σ
Fior di Sal ammo

§ 120. Μέθ: τῆς κ
κουκούρπιτα Α σχ: 15. ἐνωμ
της Β, βάλε ἀμμωνιακὸν
νωμένον μὲ ὀκτὼ δρ: ῥιν
Θέρμανον τὸ ἄγγος εἰς ἓν
ἐκ τοῦ ὁποίου θέλεις ἔχειν
ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο, πο
ἐνωμένον μὲ τὸ ἀλικὸν ὀξ

Χαρ: Τοῦτο τὸ ἄλ
θυκίτρινον, μίαν γεῦσιν
κὴν, εἶναι διαλυτὸν εἰς
ον σχηματίζει ἓν ὡραῖον
θὲν μὲ τὸ ὀξυβουρουσικὸν

Τρόπ: τῆς μετ
τὴν κίναν, ἢ μὲ ἄλλας
λυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Τονικὸν καὶ

Μεταχ': Εἰς τὰς
κοιλίας, εἰς δεινὰς ταρακτ
καχεξίας, εἰς ἀσθενικὴν κι
ρωσιν καὶ εἰς τοὺς ἕλμινθ

Δόσ: 'Απὸ δέκα ἕως
τὴν κίναν, ἢ μὲ κανὲν ἐγχ
εἰς τὸ νερόν.

Ὀξαλικὸν τοῦ Ἀ

Ossimuriato d' an

§ 121 Μεθ: τῆς κα
λον τοῦ Ἀντιμωνίου λαμπυ
κοπάνισαί το λεπτομερῶς,
δυνατὸν ἁλυκὸν ὄξυ δρ: ὀγδ
σον τὸ μίγμα, καὶ ἄφες νὰ
τόπον, ἕως οὗ νὰ ἐξέλθῃ ὀλίγ
κὸς καὶ θειοῦχος. Ἔπειτα ἔ
στόρταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμ
κατὰ τὴν τέχνην σου. Μετ
ἁλικὸν ὄξυ τοῦ Ἀντιμωνίου
ὕαλινον ἄγγος καλῶς κεκλει

Χαρ: Τὸ ὄξυ τοῦτο ἔ
κίτρινον, εἶναι ὀλίγον στερεὸν
ρὸν, τὸ ὁποῖον δίδει ἓν ἀρκετὸ
λακτόν.

Τρόπ: τῆς μετα

Δύν: Φθοροποιὸν καὶ

Μεταχ: Ἔσωθεν δ
τὰς πληγὰς τῶν ὀστέων, εἰς τ
εἰς τοὺς τύλους τῶν πληγῶ
τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ εἰς τὰς

Ὀξαλικὸν τῆ

Ossimuriato

§ 122 Μέθ: τῆς
ἀρκετὴν ποσότητα ἀλικ
γῆν, ἐξάτμισον αὐτὸ κα
τω φύλαξαίτο διὰ τὴν

Χαρ: Τοῦτο κρ
καὶ ἀτάκτους ὀκταγώ
καὶ μίαν γεῦσιν ἁλμυρὰ
καὶ κεντιστικὴν, εἶναι δ
ἀμετάβλητον εἰς τὸν ἀέ

Τρόπ: τῆς με
του τοῦ ἅλατος διαλυμ
μέρη καθαροῦ ὕδατος.

Δύν: Ἀδυναμωτικ

Μεταχ: Εἰς τὰ
εἰς τὸν σκίῤῥον, εἰς τὸ κ
πάθη τοῦ δέρματος.

Δόσ: Ἀπὸ τὸ ὕδ
ςάγματα ἕως εἰκοσιτέσσ

Ὀξαλικὸν τῆς
Ossimuriato

§ 123 Μέθ: τῆς κα
αν ἀρκετὴν ποσότητα ἀλικ
νην τοῦ ἀσβεςομαρμάρου δ
τάση, διάλυσον τὸ ἅλας α
ἐξάτμισον, ἕως οὗ νὰ μετ
λους, τοὺς ὁποίους φυλάττε
καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Ἔχει τοῦτο
τραχεῖαν καὶ πικρὰν, εἶνα
ρα. Ὁπόταν αὐτὸ εἶναι ξη
χραν τόσην ὑπερβολικὴν,
ἢ ἄλλο πάγος, ὥςε ἐμποδ
σῃ τὸν ὑδράργυρον.

Τρόπ: τῆς μετ
αλυμένον εἰς τὸ διϋλιμένον
πρέπει νὰ δοθῇ ὁμοῦ μ
ὕλας.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸ
τικὸν καὶ ἀνθελμιντικόν.

Μεταχ: Ἔσωθεν,
εἰς τὰς χοιράδας, εἰς τὰς
κοιλίας, εἰς πρήσματα τοῦ
ὑδρωπικίαν, εἰς ὑγρὸν ἆσθμ
αν, καὶ εἰς τοὺς ἕλμινθας

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ κόκκο

ρους εἰς τοὺς προβεβηκό
ἕως ἓν δρ΄. εἰς ἀρκετὴν

Καταςαλακτὸ
Ὑδραργ
Pricipitato

§ 124 Μέθ: τῆς κ
ἀρκετὴν ποσότητα ὑδρα
(ἀσημόνερον) ὅσον φθάνε
λας, τοῦτο τὸ ἅλας τὸ
εἰς τὸ ὁποῖον προσθέττεις
σόδαν, ἢ ἀμμωνιακὸν ἅλ
τισθῇ τὸ καταςαλακτὸ
ναξον τοῦτο τὸ ἅλας,
ὕδωρ, καὶ φύλαξαί το εἰς
κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι
σιν ἐλαφρὰν μεταλλικὴν
εἰς τὸ νερὸν, ἀμετάβλητ
ὁποῖον σκοτίζεται βαλθέ
βέςου.

Τρόπ: τῆς μετ
μὲ τὰ πάχη εἰς εἶδος ἀλει

Δ΄ύν: Καθαριςικὸν

Μεταχ΄: Ἔσωθεν
πάθη, καὶ εἰς τὴν ψώραν
τὰ ςίγματα τοῦ κερατοει
φθαλμοῦ.

Φθοροποιὸς Ὑ
Mercurio Co

§ 125 Μέθ: τῆς κα
δράργυρον μὲ τὸ ἀσημόνερ
μεν, ἔπειτα ἔπαρε μέρη το
ἅλατος, τοῦ χαλκάνθου κ
ἴσα κατὰ τὸ βάρος. Βάλε
ἓν ματράκιον, τοῦ ὁποίου
ἀπὸ τὴν ὕλην. Θὲς τὸ μα
τῆς ἄμμου, καὶ θέρμανον
ως οὗ ὁ πάτος αὐτοῦ νὰ κο
κὸν, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἀ
ἑνώνεται μὲ τὴν σόδαν τοῦ
ὀξὺ μένον ἐλεύθερον καὶ ἐν
σηπτονικὸν ὀξὺ, θερμοξυδ
νοῦται μὲ τὸ θερμόσιδον τοῦ
ον σχηματίζει τὸ θερμοξαλικ
ρου: ἤτοι τὸν φθοροποιὸν ὑ
ος ὑψωθεὶς ἑνώνεται εἰς τὰ
ματρακίου.

Χαρ: Οὗτος φαίνετ
εἰς ἐμπεπληγμένους πρησμα
ἔχει ἓν χρῶμα λευκὸν, κα
πολλὰ καυσικὴν, καὶ φαρμ
μὲ τὴν ζέσην, εἶναι ἀμετάβ
διαλυτὸς εἰς τὸ νερὸν, εἰς
γαίας. ἰδὲ φαγεδενικὸν ὕδω

Τρόπ: τῆς με
εἰς τὸ διϋλισμένον ὕδωρ,
οἴνου, καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕ
δεται ὁ φθοροποιὸς ὑδρά
τροχίσκων, μήτε εἰς γλυ
ἄλλο στερεὸν σχῆμα, εἰ
λειφῆς ὁμοῦ μὲ τὰ πάχη

Δύν: Ἀντιγαλλικ
μοξυγονικός.

Μεταχ': Ἔσωθεν
θη, καὶ εἰς τοὺς ἔλμινθα
τινος, διὰ νὰ καθαρίση
γὰς νὰ διαλύση τοὺς τύλ
κὰς ἐξοχὰς τοῦ σώματο
τὴν γαλλικὴν ψώραν καὶ
λας δεινὰς ὀφθαλμίας,
ὀφθαλμῶν, εἰς τὴν φαγο
βλεφάρων, καὶ εἰς τὰς
τῶν γυναικῶν.

Δόσ: Ἐσωτερικῶ
τοῦ κόκκου ἕως δύω κό
νερὸν λαμπικαρισμένον
σαρας κόκκους ἕως ἕξ
ρὸν πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ
ρη ὁ πάσχων ἀπὸ δύω
καθόλην τὴν ἡμέραν.

Ἐξωτερικῶς.
δύω εἰς τριάκοντα δύω

Εἰς εἶδος ἀλειφῆς, ἓν δρ
δραργύρου μὲ ὀκτὼ δρ: πά
θὲν βάλλεται εἰς τὰς πατ
διὰ τὴν λῶβαν τὴν γαλλι

Θερμοξαλι
Ποτάσσ
Ossimuriato di Potassa

§ 126 Μέθ: τῆς κ
διαπεράσῃ ὁ θερμοξαλικος
μεν διὰ μέσου ἑνὸς κυρτοῦ
εἰς τὸ ἀγγεῖον Β ἕως τὸ νε
νὰ γεμίσῃ, ἐξάτμισον τὸ μ
ςάλλωσον.

Χαρ: Τοῦτο τὸ ἅλα
παραλληλεπιπέδους κρυςάλ
ἔχει μίαν γεῦσιν κεντιςικὴ
τὸν εἰς τὸ νερὸν. Κεραυνοκ
πηθὲν ὁμοῦ μὲ τὸν φωσφόρ
ἀερώνεται βαλθὲν εἰς μίαν δ
πέμπει καὶ λάμψιν τριφθὲν
μεταβλητὸν ἀπὸ τὸ θεϊκὸν
τον ἀπὸ τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μετ
διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Δυναμωτικὸν
Μεταχ: Εἰς θέρμας

γαλλικά.

Δόσ: ἀπὸ ἓξ κόκκ

τρὶς τὴν ἡμέραν·

Γλυκὺς Ὑδρ

Mercurio

§ 127 Μέθ: τῆς κ

μα ἀπὸ ἴσα μέρη τοῦ ἀ

θειούχου ὑδραργύρου, ἀνα

λῶς μέσα εἰς ἓν ὑάλινον

ὑάλινον, ἀφ᾽ οὗ πρότερον

καθαρὸν νερόν. ξήρανον

ποῦ χάρτου. Τοῦτο τὸ μί

λικὸν ὀξὺ τοῦ ὑδραργύρου,

γορὰν ὑδράργυρος

ται (μερκούριο δόλτσε).

κἄποτε μέσα εἰς φιάλας

θῇ εἰς τὸ πῦρ.

Ἄλλη Μέθ

Κάμε ἓν μίγμα ἀπὸ ἑκα

ὑδραργύρου μὲ φυσικὸν ὑδ

κοντα, τρίψον αὐτὸ μὲ ὀ

εἰς ἓν γουδίον ὑάλινον μ

ἕως οὗ τὰ σφαιρίδιά του

Ἡ ὕλη εὐθὺς πέρνει ἓν χ

ὁποίαν βάνεις εἰς ὑαλίνου
ἐξατμίζεις διὰ τοῦ λουτρο
ὑψωθέντα τοῦτον ὑδράργυρ
τὸν πλύνεις μὲ θερμὸν δι
τὸν φυλάττεις.

Χαρ: Οὗτος εἶναι λευ
μως μὲ τὸ ἀσβεσόνερον βαλ
κρυςαλλώνεται εἰς πρησμα

Τρόπ τῆς Μετ
τὴν ζάκχαριν μὲ τὸ μέλι
ματα εἰς εἶδος τροχίσκων,
ὕλας.

Δύν: Ἀντιγαλλικὸ
κὸς, διουρητικὸς, ῥουφισικ
κὸς.

Μεταχ: Ἔσωθεν,
εἰς ἐμφράξεις, εἰς χοιράδ
εἰς ὑδροπικίαν, κιτρινάδαν
ρακτικάς.

Ἔξωθεν εἰς πληγάς γα
τα τῶν ὀφθαλμῶν.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς
ως τέσσαρας εἰς 12 ὥρας
θαρτικὰς ὕλας.

Ὀξυμηλικὸν τ
Ossipomiato

§ 128. Μέθ: τῆς
ὀκτὼ δρ': ῥινίσματα το
δωνόζωμον δρ': εἰκοσιτε
νουν οὕτω διὰ τινας ἡμέρ
σον τὸ ὑγρόν. Πρόσθες ε
καὶ ἄλλον ζωμὸν τῶν λ
ἕως οὗ τὰ ῥινίσματα νὰ
τὰ ὑγρὰ αὐτὰ ϛράγγισαί
οὗ νὰ ἔλθωσιν εἰς πῆξιν
τὰ ταῦτα πρόσθες καὶ
ως ἓν ἕκτον μέρος αὐτ
ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς

Χαρ: Τοῦτο ἔχει
γεῦσιν δριμεῖαν καὶ συ

Τρόπ: τῆς με
εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἄλλ

Δύν: Δυναμωτικ

Μεταχ: Εἰς
ϛομάχου, εἰς ὑδρωπικία
ως, εἰς χλώρωσιν, εἰς ὑπ
θας καὶ εἰς καχεξίας.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα
εἰς 24. ὥρας.

'Οξὺ Προυσι
Ποτάσσο
Ossiprusiato di

§ 129. Μέθ: τῆς κα
μίγμα ἀπὸ κυανὸν τῆς Π
τέσσαρα εἰς σκόνην, καὶ
σαν ξηράν. Βάλε τὸ μίγμα
λινον καὶ βερνικωμένον, χύ
ρὸν καθαρὸν δρ': ἑκατὸν π
αὐτὸ ἕως οὗ τὸ κυανὸν τῆς
ἓν χρῶμα τοῦ αἵματος το
τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξαί το

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν
ὀσμὴν τῶν ἀνθέων τῆς ῥοδο
χει ὑπόπικραν, δὲν μεταβ
βαφὰς τῶν φυτικῶν ὑλῶν

'Οξυζακχαρ
Ossizacari

§ 130. Μέθ: τῆς κ
μίαν ςόρταν ὑάλινον ἄμυλο
δεκαὲξ, καὶ ὀξυσηπτονικὸν

(α) Ἄμυλος λέγεται τὸ ἄλευρον
χωρὶς μύλον.

νῆντα, ἄφες τὸ μίγμα
τέσσαρας ὥρας, ἔπειτα
σόρταν βαλμένην εἰς λο
ως οὗ νὰ μείνῃ εἰς τὴν
ρεὰ, ἔκβαλε τὴν σόρταν
χρανθῇ εἰς τόπον ψυχρόν
ματισθῇ πολλοὶ κρύσαλλ
τοὺς ὁποίους συνάζεις κα
έρα, ἐπί τινος ποταποῦ
τοὺς τοὺς κρυσάλλους ε
καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο σχημα
νους πρησματικοὺς κρυσ
βελόνας, γεῦσιν ἔχει ὀξ
βαφὴν τῆς πορφυρᾶς ἀλθ
εἰς τὸ νερὸν μὲ ἕνα κρότο

Τρόπ: τῆς μετ
ἀρκετὴν ποσότητα τῶν κ
νερὸν λαμπικαρισμένον,
νὰ ἀποκτήσῃ μίαν γεῦσι
σον ἐκ τοῦ μίγματος τού
εἴς τι ὑγρὸν, εἰς τὸ ὁποῖο
διαλυμένη μόνη, ἢ ἑνωμ
θέλεις ἰδεῖν νὰ σχηματισ
λακτὸν λευκόν.

Μεταχ: Ὡς καθ
ἀνακαλύψῃ τις τὴν ἄσβε
τὸ νερὸν μόνον, ἢ ἑνωμέν

σδιορίσῃ ἀκόμη καὶ τὴν ποσ

Ἄλας τῆς Ὀξ

Sal d' aceto

§ 131. Μέθ: τῆς κατ
χλωρὰ φύλλα τῆς ὀξαλίδος χ
αὐτὰ εἰς γουδίον πέτρινον μ
νὸν. Ἔκβαλε τὸν ζωμὸν αὐ
στηρίου, καὶ θέρμανον αὐτ
ἄμμου, προσθέττων λευκὸ
φρισον. ἐξάτμισον τὸν ἐπίλο
τρὸν τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ π
ψυχρανθῇ εἰς τόπον δροσερόν
αὐτὸ, διάλυσαί το εἰς τὸ νε
το πάλιν, ἔπειτα κρυστάλλωσ
ἕως οὗ νὰ ἀποκαταστηθῇ λευ

Χαρ: Τοῦτο εἶναι στερε
λευκοὺς, μικροὺς, ἀνωμάλο
γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν καὶ δριμεῖ
βαφὰς τῶν ἴων καὶ τῆς ἀλθ
τὸν εἰς τὸ νερὸν, καὶ ἀμε
ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μεταχ
ἐλαιοζάκχαρα, διαλυμένον
ζακχαρῶδες.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν,

τὸν, διουρητικὸν, παύει

γορα.

Μεταχ': Εἰς θέρ

λαφρὰς ἐμφράξεις κ. τ. λ

Δόσ: Ἀπὸ ἓν δρ

ὥρας.

Παρατ': Θέλων τ

χείρου ἅλας τῆς ὀξαλίδ

διάλυσιν τῆς ποτάσσης,

χὸν, καὶ ἂς συνάξῃ τοὺ

νες σχηματίζονται ἀμέσ

Ὀξυσηπτον

Ossisepton

§ 132. Μέθ: τῆς κ

τὴν μεγάλην σόρταν Α, σ

ρὸν εἰς σκόνην δρ': ἑκατὸ

ταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμ

δίσομον παλάνι Β, ἀκολ

φιάλας Δ, Ε, Ζ, εἰς τὰς

λίγον νερὸν λαμπικαρισμ

(α) Ἀσημόνερον.

να Ψ, τῆς ϛόρτας Α, χύσο
νῆντα, ἀρεωμένον μὲ εἰκ
ροῦ, καὶ ἀσφάλισον ἐντε
Ἄφες νὰ ἐνεργήσῃ τὸ θε
ὥρας εἰς τὴν ψύχραν, ἔ
κάμινον βαθμηδὸν καὶ
τὴν τέχνην.

Ἂν τὸ σηπτονικὸν το
καὶ ἄλλας ὕλας, τότε
ζεις ὁμοῦ μὲ ὀλίγον νίτρ

Χαρ: Τοῦτο τὸ Νιτ
θαρὸν καὶ διαφανές, ὀσμ
εἰσδυτικὴν, δριμεῖαν, κ
ἔχει καυϛικὴν, καὶ ὀξεῖ
ἀτμούς. Ἀνίσως δὲ ἑνωθῇ
ἀέρα, αὐτὸ πέρνει ἓν χ
καὶ τότε πέμπει ἀτμοὺς
νερὸν διαλύεται. Μὲ ἓν
δύω νεροῦ καθαροῦ κάμν
ρον τῆς ἀγορᾶς. (ἄκου

Τρόπ: τῆς μετ
νον εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν
ἢ εἰς ἀρωματικὰ νερά.

Δύν: Ὀλίγον δυνα
τικὸν, ἀντιγαλλικὸν, π
τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ, τοῦτο
μοξυγενές.

Μεταχ: Εἰς αἱμ
εἰς αἱμοφθισίαν, εἰς τὴ
ρικὰς θέρμας, καὶ λῶβα

Δόσ: Ἐσωτερικῶς
ματα, ἕως δύω δρ': εἰς ἐ
ἢ ζακχαρῶδες, νὰ παρθ

Ὡς κάπνισμα
Χυμικοὶ τῆς Εὐρώπης ἐτ
κάπνισμα τοῦ σηπτογονι
πολλὰ ἁρμόδιον, διὰ νὰ
μεῖα καὶ τὰς οἰκίας ἀπὸ
καὶ ἀπὸ τὰς βρῶμας, τὰ
τὰς νευρικὰς καὶ λοιμικὰ
θρώπους.

Μέθοδος καθ
οἰκι

§ 133. Βάλε εἰς ἓν ἀγ
νον δυνατὸν θειϊκὸν ὀξὺ
νον αὐτὸ εἰς λουτρὸν τῆς
πὸ καιρὸν εἰς καιρὸν πρ
καθαρὸν εἰς σκόνην, ὄντ
ραθυρίδων κεκλεισμένων
πει νὰ κεῖνται μακρὰν
ἕως εἴκοσι πόδας, ἀναλόγ
οἰκίας, καὶ κατὰ τὴν
μίας.

Παρ: Τὸ σηπτονιτὸν ὀ
τεῖ ἀπὸ θερμοξυγόνον περισσ
λο ὀξὺ συνειθισμένον εἰς τὴ
ριστὴ αὐτοῦ ἰδιότης ὅμως
ἐν εὐκολίᾳ μὲ τὰ σώματα
ἑαυτοῦ χαρακτῆρας εἰς αὐ
κόμη ἐντελῶς. Τὸ ὀξὺ τ
ος, ὃν βάσις τοῦ σηπτονικ
λεύθερον, ἐνεργεῖ εἰς τὸ ζω
να τρόπον ἀκόμη καὶ αὐτ
μᾶς. Λοιπὸν οἱ Ἰατροὶ
ται εἰς τὰ ὀξέα, τὰ θερμοξυγ
ἐνεργητικὰς, αἱ ὁποῖαι μ' ὅ
πίπτουσιν ὅλαι μαζὶ, ἡ αὐ
εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς κάθε μίαν ο

Τὸ σηπτονικὸν ὀξὺ ἐνεργ
δη ὕλην, εἰς τὸ οὐρικὸν ὀξὺ
βάλλει εἰς ὀξυζακχαρικὸν, ε
καὶ φλεγματώδη, εἰς τὴν ἰνώ
ἄλλας ζωτικὰς ὕλας, αἱ ὁπ
σι πολλὰς μεταβολὰς, καὶ ο
ὅλον τοῦτο δὲν ἐπροσδιωρίσ
λῶς οἱ αὐτοῦ διάφοροι χυμικο
νεργοῦσι τόσον δυνατὰ, εἰς τὰ
φυτικάς.

Θερμοξυγε

§ 134. Οἱ περίφημοι
τῆς Εὐρώπης δηλ: ὁ Μ
Φουρκροὰς, ὁ Βαυκουϊλ
καὶ ὁ Βρουνιατέλης,
ἐπιςήμην τῆς φύσεως
νὰ εὕρωσιν τὰ συνθετ
σωμάτων, ἐφεῦρον πολ
νὰς, καὶ αὐτὰ ὠφέλιμ
ἀνθρώπων. ὁ ὀνομασ
σθη νὰ κατασκευάσῃ
θερμοξυγενόμετρον, κα
τῶν λοιπῶν σοφῶν, τὸ
μακρὺν σωλῆνα, καὶ α

Κατασ

Μέθ: τῆς κατ
ὑάλινον καθαρὸν καὶ δ
μῆκος τοῦ ὁποίου νὰ εἶν
κτύλων. ἡ διάμετρος
κα ὀκτὼ γραμμῶν τὸ π
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.
τοῦτον κατὰ τὸ Ε, εἰς τρό
εἶναι πρὸς ὀρθὰς, καὶ τὸ
ὁριζοντίως. τὸ πρῶτον
δακτύλων, καὶ τὸ ΕΒ

αὐτοῦ Α πρέπει νὰ εἶναι
χωνίου, καὶ τὸ ΕΒ νὰ εἶνα
πυρὸς κεκλεισμένον. Ἐπάν
ῶν, ἢ τεσσάρων δακτύλω
δευσον ἕν σημεῖον Ο, τὸ ὁ
τὴν ἀρχὴν μιᾶς σκάλας ΟΙ
ρῶν εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει να
Σωλῆνα. Ἡ σκάλα αὕτη ἡ
θῇ εἰς τὸ ἴδιον θερμοξυγενό

Τώρα θέλων νὰ εὕρῃς τ
ἤτοι ζωτικὸς ἀὴρ εὑρίσκετ
ἢ ἀλλοῦ, ὅπου θέλεις καὶ
ἤτοι ἄζωτος ἀὴρ, βάλε
Β ὀλίγον φωσφόρον λεπτομερ
τα θὲς τὴν ἄκρην Α εἰς ἀγγ
νερὸν καθαρὸν, σύκωσον τὸ
ἕως οὗ νὰ γεμίσῃ ὅλος ἀπ
σαί τον πάλιν ἕως εἰς τὸ σημ
χὴν ἤθελεν ἔμβῃ περισσότερ
διομέτρου ῥούφιξον τὸ περισ
τωθεν μὲ καὶνένα κυρτὸν σ
ταῦτα ἄναψον ὀλίγον χαρ
τὴν ἄκραν Β ἕως οὗ ὁ φωσ
καὶ νὰ κάψῃ τὸν θερμοξυγ
τὸν ζωτικόν. τούτου γενομ
λαν, ΟΒ καὶ θέλεις ἰδεῖ τ
ἕως εἰς τὸν 21 βαθμὸν, ὁ ὁ
παραςαίνει τὸν ζωτικὸν ἀ

ται εἰς τὴν ἀτμοσφαί
τοῦ τόπου ἐκείνου, ἐ
μά σου.

Διὰ νὰ βεβαιωθῇς κ
κὸς οὗτος ἀὴρ εὑρίσκε
βαθμὸν, πρέπει νὰ ἐπο
μά σου πολλάκις, πρ
ρισσότερον, διὰ νὰ κάμ
τοῦ ἐκεῖ ἀέρος.

Ὁ ἀὴρ τῆς ἀτμοσφ
πνέομεν καθ' ἑκάστην σύ
ἀέρας :δηλ: ἀπὸ θερμοξ
ἀπὸ σηπτογονικόν: ἤ ἀ
καὶ φλογογονικὸν, ἤτο
λαιῶν· Εἰς ἑκατὸν
ρίσκονται ἑβδομήκοντα
εἴκοσι ἓν μέρος θερμοξυγ
δὸν ἀνθρακικοῦ ἀέρος.
γογονικοῦ. ἡ φυσικὴ μ
κάμνει, ὁποῦ οἱ ἄνθρ
τὸν κόσμον. ἄντις τόπ
τερον ζωτικὸν ἀέρα,
σι ζήσειν περισσότερον
ναντίας ὅπου εὑρίσκετα
οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν ἀθλί
νὰ εὑρίσκεται θερμοξυγ
εἰς τοὺς χαμηλοὺς τόπ
γόνον εἰς πλῆθος, ὁ ὁπ

λα τὰ πράγματα τοῦ κ
άέρων τούτων μεταβάλλ
τὰ τὰς περιςάσεις, καὶ κ
κατὰ τὴν θέλησιν σχεδὸν

Πέτρα τῆς Κ
pietra infe

§ 135. Μέθ: τῆς κ
γυρον (α) καθαρὸν, ὅσον θέ
λεπτὰ τεμμάχια τὰ ὁποῖα
ὑάλινον ἀγγεῖον μὲ ἑπταπλ
σηπτονικὸν δυνατὸν ὀξὺ (ἀ
μανον ἡσύχως διὰ λουτροῦ
οὗ νὰ διαλυθῇ ὁ ἄργυρος. Ἔ
μα τοῦτο ἔτι ὑγρὸν ὂν, καὶ
τήριον καινὸν τῶν χρυσοχό
τινα κάμινον αὐτῶν, περικύ
ριον μὲ ἀναμμένους ἄνθρα
μὲ ἄλλο χωνευτήριον, ἢ μὲ ὁ

(α) ὁ ἄργυρος δι' αὐτὴν τὴν κατα
θαρώτατος δηλαδὴ, ἀπὸ τἄλλυρα ἢ ἀ
πειδὴ ἀλλέως αἱ ἄλλαι ὗλαι, ὁ χαλκ
τουσι τοὺς ἀνθρώπους. εἰς ἔλλειψιν τ
χειρισθῇ τὸν ἄργυρον τῶν κεκαυμμέν
καθαρισμένον.

τὴν φωτίαν, ἕως οὗ τ
νὰ ἐξατμισθῇ, καὶ ἀυ
ἡμίπηκτον. Τούτου γιν
λῆνας τινὰς σιδηρούς,
ρον τῶν χρυσοχόων, ἀλ
ρίον, καὶ χύσον εὐθὺς τ
εἰς τὴν αὔλακαν αὐτ
λην ταύτην νὰ ψυχραν
τὴν, κάμε την κόμματ
ξαίτα εἰς ὑάλινον ἀγγεῖ

Χαρ: Ἡ πέτρα
ναι μελαγχρινὴ, ἢ κατ
τοῦ ᾅδου, κρυςαλλωμένη
κεντρικῶν, εἶναι ςερεὰ
καὶ θραυςή. διαλυτὴ εἰς
διάλυτος εἰς τὸν ἀέρα,
θεῖσα ὁμοῦ μὲ τὸν φω
ἄκμωνα.

Τρόπ: τῆς με
μένη, ἢ διαλυμένη εἰς τ

Δύν: Καυςικὴ κα

Μεταχ': Ἔσω
γον νερὸν καὶ προςαρμ
καὶ νὰ καθαρίσῃ τὰ μα
τομῶν καὶ βρωμισμένων
ποδιώξῃ τὰ φαρμάκια τ
δηλ: ὄφεων καὶ σκορπίων
κευομένα ζῶα. διαλυμέν

θέττεται εἰς τοὺς φύσολας,
κρύων.

Παρατ: Ἡ πέτρ
τὰ πολλὰ συνειθισμένη εἰς τ
σα εἰς τὴν χειρουργίαν, ἐπε
κάμνουσιν οἱ ἰατροὶ πολλὰ
ρὶς ὁ πάσχων νὰ δοκιμάσῃ
καὶ ςενοχωρίας, μ' ὅλον το
χωσι μεγάλην προσοχὴν οἱ με
τὴν διὰ νὰ μὴν κάμνωσιν
βῃν εἰς τοὺς δυςυχεῖς πάσχ

Ὀξυσηπτονικὸν
γύρου
Ossisseptonato di

§ 136. Μέθ: τῆς κ
ὑδράργυρον καθαρὸν δρ': δεκ
ὀξὺ δρ': πενῆντα, καὶ θέλ
ἓν ταχύτατον κόγχλασμα εἰς
τὴν πρᾶξιν τὸ θερμοξυγενὲς
ὑδράργυρον, καὶ εὐθὺς τὸν
θερμόσιδον τοῦ ὑδραργύρου
ἀδιάλυτον μέρος τοῦ ὀξυσηπ
σχηματίζει τὸ ὀξυσηπτονικ
ρου.

Χαρ: Ἡ ἀνάλυσις α
νὴς καὶ ἀχρωμάτιςος, καυ

ὑπερβολικόν, ςιγματίζει
χοντα χρῶμα ἐρυθρομελο
τῶν ὁποίων δέν ἐξαλείφε
τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἐπιδερ

Μεταχ: Τοῦτο
ὑδραργύρου δέν χρησιμεύει
εἰμὴ μόνον εἰς τὴν χυμι
λύψῃ τις τὸ ὀξυαλυκὸν κα
ὁποῖα εὑρίσκονται ἐλεύθερα
ὕλας.

Νίτρον κα
Nitro pu

§ 137. Μέθ: τῆς
νίτρον κοινὸν ὅσον θέλεις ε
σότητα ζεςοῦ νεροῦ, ςράγγια
την, ἐξάτμισαί την δυνατ
κρυςαλλωθῇ εἰς τόπον δρ
κρυςάλλους, ξήραναί του
ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλ
λοιπον τοῦ ἐξατμισθέντος
κρατήσῃ καὶ ἄλλους κρυςά
τὸ ἐξατμίσῃ, οἱ κρύςαλλοι
τόσον καθαροὶ καὶ λευκοὶ
πράξεως.

Χαρ: Οἱ κρύςαλλοι
σματικοὶ καὶ διαφανεῖς,

κατεσκευασμένοι, γεῦσιν
καὶ δριμεῖαν. εἰς τὸ νερὸν
κολίαν, καὶ εἰς τὸν ὑγρὸν
τοῦσι κτυπηθέντες ὁμοῦ μ
πάνω εἰς τὸν ἄκμωνα (α) ὁμ
τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας

Τρόπ: τῆς μετ
εἰς σκόνην, ἢ ἑνωμένον μὲ
αλυμένον εἰς τὸ ἁπλοῦν νερ
σματα, ἢ εἰς τὰ ἐκχυλίσ
λων.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν
διουρητικόν.

Μετα χ΄: Ἔσωθεν
ϛικὰς, εἰς ὀξεῖς ῥευματισμοὺ
μοῤῥαγίας, εἰς τὴν σατυρίασ
χην, εἰς σθενικὴν γονοῤῥοίαν, κ
Ἔξωθεν. Ἡ διάλυσις αὐτοῦ ὡς
ματα καὶ εἴς τινας τομὰς τῆς
ϛήριον διὰ τὴν ὀφθαλμίαν.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς. Ἀ
εἴκοσι εἰς πενῆντα δρ΄: νερ

(α) Διὰ νὰ ἰδῇς τοῦτο τὸ φαινόμενον
νίτρον νὰ εἶναι καθαρώτατον, καὶ κατὰ π
εἰς τὴν φωτίαν· ἕνας κόκκος τοῦ νίτρου τέτ
τοῦ φωσφόρου κτυπηθέντες ὁμοῦ μὲ ἓν σφ
τον, ὡς ἐκεῖνον τῆς πιϛόλας.

ὡρῶν . εἴςτινα πάθη : δηλ
σμοῦ εἰς τοὺς προβεβηκό
ἕως τέσσαρα δρ́ : τὴν ἡμ

Παρατ́ : Τὸ Νίτρ
τεῖ ἀπὸ πολὺ θερμοξυγε
κόν του ὀξὺ , τὸ ὁποῖον σ
πλέον συςατικὰ αὐτοῦ μ
κῶς αὐτὸν δὲν παρασαίν
γνωσμένην ἰδιότητα εἰς
αἰτίας , ὡς φαίνεται , ὅ
μεταβάλλεται εἰς τὰ ζω
Νίτρον πολλάκις παραςα
οὖρος ἐκείνων , οἱ ὁποῖοι κ
σιν τούτου διὰ πολὺν κα

Βασιλικὸν

Acua R

§ 138. Μέθ : τῆς
μίγμα κατ' ὀλίγον ὀλίγο
ἁλικοῦ ὀξέος , καὶ σηπτο
νὲν ἀγγεῖον ὑάλινον , τὸ
τὸ γεμίσης , εἰ μὴ μόνον τ

Κατὰ τὰς διαφόρους ὕλ
θέλεις νὰ ἐνεργήσῃ τὸ βα
μεταβάλλεις καὶ τὴν
ων .

Χαρ : Τοῦτο ἔχει

εἰσδυτικὴν καὶ ἀνυπόφορο
μοὺς λευκοκιτρίνους, μάλ
μένην ἀτμοσφαίραν, ἔχει
τρινὸν πολλὰ, ἢ ὀλίγον βαθ

Δύν: Φθοροποιά.

Μεταχ': Μὲ τοῦτο
ἀναλύουσιν οἱ χρυσοχόοι τ
λας ὕλας ςερεὰς, εἰς τὴν
ἰατρικὴν εἶναι πάντῃ ἀμετ

Ἀγγλικὸν
Sal amaro o

§ 139. Μέθ: τῆς κ
σικὴν μαγνησίαν γῆν, ἢ ὁ
πλῆθος εἰς τὴν γῆν, διάλυσ
τὴν ποσότητα νεροῦ, καὶ κ
θῇ τὸ ἅλας.

Χαρ: Εἰς πρησματ
κρυςάλλους καὶ ἐπιμήκεις
πυγμένους μὲ τὰς βάσεις
τοῦ ἄλλου. αὐτὸ τὸ ἅλας ἐ
ςερὰν, πικρὰν, καὶ ἀηδῆ
τὸ νερὸν καὶ εἰς τὴν φωτ
ὅμως εἰς τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μετα
εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν, ἢ

ἡδυόσμου.

Δ ύ ν : Δυνατὸν, διο

καθαρτικὸν, καὶ ἀδυναμ

Μ ε τ α χ΄ : Εἰς τὴν δ

νὰ φέρῃ τὸ γάλα εἰς τὰ βυ

Δ ό σ : ἀπὸ τέσσαρ

φοράν.

Π α ρ α τ΄ : Τὸ πι

νομάσθη Ἀγγλικὸν, ἐξ αἰ

ἤρχετο ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν.

εὑρίσκεται εἰς τὰ μέρη τῆς

ὅθεν κατὰ τὸ παρὸν μᾶς ἔρ

πικρὰ καὶ καθαρτικὰ νερὰ

ται εἰς τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδ

ναι γεμάτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ κ

ὁποῖα ὅταν τὰ ἐξατμίσῃ τι

τὸ τὸ ἅλας. τὰ συςατικ

Ἀγγλικοῦ ἅλατος εἰς ἑκατὸ

τα τρία μέρη θειϊκοῦ ὀξέο

γνησίας Γῆς καὶ τεσσαράκ

καθαροῦ.

Στύψις κα

Ossissolfato ossidulo

§ 140. Μέθ: τῆς κ
σικὴν στύψιν, ὅσην θέλεις
εἰς ἀρκετὸν νερὸν καθαρὸν
διάλυσιν, καὶ ἐξατμίσας κ
ψανον.

Χαρ: Οἱ κρύσαλλοι
εἶναι ὀκτάεδροι, καὶ ταχ
σι τραχεῖαν γλυκυρὰν, κ
κινίζει τὰς βαφὰς τῆς
ἀναλύεται ἐν εὐκολίᾳ εἰς
τὸν ἀέρα σχεδὸν εἶναι ἀμ
τὴ εἰς τὸ νερὸν, μεταβλ
καὶ ἀπὸ τὴν ἄσβεσον, ἀ
καὶ ἀπὸ τὴν μαγνησίαν.

Τρόπ: τῆς μετ
σκόνην λεπτὴν διαλυμένη
ἢ εἰς τὸ τυρόγαλον.

Δύν: Στυπτικὴ, ὀλί
κεντιςικὴ.

Μεταχ: Ἔσωθε
γίας παντὸς εἴδους, καὶ ε
ζωγράφων.

Ἔξωθεν. Διαλυμένη ε
δων, ἢ τῆς κουφοξυλέας
τοὺς φύςολας. δύω δρ:

εἰς διακόσια δρ΄: νερὸν
τὸ ςυψῶδες νερὸν τῶν ῥο
ὠφέλιμον εἰς τὴν αἱμοῤῥα

Δόσ: Ἔσωθεν ἀπὸ
δεκα εἰς κάθε δύω ὥρας
αἱμοῤῥαγία.

Στύψις κ
ossisolfato d'alumina

§ 141. Μέθ: τῆς
καθαρὰν ςύψιν εἰς ἓν χω
σοχόων, καὶ ἄς βράση
οὗ νὰ διαλυθῇ ὅλη, τὴν τ
λαφρὰν μάζαν κοπάνισαί
εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς

Χαρ: Αὕτη εἶναι λευ
σιν ἔχει ςυπτικὴν, καὶ κ

Τρόπ: τῆς με
σκόνην νωπήν.

Δύν: Στυπτικὴ, κ
ποιά.

Μεταχ΄. Ἔσωθεν.
τις τὰς μυξωμένας πληγὰς
τὰς ἐξοχὰς τῶν βρωμισμέν
οὔλων.

Δόσ. Ὅση φθάνει κ

Χάλκανθος
Ossitolfato di Fer

§ 142 Μέθ: τῆς χ
ἑκατὸν δρ΄: ῥινίσματα τοῦ
θειϊκὸν ὀξὺ, διαλυμένον μ
τοῦ βάρος νερὸν, ὅσον φθ
εἰς τὴν διάλυσιν ταύτην
ςράγγισον, καὶ ἐξατμίσας
τὴν τέχνην σου.

Χαρ: Αὕτη κρυςαλλ
κρυςάλλους. χρῶμα ἔχει π
χεῖαν, καὶ πικρὰν, ςυπτικ
εἰς τὸ πῦρ διαλύεται, ὁμοίω
ἡ διάλυσις ταύτης μέλαι
τὸ κηκιδικὸν ὀξὺ, καὶ κ
μὲ τὸ Προυσικὸν ὀξύ.

Τρόπ: τῆς μετ
εἰς τὸ νερὸν, εἰς τὸν οἶνον,
ζάκχαριν.

Δύν: Στυπτικὴ κα

Μεταχ΄: Ἔσωθεν
αν, εἰς τὴν αἱμοῤῥαγίαν
καὶ ἕλμινθας καὶ εἰς τὴν ἀδ
τικῶν μορίων τοῦ ἀνθρώπο

Ἔξωθεν. Διὰ νὰ παύσῃ

Δόσ: Ἀπὸ ἓν τέτα
ως δέκα, διαλυμένη εἰς ε

νερὸν ἢ καὶ πεντήκοντ

Θειοῦχος Π
ossisolfato d

§ 143 Μέθ: τῆς
θειϊκὸν ὀξὺ μὲ ποτάσσα
γισον τὴν διάλυσιν, καὶ
σον κατὰ τὴν τέχνην.

Χαρ: Εἶναι ὀλίγον
καὶ ὑπόπικρα, εἶναι κρυ
έδρους πυραμίδας.

Τρόπ: τῆς μετ
νην, διαλυμένην εἰς τὰ ν
ματα.

Δύν: Δυναμωτικὴ

Μεταχ: Κατὰ τὸ
τη ποτάσσα εἰς τὴν Ἰ
ρίζεται, εἰμὴ μόνον εἴς τι

Θειοῦχος
Ossisolfato di S

§ 144 Μέθ: τῆς κ
ψανον ἅλας ἀπὸ τὴν κ
κοῦ ὀξέος, (ἴδε ἁλικὸν ὀξ
σόδαν. ἂν εἰς αὐτὸ εὑρίσκ
ςράγγισον τὸ μίγμα καὶ

Χαρ: Γεῦσιν ἔχει πι
στερὰν καὶ ἄνοσον, οἱ κρύ
σματικοὶ, ἐπιμήκεις, ἢ
ὡς ὁ πάγος, οἱ ὁποῖοι εἰς
ται μὲ εὐκολίαν καὶ εἰς τὸ

Τρόπ: τῆς μετα
ταχ΄. ὡς τῆς θειούχου π

Χάλκανθος τοῦ
Vi triuolo di Z

§ 145 Μέθ: τῆς κα
τὼ δρ΄: ψευδαργύρου εἰς μικ
σον θειϊκὸν ὀξὺ δρ΄: ὀκτὼ μὲ
σαρα. τελειωθέντος τοῦ
σθες νερὸν δρ΄: πενῆντα,
λυσιν ταύτην, ἐξάτμισον ἢ
λωσον κατὰ τὴν τέχνην.

Χαρ: Αὐτὸς ἔχει μίαν
ταλλικὴν, ςυπτικὴν, εἶνο
πῦρ καὶ εἰς τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μετα
τὸ νερὸν τὸ κοινὸν, ἢ τῆς κ
δων καὶ τῶν πενταυεύρων.

Δύν: Στυπτικὸς καὶ
Μεταχ: Ἔσωθεν, ὡ
Ἔξωθεν. Εἰς τὰς ὀφθαλμ
παντὸς εἴδους.

Δόσ: Ἔσωθεν ἀπ
διαλυμένον εἰς εἰκοσιτέσσα
τῶν ῥόδων. ἔξωθεν ἀπὸ τ
πενῆντα δρ': νερὸν τῶν πε
ξυλέας καὶ γίνεται κλυςήρ

Παρατ: Ὁ χάλκ
ψευδαργύρου, ὧν ἐνωμέν
πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ ε
τὸς μόνον ὅταν καθαρισ

Θειϊκὸ
Ossissolforico R

§ 146 Μέθ: τῆς κ
σόρταν ὑάλινον θειϊκὸν ὀξ
ον τοῦ θείου δρ': ἑκατὸν, θ
τρὸν τῆς ἄμμου, καὶ λα
πρῶτον τὸ ὑδατῶδες αὐ
ξέρχεται ἀμέσως εἰς τὴν
σύναξον ἀκολούθως, τὸ
θέλει εἶναι καθαρὸν θειϊκὸ

Χαρ: Τοῦτο εἶναι
νὲς, ἄοσμον, ἀχρωμάτισ
κεντιςικὴν καὶ καυςικὴν
τὰς φυτικὰς βαφὰς τῆς
πίου.

Τρόπ: τῆς με
κὸν, δροσιςικὸν, καὶ συ

Μ ε τ α χ': Εἰς θέρμα
σθενικὰς, εἰς δίψαν ὑπερβ
τοῦ ςομάχου, καὶ εἰς τὰς
Δόσ: Ἀπὸ ἓξ ςάγμα
πενῆντα δρ': νερὸν καθαρὸ
Π α ρ α τ': Τοῦτο τὸ
ὂν γίνεται μὲ τὴν τέχνην,
χρειαζόμενον, μάλιςα καὶ
Χυμικὴν, Ἰατρικὴν καὶ τέχ
δὸν ὅλα τὰ ὀξέα διὰ μέσου
αὐτὸ εἰς τὴν Εὐρώπην πλύ
τὰ πανία των καὶ ἄλλα ὑφά

Ἀ λ ε ξ ι τ ή ρ ι ο ν ὄ
Ἀ λ λ έ ρ
Elissire accido di

§ 147. Μ έ θ: τ ῆ ς κ
δεκαὲξ δρ': θειϊκοῦ ὀξέος,
αν φιάλην ὑάλινον, χύσον
πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': δε
σιμον ὅμως τάραξον τὸ ἀ
φες τὸ νὰ ψυχρανθῇ τὸ μίγμ
σθέσῃς ὅλον τὸ πνεῦμα τοῦ
το εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶ
Χ α ρ: Τοῦτο εἶναι κ
νερὸν, ὀσμὴν ἔχει νόςιμον
σιν ἔχει θερμὴν, δυνατὴν

Τρόπ: τῆς μετ
τὸ ἁπλοῦν νερὸν, ἢ ζαχχ
ἄλλα μίγματα.

Δύν: Ἀδυναμωτικ
τικὸν, καὶ ὀλίγον ἀντισ

Μεταχ: Ἔσωθε
ας, καὶ μηνοῤῥαγίας, εἰς
νικὸν, εἰς τοὺς σπασμοὺ
σύνην.

Ἔξωθεν. Εἰς τὰ κτυπ
ραν τῶν μωραϊτῶν.

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ ςάγ
δρ΄: νερὸν, ἢ εἰς ἄλλα μί

Ἀλεξιτήριον ὀ
ρωμα
Elisir acito a

§ 148. Μέθ: τῆς
τασκευὴ δὲν διαφέρει ἀπὸ
§ 146, Εἰμὴ μόνον κατὰ
εὑρίσκονται διαλυμέναι ε
νὰ κάμῃ τις τοῦτο, προσθ
ἀπὸ κανέλλαν, καρυόφυλ
οὕτω ςραγγίσας τὸ διορίζε

Ἡ δύναμις τούτου τοῦ
καὶ ἡ ὀσμὴ τοῦ ἡδονικὴ κα
εἰς αὐτὸ ὑλῶν.

Ἄλας τοῦ Ἠλέ

Sal di Sucino

§ 149. Μέθ: τῆς κα
σον Ἤλεκτρον καθαρὸν, ὅσον
τέρω εἰς § 17 τοῦ ἐκπυρελαίο
λείψανον αὐτὸ τοῦ Ἠλέκτ
ναι ἅλας ὀξὺ ἠλεκτρικὸν, τὸ
λαμπίκον καὶ τὸ καθαρίζεις
ον αὐτοῦ μὲ μίαν σπάθην ὑά
ξηραίνεις εἰς κανένα χωνευτ
τὸ φυλάττεις διὰ τὴν χρείαν
ἠλεκτρικὸν ἐμπορεῖς να τὸ κα
ρον, ἀφ' οὗ τὸ ἑνώσῃς μὲ ἄμμ
ον, καὶ τὸ ὑψώσῃς κατὰ τὴν

Χαρ: Τοῦτο εἶναι ὀλίγ
νον, ἀναλόγως μὲ τὴν κα
ὀσμὴν ἔχει τοῦ ἠλεκτρικοῦ
σιν ἔχει δριμεῖαν καὶ ὀξεῖαν
τὸ νερὸν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα το

(α) Κεχριμπάρι. τοῦτο εἶναι ἓν ὡραῖον
ζεται εἰς τὴν ἄμμον τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς
Αγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς. Τὸ χρῶμα
λευκὸν, καὶ τὸ μελαγχρινόν. κάποτε αὐτὸ
νέστατον καὶ καθαρώτατον, ἐνίοτε δὲ περ
δηλ. μύρμιγκας. εἰς τὴν Κωνσταντινούπο
σιν τοῦτο τὸ ἤλεκτρον, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ
ἐκεῖ τεχνῖται κομπολόγια, καὶ ἐπισόμι
μέδες τῶν τζιμπουκίων) καὶ ἄλλα διάφορ
τὰ ὁποῖα ἅπαντα αὐτὰ πωλοῦνται μὲ μ

Παρατ: Ἡ δύν
ἠλέκτρου τούτου, ἢ τῆς
τὸ ἅλας του, ἀλλὰ εἰς τὸ
τρου, τὸ ὁποῖον μετα
τρικήν.

Ἄνθη Τρ
Cremor di

§ 150 Μέθ: τῆς
αν, ἢ τρύγαν λευκὴν (α)
άλυσαί την εἰς μίαν ἀρκ
νεροῦ, στράγγισον τὸ ὑγ
ρίσῃς τὸ ἅλας ἀπὸ ἄλ
θες καὶ ἄλλο νερὸν, καὶ
γον εἰς κἀνένα λέβητα χ
τὸ λευκὸν καὶ τὰς φλοιὰ
σαί τα καλὰ εἰς τὸ νερὸ
ἀγγεῖον νὰ βράσουν ὀλί
ναξον καλὰ τὸν ἐπιπλέ
ἀφρὸν τῆς ὕλης, ἕως οὗ

(α) Τρυγία, ἢ ἰλὺς, ἢ λάσπ
ται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνει
Λοιπὸν διὰ νὰ κάμῃ τις τὸ λευ
πλῆθος πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ
υην, καὶ γύψον, καὶ ἄλλας ὕλας

καλὰ, καὶ οὕτως ἐξατμίσα
κρυςάλλωσαίτο. τὸ σχηματ
θέλει εἶναι τὸ ἄνθος τῆς τρυ
ἔθνη Κρεμόριον τοῦ τ

Χαρ: Τὸ ἅλας τοῦτ
διαφανὲς, μὲ μίαν ἀνώμαλ
γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν καὶ γλυκε
νερὸν πολλὰ ὀλίγον διαλύετα
ὅμως ἀναλύεται ἐντελέςατο
βαφὰς τῆς πορφυρᾶς ἀλθαία
πίου.

Τρόπ: τῆς μετα
μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ τὴν ζ
λας ὕλας.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν
ρητικὸν, καὶ κεντιςικὸν κα

Μεταχ΄: Ἔσωθεν. εἰ
εἰς ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν κιτ
τὴν δυσκοιλιότητα.

Ἔξωθεν. Εἰς σκόνη
καὶ λευκώματα τῶν ὀφθαλμ
ςόματος.

Δόσ: Ἀπὸ ἥμισυ δρ΄
καὶ ὀκτὼ δρ΄.

Παρατ΄: Τὸ κρεμόριο
τρικὴν εἶναι κατὰ πολλὰ χρει
το καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς
εἰς τὴν Ἰταλίαν, μεγάλην

πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ

Τρυγίας Δ
Tartaro so

§ 151 Μέθ: τῆς
λας τῆς τρυγίας: δρ΄. ἐ
ἀρκετὴν ποσότητα βρασ
αὐτὸ τὸ ῥευςὸν ἄνθη τρ
φθάνουν νὰ χορτάσωσι
αὐτὸ, ἐξάτμισον, καὶ κ
το διὰ τὴν χρείαν σου εἰ
αὐτὰ βερνικωμένα.

Χαρ: Οἱ κρύςαλλ
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον εἶνα
εἶναι ἐπιμήκεις καὶ τετρ
κουσι τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀ
τοῦτο εἶναι διαλυτώτατο
αν γεῦσιν πικράν.

Τρόπ: τῆς με
εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν, δίδ
ἢ μοναχόν.

Δύν: Ἀδυναμωτ
διουρητικόν.

Μεταχ΄: Εἰς τὴ
ὑποχονδρίαν, εἰς τὴν δυσ
ρα πάθη, σθενικῆς διαθ

Δόσ: Ἀπὸ ἥμισυ

τῶ διὰ καθαρτικόν.

Παρατ: Εἰς τοῦτο τ
προσθέσῃ τις κᾀνέν φυτικὸ
τὸ ὀξυκιτρικὸν, τὸ ὁποῖον
ἐπειδὴ καὶ εὐθὺς ἑνούμενα
ται εἰς ἓν ἅλας ἀδιάλυτον

Τρυγίας ἐμ
Tartaro em

§ 152 Μέθ: τῆς κα
τοῦ Ἀντιμωνίου, λαμπυρὸ
κοπάνισαί το καλῶς, χύσον
τὸν ἁλικὸν ὀξὺ δρ: ὀγδοήκ
τὸ μίγμα, καὶ ἄφεστο νὰ ἐ
τόπον, ἕως οὗ νὰ ἐξέλθῃ ὀλί
νικός, καὶ θειοῦχος. ἔπειτα
αν σόρταν καὶ λαμπικάρι
ἄμμου. μετὰ ταῦτα σύναξ
Ἀντιμωνίου, εἰς τὸ ὁποῖον
θαρὸν νερὸν, ἕως οὗ μιχθὲν
ὡς σκόνην τὸ θερμόσιδον τ
το τὸ ἅλας πλῦνε το, καὶ
Τώρα ἔπαρε ἀπὸ τοῦτο τὸ λευ
καὶ ἄνθη τρυγίας: δρ. τεσ
τὰ δύω, καὶ βάλε τα εἰς νερ
τρεῖς, μίξον αὐτὰ, καὶ βρά
κατώνων ἀπὸ καιρὸν εἰς και
σπάθην (σπάτουλα) ὑάλιν

λῶς τὸ μίγμα τοῦτο, καὶ
καὶ νὰ κρυςαλλωθῆ. σύν
αὐτοὺς, ξήραναίτους ἐπ
τίον, ἔπειτα κοπάνισαίτ
καὶ φύλαξαίτους διὰ τὴν
ἄγγος καλῶς κεκλεισμένο

Χαρ: Ὁ ἐμετικὸς
σκόνην λευκὴν καὶ ὡραία
λίγον μεταλλικὴν, διαλ
εἰς τὴν φωτίαν.

Τρόπ: τῆς με
ἐνωμένην μέ τινα ἅλατα
τρυγίας(κρεμ':)μὲ καθαρ
πλέον ἐνεργητικά. διαλύετ
νον νερὸν, εἰς τὸ μελῶδε
ρὸν καὶ εἰς ἄλλα μίγματ

Δύν: Εἰς μικρὰν δ
κὸς, ῥουφιςικὸς καὶ καθαρ
σιν εἶναι ἐμετικώτατος.

Μεταχ': Ἔσωθεν
τοῦ ςομάχου καὶ εἰς τινας
φυτικὰς ὕλας, εἰς πνικτι
μανίαν, ὑποχονδρίαν, μ
ρίαν, ἀμαύρωσιν ἀτελῆ,
τῆς κάτω κοιλίας.

Ἔξωθεν. Διὰ κ
ςίγματα καὶ λευκώματα

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκ

εἰς ἑκατὸν δρ´: νερὸν καθαρ
ἢ καὶ μελῶδες διὰ νὰ πέρνη
καιρὸν ἀπὸ τὸν πάσχοντα,
ἐμετόν. εἰς τὴν μανίαν, μ
πιληψίαν, δίδονται ἕως
καὶ ἐπέκεινα.

Ἄλλη Μέθ

§ 153 Ἔπαρε Ἀντιμώνιον
πενῆντα καὶ ἄνθη τρυγίας δ
σαίτα, ἔπειτα βάλε τὴν σκ
λὺ νερὸν καθαρὸν, διὰ νὰ
μαλακὴν, τὴν ὁποίαν ἀφή
λινον, ἕως οὗ νὰ ξηρανθῇ μο
Ξηρανθείσης τῆς ὕλης
αὐτὴν, καὶ ἑνώσας μὲ νερὸν,
πρότερον, καὶ ξήραναί την.
παναλαμβάνεται ὀκτάκις.
πάνισαι τὴν σκόνην ταύτην,
μίαν ὥραν εἰς ἀγγεῖον πήλιν
νον, ἔπειτα ϛράγγισον τὸ θ
διά τινος πανίου, καὶ φύλαξ
Τὸ λείψανον αὐτὸ βράσα
νον νερὸν, καὶ ϛράγγισον ὡ
εἰς τὴν τρίτην φοράν.
Ἕνωσον τὰ ϛραγγισμέ
βράσαι τα τόσον, ἕως οὗ νὰ

ἐπιδερμὶς εἰς τὴν ἐπιφάνει
ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τ
το ἕως οὗ νὰ πήξωσιν οἱ
ἄν : δηλ. τὸ ἀγγεῖον εἶνα
ναι χάλκινον, χύσον εὐθ
εἰς πήλινον ἄγγος, ὁμοῦ
ματισμένους κρυςάλλους,
ἔπειτα ςράγγισαί τους
λά. (α)

Μετὰ τὴν πρώτην κρυ
νεροῦ βράσαι τὸ ἐπίλοιπον
νὰ κρυςαλλώσῃ ὡς καὶ π
αὐτοὺς τοὺς κρυςάλλους,
πρώτους, κοπάνισαί του
ὅλη ἡ ὕλητων μία, μὲ μ
γειαν δυνατὴν, καὶ φύλαξ
εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς

Οὗτος ὁ ἐμετικὸς τρυγ

(α) Τὸ ταρταρικὸν ὀξὺ, τὸ ὁποῖον
τάρυ, ἑνώνεται εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξι
τὸ εὑρίσκεται κατὰ πολλὰ ὀξυδωμ
ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέταλλα τὰ ὁποῖα με
νονται μὲ τὸ ὀξυγόνον αὐτῶν. ἡ λεπ
Τρυγία μιγνύμενα ὁμοῦ, μεταβά
νιον τοῦτο κατ' ὀλίγον ὀξυδώνεται, κ
καὶ σχηματίζει ἕνα τρυγίαν, ἤτοι
διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα
πρᾶξιν δὶς, ἢ καὶ τρὶς, ὡς εἶπον, ἕως
ταρικὸν ὀξὺ εἰς ἀντιμωνιακὸν, καὶ
καὶ κεντισικὸν τῶν σπλάγχνων τοῦ σ

τὸν ἄνω εἰρημένον, τοῦ
ἐπειδὴ καὶ οἱ κρύςαλλοι αἱ
κάμνουσιν ἓν ἀποτέλεσμα
τικὸν καὶ δραςικόν.

Ποτάσσα, ἢ Πέτ
Pietra causti

§ 154. Μέθ: τῆς κ
ρὰν ποτάσσαν (α) δρ': ἐκ
δυνατὴν δρ': τριάκοντα,
αὐτὰ, ἔπειτα βάλλε τα εἰς
τέσσαρας. Ϭράσαι τὸ μί
ταρτον τῆς ὥρας, ςράγ
ἡσύχως, ἕως οὗ νὰ ξηραν
την ξήρανaί την καὶ Ϭάλ
τήριον τῶν χρυσοχόων, τὴ
τόσον, ἕως οὗ νὰ γίνῃ ὡς
χύσαι την ἐπάνω εἰς μίαν π
ρον ἀλειμμένην μὲ ὀλίγον
τούτου γινομένου, σύντριψο
καὶ Ϭάλε την εἰς ἀγγεῖον ὑά
σμένον.

(α) Κάλιον, ἢ, καλιὰ τῆς ἀγορᾶς
ςάκτην τῶν κεκαυμένων χόρτων, χηνο
τὴν Θεσσαλίαν κάμνουσι μίαν μεγάλ
λίς.

Χαρ: Ἡ πέτρα αὔ
ϛικὴ, φθοροποιὰ, καὶ
ρόν.

Τρόπ: τῆς μετ
νην, βαλμένη εἰς ἓν κηρω
εἰς τὰ πάσχοντα μέλη, ἢ β
ται εἰς τὰς πληγὰς τοῦ σώ

Δύν: Εἶναι καυϛ

Μεταχ: Ἔσω
τις πρήσματα καὶ βουβῶν
τὰς βρωμερὰς πληγὰς κα

Ῥητίνη τοῦ Μ
ματο
Resina benz

§ 155. Μέθ: τῆς
δρ΄: πνεύματος τοῦ μοσχ
τόσον νερὸν καθαρὸν, ὅσο
σης τὴν ῥητίνην αὐτοῦ. ϛ
σιν ταύτην διά τινος ποταμ
νας, φύλαξαί τα διὰ τὴν χ

Χαρ: Ἡ ῥητίνη αὐ
ἢ τονικὴν, ὡς ἐκείνην τῆς β
κεντιϛικὴν καὶ γλυκερὰν,
λυτὴ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴν
ἅπτει μὲ μεγάλην ταχύτη
ποίας ὅμως αὐξάνει εὐθὺς τ

Δύν: καὶ μεταχ
ἐκείνη τοῦ ὀξὺ Πενζωϊκοῦ.

Παρατ': Ἡ ῥητ
ματος σπανίως μεταχειρ
τρικὴν, ἐκτὸς μόνον, ὅτι κα
κάμμίαν ἀλειφὴν, καὶ αὐ
ναῖκες ὅμως τὴν μεταχειρ
σκευάζουσαι τινὰς ἀλειφὰς
τὸ λεγόμενον γάλα τῶν πα
ἀλειφόμεναι παραςαίνοντ
των ὡραῖαι καὶ εὐειδεῖς.

Ῥητίνη τῆς Γι
Resina di Gi

§ 156. Μέθ: τῆς κ
νην χονδρὴν τῶν ῥιζῶν τῆς
λεις, βάλετην εἰς τὸ πνεῦμα
ον νὰ ἐπιπλέη ἕως μίαν σπ
νην, βάλε τὸ ἀγγεῖον αὐτ
εἰς θερμὴν ςάκτην νὰ μείνῃ
ἔπειτα ςράγγισον τὸ ὑγρὸν
γίου. Εἰς τὸ λείψανον τῆ
βάλε καὶ ἄλλο τόσον πνεῦ
νὰ ἐκβάλῃς τὸ ἐπίλοιπον
ςράγγισον, ὡς καὶ πρότερον
ῥευςὰ πνεύμα ταταῦτα, βά
κον, καὶ λαμπικάρισον δι

Σύναξον τὸ πνεῦμα τοῦτο
χύσον εἰς τὸν λαμπίκον
ὅσον φθάνει νὰ ξεχωρίσης
ποία εὑρίσκεται κεκολλημ
λαμπίκον. κένωσον τὴν
λινον ἄγγος, σράγγισον τὸ
τίνην ταύτην, ξήραναί τη
εἰς θερμὴν σάκτην, καὶ
τὴν χρείαν σου.

Διακόσια πενῆντα δρ
πας ἔδωσαν ῥητίνην καθ
κοντα πέντε.

Χ α ρ : Ἡ Ῥητίνη
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι
ξηρά.

Τ ρ ό π : τῆς μ ε τ
πικρὰ ἀποβράσματα, μὲ
μα τροχίσκων, μὲ κομμ
κοπανισμένη δίδεται μὲ τ
ζάκχαριν, καὶ μὲ τὸ ἀραβικ

Δ ύ ν : Δυνατὴ, καθαρ
τική.

Δ ό σ : Ἀπὸ ἓξ κόκκο
προβεβηκότας. εἰς τὰ βρ
πέντε κόκκους.

Π α ρ α τ : Μὲ τοῦτον τ
τὴν Ῥητίνην τῆς σκαμωνέ
καὶ ἄλλων πολλῶν ῥιζῶν.

Χυλὸς τῶν καρπ
φοξυλέα
Roob di Samb

§ 157 Μέθ: τῆς κατ
ὡρίμους βάκχας τῆς κο
λε τὸν χυλὸν αὐτῶν διά τινος
τον τόσον, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς
νὲς τῶν φαρμακοποιῶν προσ
καὶ ζάκχαριν καλὴν δρ': δώ
τὸν δρ' :τοῦ χυλοῦ.

Χαρ: Ἔχει οὗτος ἓν χ
καὶ μίαν γεῦσιν γλυκεράν.

Τρόπ: τῆς μετα
διάφορα μίγματα, μὲ τὸ κόγ
ων τῆς κουφοξυλέας. χρησι
ἀκόμη νὰ κατασκευάσῃ τις
καὶ τὰς μάζας τῶν τροχίσκω

Δύν: Ἀδυναμωτικὸς
ρητικὸς καὶ ἱδρωτικός.

Μεταχ': Ἔσωθεν. ε
μας, καὶ ἀρθριτικὰς, εἰς τὴ
εἰς ἄλλα πάθη.

Ἔξωθεν. Εἰς εἶδος ἐμπλάσ
τὰ φλογισμένα πρήσματα.

Δόσ: Ἀπὸ ἓν δρ' : ἕως

Παρατ': Μὲ τοῦτο
τοῦμεν τοὺς χυλοὺς πολλῶν

βάκχεων.

Ἀλειφὴ Ἀ
Unguento

§ 158. Μέθ: τῆς
κετὴν ποσότητα καθαρ
χύσον τόσον ῥευςὸν πνεῦμ
λατος, ὅσον φθάνει διὰ
μίαν μάζαν μαλακήν.
τὴν ὕλην ταύτην μέσα ε
κα᾽μμίαν φιάλην, καλὰ

Χαρ: Αὕτη εἶναι
τεινὴ, μὲ μίαν ὀσμὴν δρι
ἅλατος.

Τρόπ: τῆς με
λείφει τις τὰ πάσχοντ
τρίβει.

Δύν: Δυναμωτικὴ

Μεταχ΄: Ἔσωθε
τικοὺς, καὶ εἰς κυνάγχ
ραλυσίαν, ἰσχίασιν, πρ
εἰς ψυχρὰ πρήσματα τ
νας καὶ ῥευματικὴν ὀδο

Σαπώνιον ἀπὸ ᾽
῾Υδράργυ
Sapone d' ammoniurc

§ 159 Μέθ: τῆς κο
εἰς ἐννέα δρ': ἐλαίου τῶν ἐλ
᾽Αμμωνιακὸν ὑδράργυρον
τὸ καλῶς εἰς ἓν γου
γουδοχέρι ὑάλινον, καὶ
μίαν φιάλην καλῶς κεκλ

Χαρ: Τοῦτο εἶναι
καὶ λευκὸν, μὲ μίαν ὀσμὴν
μίαν γεῦσιν μεταλλικήν.

Τρόπ: τῆς μετα
φονται, καὶ τρίβονται τὰ
ἀνθρώπου.

Δύν: Δυναμωτικὸν

Μεταχ': Εἰς τὴν ἔξ
τα, καὶ πληγὰς τῶν ὀξέ
ἡμιπληγίαν, εἰς ψυχρὰ πρήσ
Γαλλικούς.

Σαπώνιον. κα
Σόδα
Sapone di Soda

§ 160 Μέθ: τῆς κα
νιον τῆς Κρήτης καθαρὸν δ

εἰς λεπτὰ, καὶ βάλετο ε
βερνικωμένον. χύσον ἐπά
οἴνου : ὀκ΄ : τρεῖς, θές
τρὸν τοῦ νεροῦ, θέρμ
βράσῃ καὶ νὰ διαλυθῇ
τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, καὶ ἄφε
ἕως οὗ τὸ ὑγρὸν νὰ καθ
ρασαθῇ ὀλίγον τι ἔλαιον
τοῦ, σύναξέ το μὲ πρ
καθαρὸν ὑγρὸν, καὶ λαμ
νιομαρία, τὸ ἐπίλοιπον
καὶ ξηραίνεις εἰς τὸν κοιν

Χαρ: Τοῦτο εἶναι
διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, κ
οἴνου, εἶναι μεταβλητὸν
μετάβλητον ἀπὸ τὸν ἀέρ

Τρόπ: τῆς μετ
φυτικὰ ἐκχυλίσματα, ἤ
τροχίσκων καὶ διαλυμένο

Δύν: Εἶναι δυναμ
κοῦ συστήματος, καὶ δια

Μεταχ΄: Ἔσωθεν
τῆς κάτω κοιλίας, εἰς π
τὸν ἀρθρίτην, καὶ ραχίτ
πετρῶν τῆς κύστεως καὶ νε

Ἔξωθεν εἰς εἶδος ἐμπλ
πρήσματα τῶν ἀδένων, τ
ναικείων μαστῶν, καὶ δια

ἄλλα πρήσματα.

Παρατ: Διὰ ἐξωτ
δὲν χρειάζεται, ὁποῦ τὸ σαπ
ρὸν ὡς εἴπομεν, φθάνει μόν
της, ἢ τῆς Σμύρνης.

Ἄνθη τοῦ
Fior di Sc

§ 161. Μέθ: τῆς κ
μα ἀπὸ φυσικὸν θεῖον (θει
ἄμμον πλυμένην καὶ ξηρὰ
ρος, βάλε το εἰς μίαν κουκού
μένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμο
μὲ τὸ σκέπασμά της, ζέσαν
ἕως οὗ τὸ θεῖον νὰ ὑψωθῇ εἰ
ἀγγείου. Τελειωθείσης τῆς
τὸ ὑψωμένον θεῖον μὲ ἓν πτε
λὰ, καὶ οὕτω ξηράνας αὐ
τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Αὕτη ἡ σκόνη, ἡ
τοῦ θείου, εἶναι λεπτοτάτη
μὴν, μὲ ἓν χρῶμα μελανο

Τρόπ: τῆς μετα
τὴν ζάκχαριν, μὲ τὸ μέλι,
ἢ μὲ τὰς σκόνας ἄλλων ὑλ

Δύν: Στυπτικὰ καὶ

Μεταχ: Ἔσωθεν.

ῥοΐδων, εἰς τὸν βῆχαν τ
πάθη τοῦ δέρματος, κα
σώματος.

Ἔξωθεν εἰς τὰς πληγ
λων ἐξανθημάτων.

Δόσ: (Ἐσωτερικῶ
ἓν δρ΄:

Ὑγρὸν Ἀερῶδ
λο
Liquor Fumar

§ 162. Μέθ: τῆς
μέρη ζωντανῆς ἀσβέστου,
μωνιακοῦ ἅλατος, καὶ ἕν
νοῦ θείου, καὶ βάλετα εἰ
συνεχομένην μὲ τὰ ἀγγεῖ
πικάρισον κατὰ τὴν τέχν
μότητα.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι
νον, μὲ μίαν ὀσμὴν δυνα
πνεύματος καὶ φλογογονικ
ται εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὸν
μοὺς λευκούς.

Τρόπ: τῆς μετα
τὸ λαμπικαρισμένον νερόν

Δύν: Τονικόν.

Μεταχ΄: Εἰς το

ἀπὸ τὰ φαρμάκια διαφόρω
εἰς τὴν λέπραν καὶ εἰς τοὺ

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα
εἰς τριάντα δρ΄: νερὸν κα
ἡμέρας.

Θειοῦχος Π
solfato di Potassa, alca
di Solfo.

§ 163. Μέθ: τῆς κ
καὶ Ποτάσσαν ἴσα κατὰ τ
βάλε τὸ μίγμα εἰς ἓν χωνευ
ων, θέρμαναί το ἕως οὗ τὸ
χύσον ἔπειτα τὴν λυτὴν τα
εἰς κανένα μάρμαρον λεῖο
σκέπασμα πήλινον, καὶ ἄφε
Μετὰ ταῦτα κάμε αὐτὴν
φύλαξαί τα εἰς ὑάλινα ἀγγεῖ
να. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον γί
Σόδα.

Χαρ: Αὕτη ἔχει ἓν
καὶ ἐρυθρὸν μικτόν. εἶναι εὔ
πικρά, ἡ ὁποία ἀποκτᾶ μίο
τῶν κλουβίων ὠῶν: δηλ. ὁπ
ἀέρα. διαλυθεῖσα δὲ εἰς τὸ ν
ρα φλογογονικόν.

Τρόπ τῆς μεταχ:

μένην μὲ τὴν ζάκχαριν, μ
διαλυομένη εἰς τὸ νερὸν ,
Δ ύ ν: Ἀνθελμιντική
Μ ε τ α χ΄: Ἔσωθεν
μένους ἀπὸ διάφορα εἴδ
ὑλῶν, εἰς τοὺς ἕλμινθας, ε
πραν καὶ εἰς τοὺς ἕρπετας
Ἔξωθεν . Διαλυμένη εἰ
ὠφελεῖ εἰς τοὺς λεπροὺς κ
πους .
Δ ό σ: (ἐσωτερικῶς
μισὸν δρ΄:

Ἀ ν τ ι μ μ ώ ν ι ο ν
α σ μ έ ν
Solfo dorato d' a

§ 164 . Μ έ θ: τ ῆ ς
λεπτομερῶς τὸ θειοῦχον ἀ
ρᾶς, βάλλε τὴν σκόνην τα
ἕως οὗ νὰ φαίνεται θωλερ
τοῦτο εἰς ἄλλο ἀγγεῖον ὑ
καὶ ἄφες νὰ καταςαλάξῃ
σκόνην λεπτὴν, ξανάχυσο
ξον τὸ θειοῦχον ἀντιμώνι
νεις καὶ φυλάττεις διὰ τὴ
Χ α ρ: Τοῦτο εἶναι
καὶ σκιαρά .

Δύν: καὶ Μεταχ':
τοῦ ἀντιμωνίου.

Δόσ: Ἀπὸ ἕξ κόκκο
τῆς ἡμέρας.

Χρυσοειδὴς Θε
Ἀντιμω
Solfo dorato d' a

§ 165. Μέθ: τῆς κα
ἀντιμώνιον δρ': ἑκατὸν, κα
τάσσαν καθαρὰν, κάμε τὸ μ
λετο εἰς ἕν χωνευτήριον τ
οὗ νὰ ἀναλύσῃ εἰς τὸ πῦρ.
ταύτην εἰς πολὺ νερὸν βρα
τὸ, καὶ ἄφες το νὰ καταχα
χος ὕλη τοῦ ἀντιμωνίου. ὅτ
ψυχρανθῇ, σράγγισον αὐτὸ, ε
τεις ὀλίγον θειϊκὸν ὀξὺ ἀδύν
τακαθίζει τὴν θειοῦχον ὕλ
ὅλην κιτρινωπὸν, ἔκβαλε αὐ
φύλαξαί την διὰ τὴν χρείαν

Χαρ: Ἡ σκόνη αὕτη
ὀσμὴν, μήτε γεῦσιν δυνατὴ
μα χρυσοειδές: ἤτοι τῶν νε

Τρόπ: τῆς μετα
νησίαν γῆν, ἢ μέ τινα ἀρωμ
ποτε προσθέττεται καὶ εἰς τι

ὑδραργύρου.

Δύν: Εἰς μικρὰν δ
τικὴ, καὶ εἰς μεγάλην

Μεταχ: Εἰς πάθ
ταῤῥακτώδη: ἀσθενικῆς
ξανθήματα καὶ πρήσμα

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκ
ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Κέρμες γ
Kermes m

§ 166. Μέθ: της κ
χον ἀντιμώνιον εἰς σκόνην
λε το εἰς βρασὸν νερὸν δρ
νὰ εἶναι διαλυμένα διακό
λῆς. Τὸ μίγμα τοῦτο
νακατώνων αὐτὸ μὲ χάμ
ςράγγισον τὸ ὑγρὸν, τὸ
τακαθίζει μίαν σκόνην ἐρ
ται Ἰταλιςὶ Κέρμες
τὴν σκόνην ταύτην, ξήρα
την διὰ τὴν χρείαν σου.

Ἐπάνω εἰς τὸ ἐπίλοιπο
ἄλλο νερὸν τῆς ποτάσσης
ἄλλο κέρμες γεῶδες, ὡς

Χαρ: Τοῦτο εἶναι
κοκκινομελαγχρινὸν, καὶ

Τρόπ: τῆς μεταχ
μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, μέ
ματικὰς, κἄποτε ἐνώνεται
τα, ἢ μὲ ὑδραργυρικὰς ὕλα

Δύν: Εἰς μικρὰν δόσι
κὸν καὶ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ λ
Εἰς μεγάλην δόσιν ὅμως πρ
τὸν, ἢ καὶ κοιλιακὴν κίνησ

Μεταχ: Εἰς πάθη
ῥακτώδεις φλογώσεις τοῦ πν
σθμα, εἰς τὸν κατάῤῥοον
τὸν ἀρθρίτην, εἰς τὰς χοιρά
θήματα, καὶ πρήσματα τῶν

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκον
ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας μὲ τὸ νε

Αἰθίοψ γεώ
Etiope minera

§. 167. Μέθ: τῆς κα
εἰς ἓν γουδίον ὑάλινον δύω δ
ἓξ δρ: ἄνθη τοῦ θείου, ἕως
ὑδραργύρου νὰ μὴν φαίνωντ

Ἄλλος Τρό

Ἀνάλυσον εἰς ἓν χωνευτή
ων ἄνθη τοῦ θείου δρ: τέσσα

δραργύρου, ἔπειτα ἔνβα
καὶ κοπάνισαί την εἰς
Χαρ: Οὗτος εἶνα
δὲν ἔχει γεῦσιν, μήτε ὀ
τατος, καὶ εἰς τοὺς ἀναμ
μὲ εὐκολίαν.
Τρόπ: τῆς μετ
τὴν ζάκχαριν, ἢ μέ τιν
ἢ ἐνωμένην μὲ τὰ πάχη
λειφῆς, θέττεται εἰς τοὺ
κας, καὶ ὁ καπνὸς αὐτ
πάσχοντα μέλη.
Δύν: Ἀντιγαλλικ
κός.
Μεταχ΄: Ἔσωθεν
εἰς τοὺς ἕλμινθας, καὶ
ματος.
Ἔξωθεν. Εἰς ε
ψώραν.
Δόσ: Ἐσωτερικῶς
ως ἕξ, δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμ

Κοκκινά
Cinal

§ 168. Μέθ: τῆς
τὸν ἄνω εἰρημένον αἰθιοπ
καὶ βάλε τον εἰς ἓν ματρά

θερμαίνεις βαθμηδὸν, ἔπειτα
φωτίαν, διὰ νὰ ὑψωθῇ ὁ ὑδρ
λαμπυρῶν κρυστάλλων, τοὺς ὁ
καὶ φυλάττεις διὰ τὴν χρείαν

Χαρ: Ἡ κοκκινάβαρις
κινάβαρι, ἔχει ἓν χρῶμα ὡρα
μὴν δὲν ἔχει καμμίαν, μήτε
ται ὅμως τεθεῖσα εἰς τοὺς
θρακας.

Τρόπ: τῆς μεταχ:
τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ ἄλλας ὕλ
κ, τ. λ.

Δύν· Ἀντιγαλλικὴ, κο

Μεταχ: Ἔσωθεν, εἰς
τοὺς ἕλμινθας, καὶ εἰς πάθη

Δόσ: Ἐσωτερικῶς, εἰς
τας ἀπὸ δύω κόκκους ἕως ἕξ,

Παρατ: Κιβδηλεύεται
νάβαρις μὲ τὸν μίλτον, ἢ μίν
γόμενον αἷμα τοῦ δράκοντος
πρῶτον μὲ τὸ ὄξος, μὲ τὸ ὁποῖ
γεῦσιν γλυκεῖαν. Τὸ δεύτερον
ῥίπτοντες ὀλίγην εἰς τοὺς ἀν
κας, μὲ τοὺς ὁποίους ἐκπέμπει
νικήν.

'Αντιμώνιον Δ
Antimonio d

§ 168. Μέθ: τῆς κ
μώνιον καὶ νίτρον εἰς σκο
ἴσα κατὰ τὸ βάρος, ἕνω
πολλάκις ἀπὸ αὐτὰ μέσ
χωνευτήριον τῶν χρυσοχ
τὸ μὲ σπάθην σιδηρᾶν, ἕ
τρον. Κοπάνισον τὴν μά
λαξαίτην εἰς ὑάλινα ἀγ
μένα.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει χ
γεῦσιν τῆς ποτάσσης.

Τρόπ: τῆς μετ
ζάκχαριν.

Δύν: 'Αδυναμωτικ
αφορετικόν

Μεταχ': Εἰς πάθη
γώσεις, εἰς τὴν περιπνευμ
την, ἐξανθήματα, καὶ χ

Δόσ: 'Από δύω κόκκ
ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Ἄνθη τοῦ Ἀντ

Fior d' Antimo

§ 169. Μέθ: τῆς κα
μώνιον καθαρὸν, ὅσον θέλει
πλατύςομον καὶ βερνικωμένο
νον εἰς τὸ ςόμιον τινὸς φούρνο
τὸ ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσ
τω κείμενον, εἴς τινα τρίπ
νᾷ ὁ ἀὴρ εἰς αὐτὰ ἐλευθέρ
φον καλὰ τὸν φοῦρνον ;
ὁποῦ ἡ ὕλη νὰ ὑψώνεται
πασμα, καὶ ἄλλη νὰ μείν
ταλλον. Μετὰ ταῦτα συνά
τα φύλαξαί τα διὰ τὴν χρεία

Χαρ: Τὰ ἄνθη τοῦ
λευκὰ, καὶ λαμπυρὰ εἰς
ρος αὐτῶν εἰς κρυςάλλους
κοὺς, καὶ ἡμιδιαφανεῖς, οἵτι
εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Στυπτικὰ, καὶ

Μεταχ: Εἰς τὴν ἐπιλ

Καταςαλακ
ὑδραργ
Precipitato

§ 170. Μέθ: τῆς
δράργυρον καθαρὸν, ὅσ
νικὸν ὀξύ. Βάλε καὶ νερ
ἔπειτα πρόσθες καὶ ἀμμ
φθάνει διὰ νὰ κατακαθ
τα πλύνε τὴν καλὰ,
τὴν τέχνην.

Χάρ: Τοῦτο ἔχει
πολλὰ, ἢ ὀλίγον βαθὺ,
γεῦσιν.

Τρόπ: τῆς με
εἰςτροχίσκους.

Δύν: Ἀντιγαλλικ

Μεταχ: Εἰς π

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κ

Καταςαλακτ
Βισμο
Termossido bian

§ 171. Μέθ: τῆς κ
γον βισμούθιον μὲ τὸ
μόνερον) ἔπειτα χύσον
αὐτὸ εἰς κανὲν ἀγγεῖον

καθαρὸν, ἕως οὗ νὰ σχηματι
λακτὸν, τὸ ὁποῖον πλύνεις κ
σοχὴν, καὶ οὕτω τὸ φυλάτ
σου.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι λευκ
εἶναι σχηματισμένον εἰς λαμ
τοῦ μαργαριταρίου.

Τρόπ: τῆς μεταχ:
μένην μέ τινὰ ἀρώματα: μὲ
καὶ μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν.

Δύν: Ἀντισπασμοτικό

Μεταχ: Εἰς πάθη στ

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν κόκκο
τῆς ἡμέρας.

Κατασαλακτὸν
Precipitatò

§ 172. Μέθ: τῆς κατ:
ἐξ δρ: ὑδραργύρου, χύσον σ
πενῆντα. Τελειωθέντος τοῦ κ
ναξον τὸ ἅλας αὐτὸ, καὶ ξήρ
Ἔπειτα βάλε ἀπ' αὐτὸ τὸ ἅλ
τι χωνευτήριον τῶν χρυσοχόω
ἀνακατώνων μὲ καμμίαν σπ
τὰ ταῦτα ἔπαρε ὀλίγον ἀπὸ
χλιάριον ὑάλινον, καὶ ψυχρα
νὰ πάρῃ ἓν ὡραῖον χρῶμα κ

γενομένου, ἔκβαλε αὐτὸ
φύλαξαί το διὰ τὴν χρεία

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἔ
κινον, εἶναι δριμὺ, καὶ μ

Τρόπ: τῆς μετ
σην, ἢ ἐνωμένον μὲ τὸ
χη τῶν ζώων.

Δύν: Φθοροποιὸν,

Μετάχ': Ἔξωθεν,
θαρίσῃ τὰς κακὰς πληγ
καὶ γαλλικὰς, διὰ τὰ κ
τὴν ὀφθαλμίαν τὴν γα
ὠφελεῖ τὰ μέγιστα:

Δόσ: Ὅσον φθάνε

Ψιμμύθιον
Cer

§ 173. Μέθ: τῆς
πήλινον βάλε ὄξος δυνατ
στόμιον αὐτοῦ τοῦ ἄγγου
τεμμάχια τοῦ μολύβδου
μὴ τοῦ ὄξους νὰ διαπεράσ
σκέπασον τὸ ἄγγος αὐτὸ
χώσαι το εἰς ζεστὴν κόπρ
μὴν στάκτην, διὰ νὰ μεί
τρεῖς, μετὰ ταῦτα σύνα
ψιμμύθιον, καὶ ἐπανάλα

καὶ πρότερον, ἕως οὗ ὁ μόλ
καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς σχ
λεπτήν.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι λει
εἰς τὴν ἁφὴν, γεῦσιν καὶ ὀσ
μίαν.

Τρόπ: τῆς μετα
διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Στυπτικόν.

Μεταχ': Εἰς πάθη ὀ
γονοῤῥοίαν, καὶ εἰς διάφορα ὀ
ματος.

Δόσ: Ὅσον φθάνει.

Αἰθίοψ σιδη
Etiope marz

§ 174. Μέθ: τῆς κα
μέρη χάλυβος κοπανισμένου
δήρου καλοῦ, βάλε τὸ μίγμα
τήριον τῶν χρυσοχόων, ἔπειτ
θέρμαναί το δυνατὰ διὰ δύο
τὰ ταῦτα ἄφες αὐτὸ νὰ κρυ
κοπανίσας, φύλαξαί το διὰ

Χαρ: Οὗτος ἔχει χρῶμ
κει μάλιςα καὶ τὸν μαγνίτη

Τρόπ: τῆς μεταχ
τινα ἀρώματα.

Δύν: καὶ Μετ
νου χάλυβος.

Ἄνθη τοῦ Ψ
Fior di

§ 175. Μέθ: τῆς
χωνευτήριον τῶν χρυσο
νον, εἰς κανένα φοῦρνο
τος τοῦ ἀγγείου κοκκιν
δρ΄: τέσσαρα, ὁ ὁποῖος ε
θέλει μεταβληθῆ εἰς λευ
γερὰ τοῦ ψευδαργύρου,
ὀλίγον, καὶ ξεκολᾶς ἀπὸ
νευτηρίου μὲ κανὲν κοχ
ναλάμβανε τὴν πρᾶξιν
δάργυρον, ἐὰν θέλῃς, π
ἄνθη, ξήραναί τα, κ
χρείαν σου.

Χαρ: Εἶναι λευκὰ
ἔχουσι, διαλύονται ὅμ
ταβάλλονται εἰς ἓν ὕελο
νερὸν δὲν διαλύονται.

Τρόπ: τῆς μετ
τὴν ζάκχαριν, καὶ μὲ τ
ἑνωμένα μὲ ἄλλα ἰατρικ
ριάναν, μὲ τὴν κίναν, κ

Δύν: Ἀντισπασμο

Μεταχ: Ἔσωθεν, μάλιϛα τῶν βρεφῶν, εἰς πά ταρακτικά.

Ἔξωθεν. Διαλυμέ λοῦν εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ πά φελεῖ εἰς τὰς πληγάς.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκο ὥρας.

Σιδηρίτης
Vino mar

§ 176 Μέθ: τῆς κα σματα τοῦ σιδήρου, νεωϛὶ κ ἑκατὸν, κανέλλαν εἰς σκόν τὼ, καὶ οἶνον λευκὸν καὶ δ κόσια. Βάλε τὸ ὅλον εἰς μ κεκλεισμένην, διὰ νὰ μείν ἢ εἰς θερμὴν ϛάκτην ἡμέρα ὀκτὼ, τάραξον αὐτὴν δὶς, Ἄφες νὰ κατακαθίσῃ τὸ σί γισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ διὰ πο φύλαξαίτο διὰ τὴν χρείαν

Χαρ: Ὀσμὴν ἔχει τ νου, χρῶμα βαθυμελαγχρι ρωματικοῦ καὶ ϛυπτικοῦ

Τρόπ: τῆς μετα μένος μὲ ἄλλα ἰατρικὰ,

χλασμα τῆς κίνας.

Δύν: Τονικὸς, κ

Μεταχ: Εἰς πα

ρωσιν, μαρασμὸν ἀσθεν

ῥοίαν, καὶ εἰς τὰς ἐμφρ

Δόσ: Ἀπὸ ἓν κοχλ

τρὶς τῆς ἡμέρας.

Οἶνος τοῦ ἀ
Vino antim

§ 177. Μέθ: τῆς

γίαν ἐμετικὸν κόκκους εἰ

νὸν εὐώδη, ἢ λευκὸν καὶ

κάτωσον ὁμοῦ, διάλυσον

χειρίσου, ὅπου θέλεις.

Εἰς κάθε δρ: τοῦ οἴνο

τέταρτον τοῦ κόκκου τοῦ

Χαρ: Δὲν διαφέρει

πλοῦν οἶνον.

Τρόπ: τῆς μετ

μένος μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύν: Ἀδυναμωτικ

ηδής.

Μεταχ: Εἰς πάθ

ῥευματισμούς.

Δόσ: Εἰς τὰ βρέφη

σιτέσσαρα, εἰς τοὺς προβ

ἕως τέσσαρα.

Ἀλειφὴ νε
Unguento ne

178. Μέθ: τῆς κα
κορυφὰς τοῦ δενδρολιβάνου
τῆς λαβάντας καὶ τοῦ ἀπη
χειρον. βάκχας νωπὰς τῆς
νισμένας δρ΄: εἰκοσιτέσσαρα
δρ΄: ἑκατὸν, τοῦ προβάτου
Κράτισον τὸ ἄγγος αὐτὸ εἰς
ὕδατος διὰ τέσσαρας ἡμέρα
αὐτὰ διά τινος πιεςηρίου,
θὲν πρόσθες δαφνέλαιον δρ΄:
λαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Δύν: Δυναμωτικὴ, κ
Μεταχ΄: Ἔσωθεν, ε
μελῶν, εἰς τὰς παραλυσίας
τα τῶν μελῶν, εἴς τινα πάθη
(ἀλειφόμενα δηλ: αὐτὰ τὰ μ
φὴν ταύτην.)

Δόσ: Ὅση φθάνει. (α

(α) ἀντὶ χόρτων πέρνει τις τὰ εὐώδ

Ἀλειφὴ κο

Unguento

§ 179. Μέθ: τῆς

μιντίναν τῆς Βενετίας δ

κρόκους τῶν ὠῶν, ἀνακ

τα εἴς τι γουδίον πέτρινο

νων αὐτὰ, ἐλαιόλαδον δρ

ταχειρίσου:

Χαρ: Εἶναι ἡμίπηκ

παρὰ εἰς τὴν ἀφὴν, ἔχ

τρεμιντίνας.

Τρόπ: τῆς μετ

σκευασμένη ἐπιθέττεται

τως εἰς τὰς πληγάς.

Δύν: Ὀλίγον δυνα

Μεταχ': Εἰς τὸ νὰ

πρήσματα, καὶ τὰς πλη

Δόσ: Ὅση φθάνει.

Σκόνη καθα

ὀδόντ

Polvere de

§ 180. Μέθ: τῆ

κίναν καλὴν δρ': δεκαέξ,

τρία, κανέλλαν, μύῤῥαν

ἀπὸ ἓν δρ': κοπάνισον καθ

κοσκίνισον, καὶ οὕτω μεταχ

"Αλλος τρ

"Επαρε σκόνην τῆς κίνας
νέλλας δρ': ἓν, καὶ ἔλαιον
ςάγ: δεκαπέντε, καὶ ἑνῶσα
ανσου.

"Αλλος τρό

"Επαρε σκόνην καλῆς κίν
λον τοῦ ἐρυθροῦ σανδάλου δρ
τῶν καρυοφύλλων ςάγ: δώδε
γαμότων ςάγ: δώδεκα, ἕνωσ
ταχειρίσου.

Χαρ: Οσμὴν ἔχουν αἱ
ώδη καὶ ἀρωματικὴν, γεῦσι
πικραρωματικήν.

Τρόπ: τῆς μετα
σκόνην ταύτην μὲ κανένα σ
εἰς τὸ νερὸν τῶν ῥόδων, καὶ τ
ὀδόντας σου, ἢ οὗτινος ἄλλο
ὅμως νὰ πλύνῃ τις τὸ ςόματ
πλοῦν νερόν.

Δόσ: Όση φθάνει.

Σκόνη κ
Polvere di s

§ 181. Μέθ: τῆς κ
μικὴν καλὴν δρ΄: ὀκτὼ, ὀ
σκαμωνέαν δρ΄: δύω, π
πάνισον τὰ πάντα καλ

Χαρ: Εἶναι πικρὰ
τική.

Τρόπ: τῆς μετ
τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἄλλο ῥευ

Δύν: Καθαρτικὴ
μωτική.

Μεταχ΄: Εἰς τὴ
τα, ὅπου χρειάζεται δυν

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ

Σκόνη ἀπὸ Τρ
Polvere di T

§ 182. Μέθ: τῆς
γάκανθον (τοῦτο εἶναι
τὼ, κόμμι ἀραβικὸν δρ΄:
σὲ) δρ΄: ὀκτὼ, ζάκχαριν
σαρα, κοπάνισον, καὶ

Χαρ: Αὕτη εἶναι λ

Τρόπ: τῆς μετ
ὡς ἄλλαι σκόναι, ἢ διαλυ

Δύν: Μαλακτικὴ

Μεταχ: Εἰς τὸν ἐρ
τὴν ςραγγουρίαν, εἰς τὴν δ
προερχομένην ἀπὸ κακοὺς
γονόῤῥοιαν.

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ:,
τῆς ἡμέρας.

Θειοῦχος Κασ
Solfuro di

§ 183. Μέθ: τῆς κ
σίτερον (καλάϊ) δρ: εἴκοσι
θείου δρ: ὀκτὼ, ἕνωσον, καὶ
γεῖον πήλινον μέσα εἰς τοὺ
θρακας, ζέσανον τὸ ἀγγεῖο
φανῇ μία φλόγα δυνατὴ,
σκέπασαί το μὲ σκέπασμα
ἄφες νὰ ψυχρανθῇ ἡ μάζα ἐ
σύναξον τὴν ὕλην αὐτὴν, κ
κίνισαίτην, καὶ οὕτω φύλ
χρείαν σου.

Χαρ: Εἶναι μελανὸς
πυρός.

Τρόπ: τῆς μεταχ
ζάκχαριν, μὲ τὴν μαγνησία
σκόνην τοῦ ἀνίθου.

Δόσ: Ἀνθελμιντικὸς,
τενίαν.

Μεταχ': Εἰς τοὺς
τενίαν (α).

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δ
τράκις τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ σκόνη τοῦ κασσι
τερικῶς μὲ τὴν ζάκχαριν
λεσμα.

Τροχίσκοι ἀ
Trochisci d'

§ 184. Μέθ: τῆς κ
λον καλὸν δρ': ὀκτὼ, μιά
ζάκχαριν καλὴν δρ': ἑκα
πάντα, καὶ διάλυσον, καὶ
ραβικὸν, κάμε τροχίσκου
κους τὸν καθένα.

Χαρ: Οὗτοι χρῶμα
εἶναι ὅμως γλυκεροὶ, νόσι
εἰς τοὺς ὀδόντας.

Μεταχ': Εἰς τὸν β
εἰς τὸν γαργαρισμὸν τοῦ σα
χαν, εἰς τὴν βραχνάδαν κ
λαιμοῦ.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα ἐ

(α) Ἡ τενία εἶναι ἕνας σκώληξ μ
τα πῆχες τὸ μῆκος.

ΧΥΜΙΚΗ ΟΙΚΟ

ἤτοι

Περίεργα τινὰ τῆς Χυμι
νικὰ εἰς τοὺς περιέργου
Συνερανισμένα ἐκ τῆς
Χυμικῆς τοῦ σοφοῦ Β

Σαπώνιο

§ 185. Μέθ: τῆς κα
μέρος κοπανισμένης σόδας
δύω μέρη τῆς ζωντανῆς ἀ
ἀρκετὴν ποσότητα νεροῦ.
πάντα καλῶς, ὥςε νὰ γέν
καὶ ἄφες νὰ καταχαθίσῃ
Ἔπειτα ςραγγίσας τὸ ἐπιπ
ρευςὸν, ἐξάτμισαί το ὀλίγον
ἐνεργητικόν. Μετὰ ταῦτα
τούτου, καὶ ἓν ἐκ τοῦ ἐλα

ἢ καὶ πλέον τι, βράσο
τώνων συνεχῶς τὴν μά
σιν ἀρκετὰ, ἡ πῆξις
εὐθὺς, ἀφ' οὗ ἐκβάλης
κρυώσῃ. Τούτου γενομ
ἄσβεςον, ἢ ςάκτην εἰ
χύνεις τὴν ὕλην ταύτην
λην ὁμαλῶς, ἔπειτα τὴν
αιρεῖς εἰς ὅσα κομμάτια

Τὸ Σαπώνιον τοῦτο ε
αζόμενον εἰς τοὺς ἀνθρώ
κις καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν

Κασσίτε

§ 186. Μέθ: τῆς
ραῖον λευκὸν μέταλλον ε
σιν εἰς πλῆθος, ἐνωμέν
δηλ: μὲ τὸ θεῖον, μὲ τὰ ἄ
κ. τ. λ. Τοῦτο τὸ μέτα
κατὰ πολλὰ χρειαζόμενο
εἰς τὴν οἰκονομίαν ἐνώνε
μέταλλα: δηλ: μὲ τὸν χ
μὲ τὸν ψευδάργυρον, μὲ
χαλκὸν, μὲ τὸν σίδηρον,

(α) καλάϊ Τυρκιςί.

Χρυσίον μουσ

Oro musivo

§ 187. Μέθ: τῆς
κασσίτερον, ὅσον θέλεις, μὲ
(ἀσημόνερον). σύναξον τὸ
λας, καὶ ξήρανον. Ἕνωσον
του μὲ τεσσαράκοντα καθα
σού καλὰ τὰ δύω, καὶ
ςόρταν, καὶ λαμπικάρισον
Τὸ μένον λείψανον εἰς τὴν
χρυσίον μουσαϊκὸν ἕως 55.
λίγα ἄνθη τοῦ θείου. Σύνα
σίον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὡραιότ
το διὰ τὴν χρείαν σου.

Ἄλλος Τρό

Κάμε ἓν μίγμα ἀπὸ τέσσα
λατος τοῦ κασσιτέρου, δύω
μέρος τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἅλα
ὅλον ὁμοῦ, καὶ βάλε το εἰς
σχ: 16. μὲ μακρὺν λαιμόν.
τοῦτο εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου,
βαθμηδὸν, ἕως οὗ νὰ γένῃ
τον ἐξέρχεται ἐκ τοῦ λαιμο
φλογογονικὸς ἀὴρ, ἔπειτα ὀξ
μωνιακὸν, καὶ ὀλίγ' ἄνθη τ

προσκολλῶνται εἰς τὸν λ
Τὸ λείψανον, τὸ ὁποῖον μ
ἄγγους, εἶναι ὅλον χρυσ
χρῶμα ςιλπνότατον τοῦ

"Αλλος τ

Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυ
τῶν χρυσοχόων κασσίτερ
σθες ὑδράργυρον ζεςὸν δρ
τωσον τὸ μίγμα, καὶ χύσο
ὑάλινον γουδίον, κοπάνισ
θεῖον καθαρὸν δρ': πενῆν
ἄλας δρ': τριάκοντα δύω
καὶ θὲς τὸ μίγμα αὐτὸ εἰ
κρὺν λαιμὸν, καὶ ἐξάτμισ
σφαλίσης μὲ χαρτὶ τὸ σό
τρίτα τοῦ ἄγγους εἰς λου
θέρμανον αὐτὸ βαθμηδὸν
τρεῖς ὥρας, καὶ ἀφ' οὗ ἐ
ὗλαι, ἔκβαλε τὸ ματρ
κρυώσῃ, καὶ οὕτω συντρί
μουσαϊκὸν χρυσίον ἀπὸ τ
κίου, καὶ φύλαξαί το διὰ
ὅμως θέσῃς τὸ ματράκιο
ναμμένους ἄνθρακας,
εὐθὺς ὑψώνεται εἰς τὰ
χρυσίον κατὰ πολλὰ ὥρα

Τοῦτο τὸ τεχνητὸν μουσα
κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον ε
μένας τέχνας, μάλιςα τῶ
ςοριογράφων.

Λίθοι πολύτιμοι
Brillanti arte

§ 188. Μέθ: τῆς κα
χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων
κὸν τοῦ κασσιτέρου: ἤτοι τὸ
θέλεις, σόδαν καθαρὰν, κα
θαρὸν (τσακμακόπετραν),
ον τοῦ μολύβδου, καὶ θέρμα
πυρὸς δυνατὰ, ἕως οὗ ἡ ὕλη
λέςατα. Ἔπειτα κάμε πέτρα
χύνων αὐτὰ εἰς διάφορα σχή
ρος χρωματισμὸς τούτων τῶ
ἀπὸ τὴν διάφορον ἀναλογίαν
θοι οὗτοι ςιλβομένοι ὄντες κα
λάκις εἰς τοὺς ἁπλοῦς ὡς ἀλ
μοι.

Σμάλτος,
Sm

§ 189. Μέθ: τῆς
Κασσιτέρου ὅσον θέλεις
λύβδου, ἢ λιθαργύριον,
λὴν ὥραν μὲ νερὸν εἰ
οὗ νὰ γένῃ ἓν μίγμα ἢ
τὴν ὕλην προσθέσῃς
πράσινον τοῦ χαλκοῦ,
καὶ τὰς κοπανίσῃς, ἢ
τότε κατασκευάζεις μ
διαφόρου χρώματος.
ὁ σμάλτος οὗτος χρησι
πηλουργοὺς, ἐπειδὴ κ
ὕλην ἀλείφουσιν, ἢ ζ
των, τὰ φιλτσάνια καὶ
γεῖα χρήσιμα εἰς τὴν
πων.

Κατασκευὴ τ

§ 190 Μέθ: τῆς
χρησιμεύει εἰς τὴν κα
των. κάμε ἓν φύλλο
ρον ὅλον λεῖον καὶ ἰσό
ἐπίπεδον καὶ ὁριζόντιο

με πολὺν ὑδράργυρον καθα
τοιμον μίαν πλάκαν καθαρ
λετην ἐπάνω εἰς τὸν ὑδράρ
λεις ἰδεῖν μέσα τὸ πρόσωπόν
Πλάκωσον μὲ βάρη τὸν ὕελο
ὑδράργυρος καὶ ὁ κασσίτερο
κλινον ὀλίγον τὴν τράπεζαν
τὰς τρύπας της ὁ περιττὸς
μείνῃ ἐκεῖ οὕτω διά τινας
κασσίτερος νὰ κολλύσῃ πο
ἔκβαλέ την, καὶ κάμε την κ
ἀρέσκειάν σου.

Μίλτος
minio.

§ 191 Μέθ: τῆς κα
μάχια μολύβδου, ὅσα θέλε
να φοῦρνον δὶ ἀρκετὸν καιρ
βληθῶσιν εἰς μίαν ὕλην ἀλα
βαλέτην ἔξω, καὶ χύσαι εὐ
χρὸν νερὸν διὰ νὰ ψυχρανθῇ
πάνισον αὐτὴν, ἢ ἄλεσον εἰ
κίνισον, καὶ πλύνε την καλ
νου, ἅπλωσον τὴν σκόνην τ
τὸν φοῦρνον, καὶ θέρμανέτ
μότητα διὰ τεσσαράκοντα
κατώνων κάποτε αὐτὴν διὰ

ἔκβαλε πάλιν τὴν σκόνην
ξύλινα τινὰ πλατέα ἀγγ
δηροῦ κοσκίνου αὐτὴν, κα
βαρέλια ξύλινα, καὶ ἔχετ
Ὁ μίλτος οὗτος τοιο
σμένος ἔχει ἓν χρῶμα κό
ζωηρὸν, ἢ μελαγχρινὸν,
εἰς τὰς τέχνας τὰ μέγιστα

Πράσινον το
Verderam

§ 192. Μέθ: τῆς κ
λεπτὰς ἀπὸ χάλκωμα, ὅ
λε εἰς μίαν κάδδην ἓν στρῶ
σταφυλίων, καὶ μίαν πλάκ
ὀρθάς. μετὰ ταῦτα ἄλλο
πλάκαν, ἕως οὗ νὰ κάμ
χαλκώματα, καὶ ἀπὸ τ
σαίτα καλὰ, καὶ μετὰ
ἡμέρας: δηλ: ὅταν ἴδῃς
πρίσουν ἐπάνωθεν, ἔκβαλ
βάλε τα κατὰ σειρὰν, ἀ
νένα ξύλον, καὶ μετὰ δύ
ξαιτα εἰς τὸ νερὸν, καὶ
τσίπουρα, ὡς καὶ πρότερ
ξιν τὴν ἐπαναλαμβάνεις
εἰς διάστημα δύω μηνῶν.

αἱ πλάκες φουσκώνουσι, κα
παζόμεναι ἀπὸ τὸ πράσινο
ποῖον ξύεις μὲ ἓν ξύλινον μα
τὴν ξυμένην αὐτὴν ὕλην.
Βάλε πάλιν τὰ χαλκώματα
πουρα, καθὼς καὶ πρότερον
εἰς στρῶμα, δίς, καὶ τρὶς, ἕ
λος νὰ φαγωθῇ, καὶ νὰ με
νον χαλκὸν, ξήρανον, καὶ σύ
ματατινὰ τῶν ζώων. Εἰς τ
ται ἡ ὕλη αὕτη ὑπὸ τὸ ὄνομ
Ἰταλιςί.

Τοῦτο τὸ πράσινον τοῦ χ
τὸ ἔχῃ καθαρὸν, ἂς τὸ δι
βραςὸν ὄξος, ἔπειτα ἂς τὸ
τως ἂς τὸ ἐξατμίσῃ, ἕως οὗ

Οἱ τεχνῖται, μάλιςα οἱ
Ἱςοριογράφοι μεταχειρίζοντ
πράσινον τοῦτο τοῦ χαλκοῦ
πην οἱ τεχνῖται κατασκευάζ
αν ἀλειφὴν, μὲ τὴν ὁποίαν
δηράτων, δὲν φθείρονται ὀγλ
ρίαν, μήτε τὰ ξύλα των,
τρώγονται ἀπὸ τοὺς σκώληκ
μακεύονται ἀμέσως τρώγοντ
ἀλειφήν.

Ϗ2
Προῦ
B

§ 193. Μέθ: τῆς
τοῦ πυρὸς ἑκατὸν μέρη
ρη κασσιτέρου. Τὸ μίγ
εἰς κατασκευὴν τῶν
νονίων.

Κώδω
Camp

§ 194. Μέθ: τ
διὰ τοῦ πυρὸς εἰκοσιπέ
ἑβδομήκοντα πέντε χα
χύσαι εἰς σχήματα δι
μίγμα προςεθῆ καὶ ὀλίγ
οἱ κώδωνες θέλουσι γέν
δυνατοὶ, μὲ ἕνα ἦχον
κόν.

Ὀρείχ
Otto

§ 195. Μέθ: τῆ
μεγάλον χωνευτήριον τ
μέρη πέντε, καὶ ψευδα
ρος, θέρμανον δυνατὰ,

καὶ οὕτω κάμε ὄργανα ὅ,τι

Τομπάκι χρυ

§ 196. Μέθ: τῆς κα
τοῦ πυρὸς εἴςτι χωνευτήρι
χαλκὸν καὶ ψευδάργυρον, ἴσ
καὶ κάμε ἀγγεῖα καὶ ὄργανα
Τοῦτο τὸ τομπάκι εἶναι ὡρα
ποίου οἱ τεχνῖται ἐμποροῦν
διάφορα ἀγγεῖα ὡραῖα καὶ χ
κονομίαν τῶν ἀνθρώπων.

Τομπάκι λε
Tombaco bian

§ 197. Μέθ: τῆς κατ
τὰ τὴν τέχνην διὰ τοῦ πυρὸ
νῆντα, ἀρσενικὸν (α) δρ΄: ἐξ
κοινὸν, τὸ ὁποῖον ἐπιπλέει εἰς τ
φωτίαν, καὶ ἀναλύσας κάμε
γῆς θέλεις.

Τὸ μίγμα τοῦτο εἶναι λευκ

(α) Τοῦτο τὸ μέταλλον εἶναι ὡς ἄλλας
ναι καταπολλὰ φαρμακερὸν, τὸ μεταχε
χόοι εἰς τὴν τέχνην των, λέγεται κοινῶς

εἰς αὐτὸ προσθέττουσι κ
διὰ νὰ γένη πλέον χρήσι
τῶν ἀγγείων.

Σ η μ: Τὸ μικτὸν τ
πει νὰ τὸ κατασκευάζω
οἰκονομίαν, ἐπειδὴ καὶ β
μεταχειριζομένους αὐτό

Κ ρ ᾶ μ α τοῦ ψ
Lega c

§ 198. Μέ θ: τ ῆ ς
ρη ἐκ τοῦ κασσιτέρου κα
ἀνάλυσον αὐτὰ διὰ τοῦ
κεύασον ἀγγεῖα: κοχλιά
πράγματα ὡραιότατα,
τὰς οἰκιακὰς οἰκονομίας

Τοῦτο τὸ κρᾶμα εἶνα
μαλακὸν, δουλεύεται ὅμ
σίτερος, λαμβάνει κ
καλήν.

Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπ
πὸ ἴσα μέρη τοῦ ψευδαρ
καὶ δουλεύεται πολλὰ κα
μενον.

Ὑδράργυρος κεραυ
Mercurio fulmi

§ 199. Μέθ: τῆς κατ
τοῦ πυρὸς ὑδράργυρον κόκκιν
δώδεκα δρ: σηπτονικοῦ ὀξέο
νὰ κρυώσῃ, ἔπειτα πρόσθες πν
ὀκτώ. Βάλε τὸ μίγμα τοῦτο ε
θέρμανον βαθμηδόν. Ἀλλ'
μίγμα, συμβαίνει κάποιόν τι
τινες ἀτμοὶ λευκοί, καὶ οὕτω
τι καταςαλακτόν. Ἔκβαλε τ
φωτίαν, ςράγγισον τὸ ὑγρὸν
καταςαλακτὸν, τὸ ὁποῖον εἶ
της ὑδράργυρος.

Βρέξαι ἓν ὀλίγον τι ἐκ τοῦ
θειϊκὸν, καὶ εὐθὺς θέλεις ἰδε
νὰ κροτήσῃ ὡς κεραυνός. Βάλ
ἢ τέσσαρας κόκκους εἴς τινα
πησον, καὶ εὐθὺς θέλει κροτη

Ἄλλος τρό

Μέθ: τῆς κατ: Βάλ
γεῖον ἑκατὸν κόκκους ἀπὸ κ
κινον τοῦ ὑδραργύρου, καὶ ὀκ
τοῦ οἴνου. Πρόσθες ἀπὸ τὰ π
ἄγγους σηπτονικὸν ὀξὺ δυνατ

τοῦτο γίνεται, τὸ μί
τοῦ οἴνου αἰθερώνεται
ἀτμοὺς λευκοὺς, ἡ ὕλη
βάλλεται εἰς μίαν σκό
νήν. Μετὰ τὴν βρᾶσι
ὕδωρ, καὶ καθαρὸν, κ
τὸν θέλει σχηματισθῆ ε
πυρῶν κόκκων, τὸ ὁπο
φός.

Μ ά λ α γ μ α
Ama

§. 200. Μ έ θ : τ ῆ
χωνευτήριον ἀπὸ καθαρ
χόων ὑδράργυρον καθα
ρος χρυσοῦ εἰς φύλλα,
τατα. Θέρμανον τὸ ἀγ
νους ἄνθρακας, ἀνακά
νέν ξύλον, ἕως οὗ τὰ μέ
ζῆ, τὸ ὁποῖον συμβαίνε
βαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τ
μα μὲ νερὸν χλιαρὸν, κ
μέν δέρμα τὸν περιττὸν
τι θέλεις μὲ τοῦτο τὸ
τινα καιρὸν εἰς τοὺς ἀν
τότε ὁ ὑδράργυρος εὐθὺς
καὶ μένει ὁ χρυσὸς, ὅλο

καλὰ εἰς τὸ ποθούμενόν σου

Τὸ μάλαγμα τοῦτο κερα
τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας
ἄκμονα.

Μάλαγμα ἀρ

§ 201. Μὲ τὸν ἴδιον ἄν
κατασκευάζομεν καὶ τὸ μάλ
δηλ: ἑνώνομεν ὑδράργυρον
διαλύομεν εἰς τὸ χωνευτήρ
καὶ οὕτω τὸ μεταχειριζόμεθ

Χρυσοῦν παν

§ 202. Μέθ: τῆς κα
κρὸν ὑάλινον ἀγγεῖον σηπτο
άντα, ὑδράργυρον καθαρὸν
δρ': χρυσίον καθαρὸν τῆς
μανον βαθμηδὸν εἰς λουτρὸν
οὗ νὰ πήξῃ ἡ μάζα, τὴν ὁπ
τὴν κάμνεις ὡς σκόνην λεπτ

Τὴν σκόνην ταύτην βάλ
λινδρικὸν καὶ ςενὸν ὑάλινον
τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας,
καὶ ἀφ' οὗ βράσῃ, ἔκβαλε
ὕλην, καὶ βάλε το εἰς τὸ νε
πειτα σύντριψον τὸν ὕελον

τὸ παντσοχέρι, τὸ ὁποῖον
γωπὸν, καὶ βάρος ἀρκετό
Τοῦτο τὸ χρυσοῦν παντ
γιςα εἰς τὰ γαλλικὰ πάθη
τῶν ἐντέρων, εἰς δεινοὺς
ραν καὶ φύςολας τῶν ἐξω
φαρμακευομένους ἀνθρώπ
Ἡ δόσις εἶναι ἀπὸ δύω
τὸ νερὸν, ἑνωμένον μὲ ἄλλ
Γίνεται καὶ τροχίσκοι
κατὰ τὴν τέχνην μὲ τὴν

Μελάνη μ

§ 203. Μέθ: τῆς κ
ματα τοῦ σιδήρου, πλύνα
κοπάνισαί τα, ἔπειτα βρά
ςράγγισαί τα, καὶ τὸ ςρα
ξαί το. Μετὰ ταῦτα ἔπαρ
κοπάνισαί τα καὶ βράσαι
σαίτα, καὶ φύλαξον τὸ ςρ
ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκ
θέλης, μίξον ἀπὸ αὐτὰ τὰ
καὶ ὀλίγον κόμμι ἀραβικὸν
ἐκ τοῦ προχείρου, ὅσην θέ
γαπᾷς καὶ ὀρέγεσαι.

Κυανὸν τοῦ Β
Azuro di b

§ 204. Μέθ: τῆς κ
ἴσα αἵματος ξηροῦ τοῦ βοὸς
βάλε τα εἰς ἓν μεγάλον χων
χόων, καὶ κάψαι τα καλὰ
πέμπωσι καπνὸν τελείως.
ταύτην, καὶ ἔνωσαί την μὲ
τόν. ςράγγισον τὸ μίγμα,
ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς μετρίαν
σαί το μὲ ἓν βρασὸν μίγμα
θειούχου σιδήρου, τὸ ὁποῖον
ἁλικὸν ὀξὺ, λαμβάνει εὐθὺς ἓν
κυανὸν χρῶμα. τὸ καταςαλ
νε το μὲ νερὸν, καὶ ξήρανάι
νην, καὶ οὕτω φύλαξαί το εἰ
κλεισμένα.

Τὸ κυανὸν τοῦτο τῆς Πρ
πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τὰ
εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς
λάνης.

Συμπαθητικὴ

§ 205. Μέθ: τῆς κα
κυανὸν τοῦ βερλίνου μὲ νερὸ
φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖον κεκλε

Μὲ τοῦτο τὸ βουρουσι
ἔχει χρῶμα κυανὸν, ἐπ
ἐνωθὲν μὲ τὸ νερὸν τῆς ἀ
ματα, ἢ ὅ,τι ἄλλα θέλ
νωνται εἰς τὸ χαρτίον
ταν θέλῃς ἀνάλυσον ὀλ
τριόλο) μὲ ὀλίγον σηπτ
διάλυσιν τοῦ ὁποίου ἔπ
μὲ ἄλλο τι πρᾶγμα,
γεγραμμένα γράμματα
λουσι φανῆ μὲ ἓν χρῶμ
ραῖον.

Τοιαύτας κατασκευὰ
σεως κάμουσιν ὁσημέραι
ραίας.

Πυρίτις
(Παροῦ

§ 206. Μέθ: τῆς κ
καθαροῦ καὶ ξηροῦ μέρη
καθαροῦ μέρη ἐννέα, καὶ
βούνου τῶν κλώνων τῆς
ας, ἢ τῆς λεύκης, καλῶ
λάκκους, καὶ ὑπογείους τ
τον χωριστὰ τὰ εἴδη, ἔπει
νισον ὁμοῦ αὐτὰ διὰ δέκα
πασρικὸν ξύλινον γουδίον

προσθέττων καὶ ὀλίγον νερὸ
νὰ μιχθῇ πολλὰ καλὰ ἡ ὕλη
θῇ, καὶ ἀφ' οὗ ἐξαλειφθῇ ἡ ὕ
ἡ ὕλη πλέον δὲν βάψει τοὺς δ
κόλως καὶ τὰ πανία, κοσκίν
λῶν κοσκίνων, πυκνῶν, ἢ
τρύπας. ξήρανον τὴν κόνιν
ον, τρίψαι την, καὶ πάλιν κοσ
τα διὰ νὰ ὁμαλύνῃς τὰς ἐσ
ταύτης, τὴν βάνεις εἰς ἓν β
νον κατὰ τὰ δύω ἄκρα, καὶ
ἕνα ἄξονα ἐπιστηριζόμενον ἐ
στηρίγματα, καὶ τὴν κινεῖς
στρογγυλευθῇ καλὰ, καὶ νὰ μ
χεῖρας. Μετὰ ταῦτα κοσκίν
φόρων πάλιν κοσκίνων, καὶ
μόδια ἄνυγρα ἀγγεῖα καλῶς
τὴν χρείαν σου.

Ἡ κόνις αὕτη ξηρὰ οὖσα
κάθε σπινθῆρα: δηλ: τοῦ πυ

Ἡ κόνις αὕτη, ἥτις εὑρέθ
τοῦ Φριπούργου εἰς τὴν Βρισ
1340. ἔτος μετὰ Χριστὸν, ἡ
εὑρίσκετο εἰς τὸν κόσμον! κ
αἰῶνας εἶναι κατὰ πολλὰ χ
ναγκαία εἰς τοὺς κλέπτας, κ
θρώπους, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκον
ἅρματα εἰς τὰς χεῖράς των

φέρωσι τὸν ἀφανισμὸν τῶ

Πυροφόρον τ

§ 207. Μέθ: τῆς κ
νευτήριον τῶν χρυσοχόων,
ἀγγεῖον, τρία μέρη καθαρ
ρος ἀλεύρου, ἢ ζακχάρεω
σαι τα ἕως οὗ νὰ μὴν φου
λάβωσιν ἓν χρῶμα μελαγ
νισον καλὰ τὴν ὕλην ταύ
ματράκιον ὑάλινον, κεχρ
θεν, καὶ κεχωσμένον εἰς
Θέρμανον τὴν ὕλην δυνα
χεται ἐκ τοῦ ματρακίου
κα ποια κυανὴ φλόγα. με
ματράκιον ἔξω, κένωσον τ
ὑάλινον ἀγγεῖον, καὶ φύλαξ
αν σου καλῶς κεκλεισμένο
νωσον ὀλίγον τι ἐκ τούτου
πανίον, ἢ ὅπου θέλεις, κ
μὲ τὸ σόμα σου, καὶ εὐθὺ
θέλεις ἰδεῖν νὰ ἅπτη, καὶ
Τοῦτο τὸ ὡραῖον φαινό
καλὰ, πλὴν χρειάζεται μία
ἐπιμέλεια, ἐπειδὴ ἀλλέως
ξεθυμαίνουσα χαλᾶ καὶ

Πυροφόρα Κ
Sulforini.

§ 208. Μέθ: τῆς κατ:
ρη ἀπὸτὸ θερμοξαλικὸν ὀξὺ τ
139.) καλῶς κρυςαλλωμένον,
ςικὴν (φύλ: 177.) καὶ ἓν μέρ
πρόσθες ὀλίγον κόμμι ἀραβικὸ
λον ἀρμένιον, κοπάνισον τὰ
πειτα ἕνωσαί τα, καὶ κάμετ
μίπηκτον, μὲ ὀλίγον νερὸν κ
νομένου, ἄλειψον ξυλάρια,
τῶν κηρίων ἀπὸ αὐτὴν τὴν
διὰ τὴν χρείαν σου. Καὶ ὁπότ
ψης φωτίαν, βάψαι αὐτὰς εἰς
εὐθὺς θέλουν ἀποτελέσωσι πῦρ
ρὶς κρότον καὶ βροντήν.

Βερνίκι.
ἢ ἀλειφὴ διὰ τὸ χάλ

§ 209. Μέθ: τῆς κατ
ὑάλινον φιάλην μαςύχην καθ
κοπανισμένην δρ': εἰκοσιτέσσ
δρ': δεκαέξ. Θὲς τὴν φιάλην τ
τῆς ἄμμου, ἢ τοῦ θερμοῦ νεροῦ
ση ἡ ὕλη, ἕως οὗ ἡ μαςύχη νὰ
πειτα ἔκβαλε τὴν φιάλην ἀπ
ὅταν ψυχρανθῇ ὀλίγον, κένω

ἄλλο ἀγγεῖον δυνατώτ

Μὲ τοῦτο τὸ βερνίκι
τα, καὶ τὰ σκαλίζουσι
χύνοντες ὕςερον ὀξυςητ
τὰ τρώγουσι, καὶ οὕτω
των, καὶ τὰς εἰκόνας

Σημ: Μὲ αὐτὸ
τὴν Εὐρώπην διάφορα
μων εἰς τὴν οἰκονομίαν
βερνίκι αὐτὸ κα ποτὲ μ
ἐρυθρὰς, ἢ κυανὰς, ἢ
ἀλείφουσι τοὺς ταβλάδ
γραφίζουσιν. Οἱ ταβλά
χάλκωμα, ἢ ὀρείχαλκο
τενεκέν. ἀφ' οὗ οὗτοι
δεις τούτους, καὶ τοὺς
λουσιν εἰς τὴν φωτίαν,
τοὺς ψαίνουσι, καὶ οὕτ
μᾶς μὲ μεγάλην τιμὴν

Σκόνη Κεραυν
Polvere fulmi

§ 210. Μέθ: τῆς κ
νίτρου καθαροῦ καὶ ξη
ποτάσσης, καὶ ἓν μέρο
πάνισον τὰ πάντα χωρ
διὰ τὴν χρείαν σου. Ἀπ

σε ὅσην θέλεις, καὶ βάλε τη
χαρτὶ μὲ ὀλίγον φωσφόρον ἐ
μονα, ἢ ἄλλο τι ϛερεὸν σῶμα
θεῖσα μὲ κανένσφυρίον, εὐθὺς
θέλει κροτήσειν, ὡς ὁ κεραυν

Σκόνη Κεραυνοϐ
λυκοπόδι
Polvere fulminan

§ 211. Μέθ: τῆς κατ
ξαλικοῦ τῆς ποτάσσης (139.
λωμένου μέρη πενῆντα τέσσ
ροῦ μέρη εἴκοσι καὶ ἕν, θείο
καὶ ἑπτὰ μέρη μόνον ἀπὸ τ
κοποδίου (α). Κοπάνισον τὸ
ριϛὰ, διότι ἀλλέως αὗται ὁμ
νάπτουσι καὶ κροτοῦσιν ὡς ὁ
νην ταύτην τὴν ἑνώνεις μὲ
ἀραϐικοῦ κόμμιας, καὶ κατ
λεις, καὶ ἀφ' οὗ τὴν βάλλῃς
να, καὶ κτυπήσῃς μὲ κανέν
ξύλον, κροτεῖ τόσον δυνατὰ
Τινὲς κολλῶσι καὶ βουλώνουσ

(α) Τὸ Λυκοπόδιον τοῦτο εἶναι φυτὸ
ταρίων, εἶναι σφαιρικὸν καὶ γεμάτον ἀ
σκην.

πιςολὰς, αἱ ὁποῖαι, ἐν
τοῦσι μὲ τόνον.

Σημ: Ἄν τις ἀλε
κηρίου, ἢ ἄλλο κανὲν ξ
εἰς τὸ θειϊκὸν ὀξὺ, θέλει
ἀνάψη, καὶ νὰ ἀποτελῆ
τον καὶ βροντήν.

Τέλου κα

§ 212. Μέθ: τῆς
νευτήριον, ἢ εἰς ἀντανα
ρίτου λίθου καὶ καθαροῦ
ρος σάδας, καὶ θέρμανα
διὰ πολὺν καιρὸν, ἕως οὗ
λεία. Ἔπειτα ἔπαρε ἀπ'
θέλεις μὲ κανὲν ὄργανον
ὅ,τι λογῆς θέλεις καὶ ὀρ

Ἂν εἰς τὸν χωνευμένο
μεταλλικὸν ὀξείδιον: δη
ὁ ὕελος τότε γίνεται πλέ
νής. ἀπὸ τὰ διάφορα ὀξεί
νεται καὶ ὁ διάφορος χρ

Κρύςαλλος τε

§ 213. Μέθ: τῆς κα
νευμένον καθαρὸν ὕελον πρό
τοῦ μαγγανεσίου μετάλλου
νατὰ, καὶ οὕτω κατασκεύαι
ἡ χώνευσις τοῦ κρυςάλλου γ
πον: ὅπου δὲν εὑρίσκεται ὁ
κρύςαλλος γίνεται καθαρώτ
ςατος: χωρὶς πομφόλυγας κ
'Απὸ αὐτὴν τὴν ὕλην οἱ
κευάζουσι τὰς φακὰς τῶν τη
κροσκοπίων, καὶ ἐκεῖνα τὰ
τρά τε καὶ κάτοπτρα.

Καθρέπται με

214. Μέθ: τῆς κατ
ἀπὸ χαλκὸν, κασσίτερον, κ
θέλεις, καὶ θέρμανον διὰ δυ
οὗ νὰ λύσῃ, καὶ νὰ γένῃ ὡς
σον αὐτὸ εἰς διάφορα σχήμα
τὴν χρείαν σου.
'Εκ τούτου τοῦ κράματος
ται, κοῖλοι, κυρτοὶ, ἐπίπεδ
Πρό τινων χρόνων 'Αμίκης
Μοδένης καταγόμενος, ἕνας
τοτε εἰς τὴν κατασκευὴν διαφ

δεάσθη νὰ κατασκευάσ
ἐκεῖνο τοῦ περιφήμου Ἑρ
κατώρθωσε πολλὰ καλ
με τὸ μίγμα του, ἐπρόσθ
ρὸν, καὶ οὕτω διαλύσας
τρον κοῖλον, τὸ ἐλείωσε
λὰ καλά. Ἡ διάμετρος
δὲν ἦτον περισσότερον ἀ
σίου, ἡ ἐπιφάνειά του
ςιλβωμένη, ὥςε ἀπὸ τὴ
το ὅλη μαύρη καὶ μελα

Τὸ Τηλεσκόπιον τοῦ
πρόσφερεν εἰς τὸ μεγάλο
Μεδιολάνων, ἐπαράςαι
λὰ καλλιώτερα, παρὰ ἐ
θὼς μόνος μου πολλάκις

ΤΕΛΟΣ ΤΗ

Λ Ε Ξ Ι Κ

Μερικῶν Λέξεων

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟ

Αἰθὴρ - ὑγρὸν ῥευςότατον

Α῎κμων - ἀμόνι.

Α᾿λεξιτήριον - ἐλεξίρι.

Α῾λικὸνόξὺ - Πνεῦμα τοῦ ἅλατος.

Α᾿λθαία - εἶδος μολόχας.

Α῎μυλος - νισεςέ.

Α᾿μμωνι: ἅλας - νισατίρι.

Α᾿ντιμών: - μαγιολύτης.

Α῎νθη τρυγίου - κρεμόριον.

Α῎νθραξ - κάρβουνον.

Α῎ργυρος - ἀσίμι.

Α᾿ρσενικὸν - φαρμάκι.

Βισμούθιον - νέον μέταλ:

Βρωμόκομμι - ἀσαφέτιδα.

Γλύκυσμα - ματσοῦνι.

Γουαΐακον - ἁγιόξυλον.

Ε᾿χχύλισμα - χυλὸς βρασμένος ὀλίγον.

Ε᾿λλέβορον - σκάρφι.

Διγιτάλε - χόρτον πικρόν.

Η῎λεκτρον - κεχριμπάρι.

Θεῖον - θειάφι.

Θειϊκὸν ὀξὺ - θειαφόνερον.

Θέρμη - παροξυσμός.

Θύμ

Ι᾿νδ

Καν

Κρᾶ

Κόμ

Κυα

Λελ

Λιθ

Μαγ

Μίλ

Νίτ

Ο᾿ξο

Ο῎π

Πνεῦ

Ποτ

Ρ῾όδ

Ρ῾εο

Σκύ

Σόδ

Χάλ

Χάλ

Χρυ

Χυλ

Ψευ

Ψιμ

Π Ι Ν

Γενικὸς τῆς νέας

Φύλλα.

159. Ἀγγλικὸν ἅλας
199. Αἰθίοψ σιδηροῦς
191. Αἰθίοψ γεώδης
76. Αἰθὴρ τοῦ ὄξους
77. Αἰθὴρ ὀξαλικός
79. Αἰθὴρ ὀξυσηπτονικό
80. Αἰθὴρ τοῦ ὀξυθειϊκοῦ
87. Ἀὴρ φλογογόνος.
145. Ἅλας τῆς ὀξαλίδος
169. Ἅλας τοῦ ἠλέκτρου
32. Ἀλεξιτήριον τῆς πρ
167. Ἀλεξιτήριον ὄξυνον
168. Ἀλεξιτήριον ὄξυνον
203. Ἀλειφὴ νευρική
204. Ἀλειφὴ καθαρτική
182. Ἀλειφὴ ἀερώδης
51. Ἀμμωνιακὸν πνεῦμ
52. Ἀμμωνιακὸς ὑδράρ
53. Ἀμμωνιακὸν ὑγρὸν
54. Ἀμμωνιακὸς χαλκο
130. Ἀμμωνιακὸν ἅλας

Φύλλα. B.
ις΄. Α῎μπιξ, ἢ λαμπίκος
ιδ΄. Ἀναλύω . .
132. Ἄνθη τοῦ ἀμμων: ἅλατ
170. Ἄνθη τρυγίας .
185. Ἄνθη τοῦ θείου .
165. Ἄνθη τοῦ ἀντιμωνίου
200. Ἄνθη τοῦ ψευδαργύρο
188. Ἀντιμώνιον κατεσκευα
194. Ἀντιμώνιον διαφορετικ
κά. Ἀνωνύμου τινὸς Αρχ
Ἰαμβικόν.
72. Ἀπόβρασμα .
72. Ἀπόβρασμα τοῦ ἀκονί
73. Ἀπόβρασμα τῆς ἀψινθ
74. Ἀπόβρασμα τῆς κίνας
75. Ἀπόβρασμα ῥητινῶδε
76. Ἀπόβρασμα τῆς σκύλ
3. Ἀρωματικὸν ὕδωρ
8. Ἀσβεσόνερον .
83. Ἀχνὸς ψυχρὸς τοῦ ἀμ
καὶ νίτρου. . .

B.

ιγ΄. Βράζω
158. Βασιλικὸν νερόν .
229. Βερνίκι, ἢ ἄλειφὴ διὰ

Φύλλα. Γ.
65. Γλυκύσματα .
66. Γλύκυσμα ἀρωματ
140. Γλυκὺς ὑδράργυρος
ιζ'. Γουδίον .

Ε.

70. Ἐκπυρέλαιον τοῦ ἠλ
81. Ἔλαιον γλυκὺ τοῦ σ
100. Ἔλαια ἀρωματικά
103. Ἔλαια ἀερώδη καὶ σ
νειθισμένα . .
105. Ἔλαιον τῶν ἀμυγδά
64. Ἐλαιοζάκχαρις τοῦ
107. Ἐλαιόλαδον .
60. Ἔμπλαστρον ἀπὸ κη
60. Ἔμπλαστρον τοῦ λιθ
61. Ἔμπλαστρον μὲ ὑδρά
62. Ἔμπλαστρον μὲ κανθ
ιβ'. Ἐξατμίζω .
ιζ'. Εἰσπνευστήριον .

Θ.

166. Θειϊκὸν ὀξὺ .
128. Θερμοξαλικὸν ὀξὺ
92. Θερμοξυγονικὸς ἀὴρ

Φύλλα. Θ.

τικός
139. Θερμοξαλικὸν τῆς π
150. Θερμοξυγενόμετρον
ιέ. Θλίβω . .
164. Θειοῦχος ποτάσσα
187. Θειοῦχος ποτάσσα κ
164. Θειοῦχος σόδα .
207. Θειοῦχος Κασσίτερος

I.

30. Ἱερὸν ἀλεξιτήριον
κγ΄. Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολ

K.

ιέ. Καθαρίζω .
57. Καθαράσβεστος
233. Καθρέπται μεταλλικ
4. Καμφορόνερον .
55. Κάμφορα καθαρά
ις΄. Κάμινος .
210. Κασσίτερος .
58. Κατάπλασμα τῆς ἀλ
λόγας .
59. Κατάπλασμα ἀρωμα
59. Κατάπλασμα τοῦ σιν
214. Κατασκευὴ τῶν καθρ

Φύλλα. K.

ιέ. Καταςαλάζω
172. Καταςαλακτὸν κόκ
136. Καταςαλ: λευκὸν τ
196. Καταςαλ: μέλαν το
ιέ. Κέρας: ἤτοι ςόρτα
190. Κέρμες γεῶδες
57. Κηρία ἀπὸ ψιμμύθιο
ιγ'. Κογχλάζω :
63. Κόγχλασμα τῆς κίνο
192. Κοκκινάβαρις .
63. Κολλύριον τοῦ ψιμμυ
ιδ'. Κοπανίζω .
κ'. Κόσκινον .
ιζ'. Κουκούρπιτα .
220. Κρᾶμα τοῦ ψευδαργύ
ιγ'. Κρυςαλλώνω .
233. Κρύςαλλος τεχνητός
225. Κυανὸν τοῦ Βερλίνου.
218. Κώδωνες .

Λ.

ιβ'. Λαμπικαρίζω .
ή. Λαύδανον ῥευςόν .
ιδ'. Λεξικὸν τῶν πράξε
τῆς πρακτικῆς Φαρμακοπ
235. Λεξικὸν μερικῶν λέ
Φαρμακοποιΐας.
213. Λίθοι πολύτιμοι τεχ

φύλλα.
ιϛ΄. Λουτρὸν, ἢ μπάνιο.

M

95. Μαγνησία γῆ
222. Μάλαγμα χρυσοῦν
223. Μάλαγμα ἀργυροῦν
ιζ΄. Ματράκια .
1. Μέθοδος τῶν κατασκ
τῶν πλέον συνειθισμένων ἰο
μακευτικὴν καὶ Ἰατρικ
148. Μέθοδος καθαρτικὴ τ
224. Μελάνη μαύρη .
96. Μέλι καθαρόν .
215. Μίλτος .
31. Μπάνιο μαρία
ιδ΄. Μουσκεύω .

N.

14. Νερὰ μεταλλικὰ τεχν
5. Νερὸν ἀρωμ: τοῦ καυς
6. Νερὸν ἀρωμ: τῆς βάκ
7. Νερὸν ἀρωμ: τοῦ μαλά
7. Νερὸν ἀρωμ: τῶν ἀνθέ
9. Νερὸν λαμπικαρισμένο
11. Νερὸν φαγεδενικόν
12. Νερὸν κοινὸν τοῦ ὕδρα
13. Νερὸν ὀξυσηπτονικὸν τ
14. Νερὸν ὀξανθρακικόν
16. Νερὸν ὀξὺ τῆς ἀσβέςου

Φύλλα.

N.

17. Νερὸν ἀπ' ἀνθρακικὸν
δήρου .

19. Νερὸν μικτὸν μὲ φλο
ρα .

20. Νερὸν θερμοξυγενές

156. Νίτρον καθαρόν

O.

202. Οἶνος τοῦ ἀντιμωνίου

ιδ'. Ὀξυδώνω

19. Ὀξανθρακικὸν νερὸν ὀ
σης . .

119. Ὀξανθρακικὸν τῆς πο

125. Ὀξαλικόν .

133. Ὀξαλικὸν τοῦ ἀντιμω

134. Ὀξαλικὸν τῆς βαρύτι

135. Ὀξαλικὸν τῆς ἀσβέσ

120. Ὀξυκιτρικόν

122. Ὀξυκιτρικὸν τῆς ποτ

143. Ὀξυζακχαρικόν

142. Ὀξυμηλικὸν τοῦ σιδή

108. Ὄξος δυνατόν

110. Ὄξος θερμοξυδωμένον

111. Ὄξος τοῦ ἀντιμωνιακ

112. Ὄξος τῆς βαρύτιδος

113. Ὄξος τοῦ μολύβδου

114. Ὄξος τοῦ μολύβ: μὲ π

115. Ὄξος τῆς ποτάσσης

Φύλλα.

143. Ο'ξυπρουσικὸν τῆς πο
ιέ. Ο"ργανατῆςΧυμικῆς
218. Ο'ρείχαλκος
ιβ'. Ὁρισμοὶ καὶπράξεις τ
115. Ο'ξυπενζωϊκόν .
146. Ο'ξυσηπτονικόν
155. Ο'ξυσηπτονικὸν τοῦ ὑ
123. Ο'ξυφωσφορικόν

Π.

ιή. Παλόν . .
153. Πέτρα τῆς χολάσεως
94. Πηκτὴ τοῦ ἐλαφοκέρα
99. Πηκτὴ τοῦ ἀραβικοῦ
ιέ. Πλύνω . .
ή. Πνευματικὸν σκεύασμ
21. Πνεῦμα τοῦ οἴνου
23. Πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ ὀ
30. Πνεῦμα τῆς κάμφορα
20. Πνεῦμα τῆς ῥεοβαραλ
ξιτήριαν .
31. Πνεῦμα πολυαρωματ
32. Πνεῦμα τῆς μυῤῥαλο
τῆς προπριετάτης
34. Πνεῦμα τοῦ βρωμοκομ
34. Πνευ:τοῦοἴνου μὲβάλσ
35. Πνεῦμα τῆς ἀψινθέας
36. Πνεῦμα τοῦ μοσχοθυμ
36. Πνεῦμα τοῦ ἀρωματικ

Φύλλα: Π.

37. Πνεῦμα τῶν κανθαρί
38. Πνεῦμα τοῦ καςορχί
39. Πνεῦμα τῆς κίνας
40. Πνεῦμα τῆς κανέλλα
41. Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶ
41. Πνεῦμα τοῦ ἐλλεβόρο
44. Πνεῦμα τῆς γεντιάνα
45. Πνεῦμα τοῦ γουαϊάκ
46. Πνεῦμα τῆς μύῤῥας
46. Πνεῦμα τοῦ ἰνδικοφέ
47. Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶ
48. Πνεῦμα τοῦ ῥεοβαρβ
49. Πνεῦμα τοῦ ἠλέκτρο
50. Πνεῦμα τῆς βαλεριά
50. Πνεῦμα τοῦ ὄξους μέ
117. Πνεῦμα τοῦ ἀμμωνι
117. Ποτάσσα, ἢ πέτρα κ
216. Πράσινον τοῦ χαλκοῦ
ς΄. Προοίμιον εἰς τὸν κύρ
218. Προῦντσος .
ιγ΄. Πυκνώνω, ἢ συγκεντ
226. Πυρίτις κόνις, ἢ παρ
228. Πυροφόρον τοῦ Χόμβ
229. Πυροφόρα κηρία

Ρ

10. Ῥευςόμετρον. ὑποσ
24. Ῥευςὸν ἀνώδυνον τοῦ

Φύλλα. Ρ.

178. Ῥητίνη τοῦ μοσχοθυμ
98. Ῥοδόμελον .
179. Ῥητίνη τῆς γιαλάππα

Σ.

209. Σαπώνιον κοινόν
183. Σαπώνιον ἀπὸ ἀμμων
183. Σαπώνιον καθαρὸν τῆ
91. Σηπτογονικὸς ἀήρ: ἤτ
201. Σιδηρίτης οἶνος .
ιή. Σκεύασμα τοῦ Βολφίου
κ΄. Σκεύασμα πνευματικό
ιθ΄. Σκεύασμα ὑδρωπνευμα
206. Σκόνη καθαρτική
204. Σκόνη καθαρτικὴ τῶν
230. Σκόνη κεραυνοβρόντις
231. Σκόνη κεραυνοβρόντις
206. Σκόνη ἀπὸ τραγάκανθ
214. Σμάλτος, ἢ βερνίκι
ιγ΄: Στραγγίζω .
κς΄. Στραγγιστήριον
181. Στύψις καθαρά .
162. Στύψις ψημμένη
225. Συμπαθητικὴ μελάνη
26. Συνθέσεις τῶν φυτικῶ
πνεύματος τοῦ οἴνου
ιζ΄. Σίφων .

Φύλλα, Τ

219. Τομπάκι λευκόν
219. Τομπάκι χρυσοειδ
208. Τροχίσκοι ἀπὸ ἀμ
172. Τρυγίας διαλυτός
173. Τρυγίας ἐμετικός

Υ

186. Ὑγρὸν ἀερῶδες τοῦ
97. Ὑδράργυρος καθαρ
221. Ὑδράργυρος κεραυ
ιδ'. Ὑελώνω .
232. Ὑέλου κατασκευή

Φ

137. Φλεροποιὸς ὑδράργυ
ιή. Φιάλαι .
89. Φλογανθρακικὸς ἀή
84. Φωσφόρος .
44. Φωσφορικὸν ὀξύ
124. Φωσφορώδης σόδα,
κάλων

Χ

1. Χάλυψ πορφυρωμέν
163. Χάλκανθος τεχνητό
223. Χρυσοῦν παντσοχέρ
189. Χρυσοειδὴς θειοῦχος
211. Χρυσίον μουσαϊκόν
68. Χυλὸς τῶν ἀμυγδάλ
69. Χυλὸς τοῦ κόμμιος

70 Χυλὸς τῶν καρπῶν το

181 Χυλός τῶν καρπῶν
ας.

209 Χυμικὴ οἰκονομική : ἤ
τῆς ὅλης χυμικῆς .

ιγ´ Χωνεύω Ψ

198 Ψιμμύθιον καθαρόν .

Τέλος τοῦ Πί

Παροράματα το

Παροράματα

ιγ´. κόγχλασμα: κόχλ

20 γλυκεϊαν: γλυκεῖα

3 ἀρῶμα: ἄρωμα

8 ἀντισπασμοτικὸν:

11 λύσον θερμοξ: ἀνά

15 ἀργεῖα: ἀγγεῖα

35 γονοῤῥαίαν: γονόῤ

48 ἐνόνεται: ἐνώνετα

55 δριμεῖαυ: δριμεῖαν

72 ἐπυρέλαιον: ἐκπυρ

56 καραβαρίαν: καρ

Παροράματα

77 κεντικὴν : κε

ιγ΄ κογχλάζω :

27 μετράκια : μ

143 νεζεςὲ : νιζε

87 γλήγορα :

126 ὀξέως . ὀξέος

88 πανίδιον : σα

129 πυρίτιος : π

ιζ΄ σύφων : σίφω

131 σκώλικας :

149 σηπτογονιτοῦ :

141 ςύψις ταθαρά :

114 ταθαρὸν : κ

67 τούτον τοῦ γλ :

99 τοῦ κόμμιος :

71 τῆς ἠλέκτρου :

127 τονιτὸν : το

139 ὑποδῶν : πο

142 χάλκανθος τεχνυ

45 χιλιφέρων :

---

36 aromaticato - zzato

58 malsa - malva 6.

23 alcool eteneo - eterec

53 di pame - di rame

117 di Ial - di Sal amm

115 ossipeezoico - benzo

aiaco 188 diaforetico

Οἱ ἐν Κωνςαντινουπό
Συνδρομ

Ὁ Ἐνδοξότατος καὶ μεγαλο
τρὸς τοῦ πολυχρονίου καὶ
μανικοῦ Κράτους Μου
φέντης
Ὁ Σοφολογιώτατος Ἀπδου
τῆς ἐνδοξότητός του
Ὁ Ἐνδοξότατος καὶ μεγαλο
Καζασκέρης τῆς Ἀνατο
Ἀρὶφ πεγὶ ἐφένδης
Ὁ Ἐνδοξότ: Μουχεδὶν μπεϊ
Ὁ Χεκίμπασης Σιούτας Μ
Ὁ Ἐνδοξότατ: Μεμὶς ἀγᾶς

Οἱ ἐν Κωνςα
Φιλογενεῖς Συν

Ὁ Μακαριώτατος Πατρ
κύριος Πολύκαρπος
Ὁ Μακαριώτατος Πατρι
κύριος Θεόφιλος.
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος
σιος ὁ Καλλιάρχης
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος
λέτιος .
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος
Ἀθανάσιος .
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Τουρνόβο
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Κρήτης κ
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Φιλιππο
Θετταλός
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Εὐρίπου
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Αἴνου κύ
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Ἀγχιάλο
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Σιναίου κ
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Πέτρας
λύμων κύρ: Μισαήλ
Ὁ Πανιερώτ: ἅγιος Ἰκονίο
Ὁ Πανιερώτ: ἅγιος Ἀγαθου
Ὁ Θεοφιλέςατος ἅγιος Ἐλ
Χρύσανθος

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἱεροδι
Χαλκηδόνος κύρ: Γεράσ
Ὁ Πανοσιολ: ἅγιος Προηγούμ
Ἰλλαρίων .
Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδ
κύρ: Ἀνανίας Μακεδό
Ὁ Πανοσιώτατ: κύριος χατζ
Θετταλός .
Ὁ Πανοσιώτ: Ἀρχιμανδρίτη
Θετταλός
Ὁ Πανοσιώτ: Καμαράσης Ἱε
Γαβριήλ .
Ὁ Πανοσιολογιώτατος καὶ Γ
ἁγίου Τάφου κύρ: Ἰω
Ὁ Πανοσιώτ: Ἀρχιμανδρίτη
Κανάκης Χῖος .
Ὁ Πανοσιώτ: Πρωτοσύγκελλ
πουπόλεως κύρ: Θεοδό
Ὁ Πανοσιώτ: Πρωτοσύγκελλ
Ἄνθιμος Σάμιος
Ὁ Λογιώτατος Ἱεροδιάκονο
Ῥακοβίτζας .
Ὁ Πανοσιώτ: κύρ: Σαμουήλ
Ἐκκλησίας ἐφημέριος
Ὁ Πανοσιώτ: κύρ: Μακάριος
Ὁ Αἰδεσιμώτατος παπᾶ Δη
Δροβιανίτης

Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἱεροδ
Βαμβάκης ὁ Βυζάν
Ὁ Πανοσιολογιώτατος κύ
κονος Ἱεροσολύμων
Ὁ Μουσικολογιώτατος Ἱ
Διονύσιος .
Ὁ Ἐλλογιμώτατος κύρ: Ι
Τρικεὺς .
Ὁ Λογιώτατος κύρ: Μελ
Μεγάλης Ἐκκλησία
Ὁ Λογιώτατος κύρ: Ἱερό
Ὁ Λογιώτατος Ἱεροδιάκο
Χριςήδης
Ὁ Λογιώτατος κύρ: Παρθ

Ὁ Ἐνδοξότατος μέγας Δι
Μιχαὴλ Σοῦτζος
Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζα
Καρατζᾶς
Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζα
Καλλιμάχης
Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζα
Χαντσερῆς
Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζα
Χαντσερῆς
Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζα
Σοῦτζος

Ὁ Εὐγενέςατος ἄρχων μέγα
Α'λέξανδρος Μάνος
Ὁ Εὐγενέςατος ἄρχων μέγα
Ἰωάννης Σαμουρκάσ
Ὁ Εὐγενέςατος ἄρχων μέγ
Γεώργιος Βλαχούτσης
Ὁ Εὐγενέςατος ἄρχων Ἄγ
Α'λέξανδρος Πετρόπο
Ὁ Εὐγενέςατος κύριος Νικό
Σουλουτζιάρογλους
Ὁ Εὐγενέςατος κύριος Ἀλέ
Ὁ Εὐγενέςατος κύρ: Ἰωάν
Ὁ Εὐγενέςατος κύρ: Ἰωάν
Ὁ Εὐγενέςατος κύρ: Ἀλέξα
Ὁ Εὐγενέςατος κύρ: Κωνςα
Ὁ Εὐγενές: κύρ: Δημήτριο
Ὁ Εὐγενές: κύρ: Κωνςαντῖ
Ὁ Εὐγενές: κύρ: Ἀλέξανδρ
Ὁ Εὐγενές: ἄρχων Παχάρ
Μανουὴλ Παλασάκη
Ὁ Εὐγενέςατος ἄρχων Σερ
Νικόλαος Λογάδης
Ὁ Εὐγενέςατος ἄρχων Και
Σέργιος Κωςάκης
Ὁ Εὐγενέςατος ἄρχων Σε
Γεώργιος Φωτεινός
Ὁ Εὐγενέςατος ἄρχων Σε

Κωνςαντῖνος

Οἱ Εὐγενές: ἐπιςᾶται τῆς

Τυπογραφίας

Ὁ Εὐγ: ἄρχων Γραμματικ

Ὁ Εὐγ: κύριος Ἀλέξανδρο

Ὁ Εὐγ: ἄρχων Λογοθέτης

Καςρινός

Ὁ Μουσικολ: Λαμπαδάριο

Ὁ Ἐξοχώτ κύρ: Γεώργιο

Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἰωάν: Ῥαζ

Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Κήρυκος Χ

Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Φωτεινὸς Βυ

Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἰωάννης Ῥ

Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἰωάννης Σ

Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἰωάννης Ἀ

Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Γεώργιος Ἀ

Ὁ Τιμ: κύρ: Ἐλευθέριος Λ

Ὁ Τιμιώτ: κύρ: Γρηγόριος

Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Γαβρ

Ὁ Τιμ: κύρ: Μιχαὴλ Βασιλ

Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Ἰωά

Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀλέξανδρος Φ

Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνςαντῖνος

Ὁ Τιμ: κύρ: Μαργαρίτης Χ

Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀθανάσιος Μ

Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Μαρ

Ὁ Τιμ: κύρ: Δημήτριος Μ

Η Ἐλλογιμωτάτη κυρία Ζ
Μαργαρίτου
Η Τιμ: κυρία Χ: Καλὴ Λα
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀλέξανδρος Κ
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωςάκης Τζὶν
Ὁ Τιμ: κύρ: Χριςόδουλος Π
Ὁ Τιμ: Χ: Γεώργιος Δημητρ
Ὁ Λογιώτ: κύρ: Θεόδωρος
Ὁ Τιμ: κύρ: Σπυρίδων Βαλ
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰάκωβος Κλεο
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Οἰκο
Ὁ Λογ: κύρ: Νικόλαος ὁ ἐκ
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Κυζι
Ὁ Λογ: κύρ: Χρῆςος τοῦ Κυ
Ὁ Τιμ: κύρ: Στέφανος ἀρχ
Χ: Στεφάνου Καππαδόκης
Ὁ Τιμ: Σαρὶ Ἰωάννης ἐκ Μ
Ὁ Τιμ: κύριος Ἐμμανουὴλ
Ὁ Τιμ: Μανόλης Μιχαὴλ
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀναςάσιος Μι
Ὁ Τιμ: κύρ: Εὐςάθιος Σταυ
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Σαρού
Ὁ Τιμ: κύρ: Μιχαὴλ Ἀπροί
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Ἰωάνν
Ὁ Τιμ: κύρ: Στεργιανάκης
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνςαντῖνος ὁ
Ὁ Λογ: κύρ: Κωνςαντῖνος Δ

Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀλέξανδρος Τ
Ὁ Τιμ: κύρ: Χ Κωσμᾶς Δημ
Ὁ Λογ: κύρ: Ἀνδρέας παπ
Ὁ Λογ: κύρ: Γεώργιος Ξανθ
Ὁ Τιμ: κύρ: Σταυρῆς Μόσχ
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀθανάσιος Ἀγ
Ὁ Τιμ: κύρ: Μανούσιος Φυτ
Ὁ Τιμ: κύρ: Δημήτριος Θεο
Ὁ Τιμ: κύρ: Νικόλαος Δημ
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Μιχα
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Βασι
Ὁ Τιμ: κύρ: Μιχαὴλ Χ. Δημ
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Μάρ
Ὁ Λογ: κύρ: Κωνςαντῖνος
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνςαντῖνος Θ
Ὁ Τιμ: κύρ: Χρῆςος ἐκ Σω
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Χρις
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἰωάννης Πάν
Ὁ Τιμ: κύρ: Βασίλειος Σακ
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνςαντῖνος
Ὁ Τιμ: κύρ. Δημήτριος Κό
Ὁ Τιμ: κύρ. Ἀποςολάκης
Ὁ Τιμ. κύρ. Νικόλαος Χ. Σ
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἰωάν: Τοπάλο
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἐλευθέρης Ἀν
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεράκης Ἀριτ
Ὁ Τιμ. κύρ. Χριςόδουλος Μ

Ὁ Τιμ. κύρ. Βασίλειος Ζωγ
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Ζωγρ
Ὁ Λογ. κύρ. Δημήτριος Κυ
Ὁ Λογ. κύρ. Ἀναςάσιος Κα
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἰωάννης Εὐγε
Ὁ Τιμ. κύρ. Εὐςάθ· Κουτσί
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Παρ
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Ἠλι
Ὁ Τιμ. κύρ. Κωνςαντῖνος
Ὁ Τιμ. κύρ. Σάββας Νικολ
Ὁ Τιμ. κύρ. Μανουσάκης Χ
Ὁ Τιμ. κύρ. Σάββας Σεβας
Στεφανὴς Ψωμὰς Ἰωαννίτ
Ὁ Λογ. κύρ. Μιχαὴλ Οἰκονο
Κωνςαντῖνος Ψωμάκης
Ἀναςάσιος Ἀντωνίου Καλ
Γεώργιος Μπαχάρη
Γεώργιος Μαυρουδῆ
Ὀνούφριος Μηκέλλη Κύπριο
Ἰωάννης Βυζάντιος
Ζαχαρίας Συναΐτης
Σωτήριος Γρηγορίου
Γεώργιος παπᾶ Ἰωάννου Κ
Σπυρίδων Βλασσόπουλος
Θεόφιλος Πρωτοσύγκελλος τ
Νικόλαος Βλαςὸς Κρής

Οἱ ἐν Μολδ

Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Μ.
Βενιαμὶν .
Ὁ Εὐγενές: ἄρ: Βόρνικος κύ
Ὁ Εὐγενές: ἄρ: Μπάνος κύ
Ὁ Πανοσ: Ἀρχ: κύρ. Γαβ
Ὁ Εὐγ. σινιὸρ Τζοάννης Σμ
Ὁ Εὐγ. κύρ. Γιάγκος Ἰσα

Οἱ ἐν Ἀδριαν

Ὁ Πανιερωτατοσοφολογιώτατο
πόλεως κύρ. Δωρόθε
Ὁ Πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ
Ἀμβρόσιος Πρωτοσύγκελλ
Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγ
Ἰάκωβος Σύγκελλος
Ἰωάννης Κώτσιου .
Ἀθανάσιος Στογιάνου
Ἰωάννης Δαναπασίου
Γρηγόριος Μιχαὴλ .
Μαργαρίτης Βερώνης
Δημήτριος Ζώτου .
Βασιλάκης Σωτηρίχου
Ἀλέξανδρος Λεμονίδης
Ἰωάννης Μουτάφη .

Ἀντώνιος Ἀμυρᾶ .
Χατζῆ Θεοδωράκης Γαβριή
Χατζῆ Δημήτριος Ἀλεξάνδ
Δημήτριος Τζιβάνογλους
Ἰακωβάκης χατζῆ Ἀνδρέα
Ἀθανασάκης Πολυχρονίου
Χατζῆ Βλατάκης Πανήδης
Νικόλαος Τεπεκιόζη .
Πετράκης Σακελαρίου
Βασιλάκης Πολυχρονίου
Ἀποσολάκης χατζῆ Σταυρ
Χατζῆ Στέφανος χατζῆ Στ
Διαμαντάκης Στρατίνου
Ἀντιφάνιος Γρηγορίου
Παναγιώτης Μαργαρίτου
Γεώργιος Παγανῆς .
Χρησόδουλος Πέγιου .
Σταμάτης χατζῆ Νικολάου
Χατζῆ Παναγιώτης Βασιλεί

Οἱ ἐν Σιληβρ

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Διδάσ
Σιληβρία Σχολῆς κύριος Εὐ
Ὁ Τιμιώτατος ἄρχων Λογοθ
Γρηγόριος . .

Παναγιώτης παιδαγωγός
Δῆμος Πολυχρονίου
Μιχαλάκης Ῥῆγα
Δημητράκης Μαυρουδῆς
Μόσχος Νικολάου
Σταμάτιος Χ. Ἰωάννου
Γεώργιος Ἰωάννου ἐκ Μέτρ
Ἀνας άσιος Δημητριάδης
Μαργαρίτης Ἀγγελῆ
Μανολάκης Σωτηρίδης
Σταυρῆς Χ. Ἰωάννου
Ὁ Αἰδεσιμώτ. παπᾶ Πανα
Σωτήριος βαφεὺς
Γιανάκος Ἱερόπαις

Οἱ ἐν Σμύ

Ὁ Πανιερώτατος καὶ Σεβασ
Σμύρνης κύριος Ἄνθι
Ὁ Θεοφιλέςατος Ἐπίσκοπο
κύριος Καλλίνικος
Τὸ ἐν Σμύρνῃ φιλολογικὸν γ
Ἡ ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικὴ Σ
Ὁ Ἱερομόναχος Ἄνθιμος κ
Ἀρχιμ. καὶ ἐφημ. τοῦ ἁγίο
Ἔξαρχος τοῦ ἁγίου Σμύρνη
Ὁ Πανοσιώτατος Προηγού

Σμύρ: Μετοχίου τῆς Λαύρ

Ὁ Πανοσιώτατος Προηγούμε

Πελοπόννησον Μονῆς τῶν

Παρθένιος

Ὁ Πανοσιώτατος κὺρ Ἄνθιμ

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ ἐν Σμύ

Γυμνασίου

Ὁ Μαργαρίτης παπ΄. Ἐμμα

Νικόλαος χ. Τριανταφύλλο

Ἀλέξανδρος Οἰκονόμου ἐκ Τ

Θετταλίας

Παρθένιος Ἱεροδιάκονος Σμ

Ἐμμανουὴλ Βασιλείου Ῥόδ

Ἰωάννης Γεωργιάδης Σμυρ

Καλλίνικος Ἱερομόναχος Κ

Νικόλαος Γεωργιάδης Σμυρ

τῆς Μαθηματικῆς εἰς τὸ φιλ

Νικόλαος Κρὴς ὁ ἐκ Κυδωνί

Βενιαμὶν Ῥωσσέτος ὁ ἐκ Μολ

Καλλίνικος ἱεροδιάκονος ἐκ

Πελοποννήσου

Ἱλαρίων ἱεροδιάκονος Κύπρι

Εὐσέβιος Σμυρναῖος Διδάσκο

Βρύουλα Ἑλληνικῆς σ

Ὁ Μουσικολογιώτατος κύριο

Σμυρναῖος
Νικόλαος Ἐλευθεριάδης
Νικόλαος Δημητριάδης
Χ: Ἰωάννης Δημητριάδ
Δημήτριος Θεμιστοκλῆς
Ἰωάννης Περικλῆς Λέσβ
τοῦ φιλολογικοῦ τῆ
Γεώργιος χ: Φώτη Σακε
Δημήτριος Τζόρτζη
Γεώργιος Ἁλικαρνασσεύ
Γεώργιος Ἀποστολίδης Π
Γεώργιος Φιλαδελφεὺς ὁ
Ἰωσὴφ Ἀναστασίου Μάγ
Μανουὴλ Γεωργίου ἐκ Β
Σταμάτιος Κουμναῖος
Ἀστέριος ὁ ἐκ Τυρνάβου τ
Μαργαρίτης Παπᾶ Δημ
τῆς Θετταλίας
Δημήτριος Κωνσταντίνου
Δαμασκηνὸς Ἱεροδιάκο
Κύριλλος Ἀβραμίδης Μ
Νεόφυτος Ἱεροδιάκονος
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Εὐθύμιος Κ
Στιλιανὸς χ: Παναγιώτ
τοῦ φιλολογικοῦ Γυ
Φίλιππος Καλόγλου Ῥόδ
Δημήτριος Ζωγράφος ὁ ἐ

Τριαντάφυλλος χ. Γεωργίου
Δημήτριος Ὀλλανδὸς διδάσ
Κατακουζηνὸς Ἰωάννου
Ι: Δ: Μαυροκορδάτος
Σπυρίδων ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Ζωγ
Γεώργιος Τάντολος Δημητρ
Διονύσιος Σπαθὴς Ἰατρὸς
Ἰσαάκιος Καισαρεὺς Ἰατρός
Ἀντώνιος Γεωργίου Σταμάτ
που τῆς Σάμου
Κ. Ἰωάννης Γεωργίου ἐκ Κα
Σάμου
Γεώργιος Κ: Ἰωάννου ἐκ Καρ
Χρισόφορος Μιλιόνης Ῥόδιος
Βασίλειος χ: Μανόλη
Παρασὸς Ἀνδρέου Βρυουλλιώτ
Ἰωάννης Παξιμαδᾶς Δημητρ
Ἀνδρέας Κωνσαντίνου Γιεμ
Δημήτριος Τελατηνίδης
Εὐσάθιος Καλγάκης Δ: Σμυρν
Νικόλαος Ἰωάννου Ὑμπρισιμ
Μανουὴλ Λαμπρινοῦ
Μικὲς Δομέσιχος ἐκ Βουρνόβα
Γρηγόριος Δημητρίου Τζιτζεκ
Σπύλιος Μισχίνης Πελοποννήσ
Δημήτριος Πογιαντζόγλους Κρ
Κωνσαντῖνος Νηφθόγλους ἀπὸ

τῆς Σμύρνης
Ἰωάννης Κωνσταντίνου ἀπ
Χρῆστος Δημητρίου ἐκ νήσ
Χ: Κωνσταντῖνος Πογιατζ
Ἰωάννης Παππαδάκης Κ
Παναγιώτης Καζάζης ἐκ
Ὁ ἄρχων Λογοθέτης Γεώρ
Γεώργιος Μπαλῆς .

Οἱ ἐν Πάτ

Ὁ Ἱεροδιάκονος Γρηγόριος
Ὁ Ἱεροδιάκονος Θεόφιλος
Ὁ Ἱεροδιάκονος Ἀγάπιος
Ὁ Ἱεροδ: Λεόντιος τοῦ ἀγ
Ὁ Ἱερομόναχος Νικηφόρος
Ὁ Ἐντιμότ: Χαράλαμπο
Ὁ Τιμ: Εὐστάθιος Θεοδοσό
Ὁ Κύρ: Γεώργιος Γιανόπου
Ὁ Εὐγενέσ: Ἰωάννης Κα
Ὁ Εὐγενέσ: Δημήτριος Τ
Ὁ Εὐγ: Παναγῆς Κομποθέ
Ὁ Λογ: Ἀντώνιος Καλαμ
Ἡ Ἐλλογιμωτάτη Μαρία
Ὁ κύριος Ἀλέξιος Μ: Ἀλεξ
Ὁ Κύρ: Ἀναγνώστης Σταμ
Ὁ Ἐντιμότατος Δημήτριος

Ὁ Ἰωάννης Ν. Γιανακόπουλ
τῖνος Α: Ἀλεξανδρόπ
Ὁ Λογιώτ: Ἀντζουλὸς Τηπ

Οἱ ἐν Ἤλιδι, ἤτοι ἐ

Γρηγόριος Πιτακὸς Μιτυλ
Ὁ Εὐγεν: ἄρχ: Λογοθέτης Γε
Ὁ Λογ: Χρύσανθος Σισίνης Λ
Ὁ Λογ: Μιχαὴλ Σισίνης Λογ
Ὁ Λογ: Εὐςάθιος Σισίνης
Ὁ Ἐξοχ: Κωνςαντῖνος Πελοπ
Ὁ Τιμ: Ἀντώνιος Βόκκορης
Ὁ Τιμ: Ἐμμανουὴλ Βουρεκ
Ὁ Τιμ: Δημήτριος Παυλόπο
Ὁ Τιμ: Διονύσιος παπᾶ Ἰωά
Ὁ Τιμ: Ἀνδρέας Ζωγράφος
Γεώργιος Ἰωάννου οἰκονόμο
Οἱ Ἄρχοντες τοῦ Μ
Ὁ Εὐγ: ἄρχων Καλαβρύτων
Ζαήμης
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Καλαβρύτων κύ
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Σωτήριος Σπυρ
ἀδελφοὶ, οἱ ἀπὸ Τρικκ
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Μιςρὸς κύρ: Ἀνα
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Μιςρὸς κύρ: Πα
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Βοςήτζας κύρ:

Ὁ Εὐγ. Ἀναγνώστης Παπ
Ὁ Εὐγ. κύρ. Νικολάκης
Ὁ Εὐγ: ἄρχ. Παναγιωτά
Ὁ Εὐγ: Δημήτριος Παπ
Ὁ Εὐγ: Πανάγος Τζιανὸ
Ὁ Εὐγ. ἄρχ. Ἄργους κύ
καὶ ἀδελφοί .
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Θε
λαβρύτων
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἀντωνάκ
Ὁ Ἐξοχ. κύριος Ἐμμαν
Ὁ Τιμ. κύρ. Κωνσταντῖνο
Ὁ Εὐγ. κύρ. Χιντὶρ ἀγᾶς
Ὁ Κύριος Ἰωάννης Οἰκον
Γκούρας .
Ὁ κύρ. Βασιλάκης Χριστα
πολιτζᾶς .
Ὁ Ἐξοχ. κύρ. Σπυρίδων
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἀναγνώστης
Νησίου .

Λιν

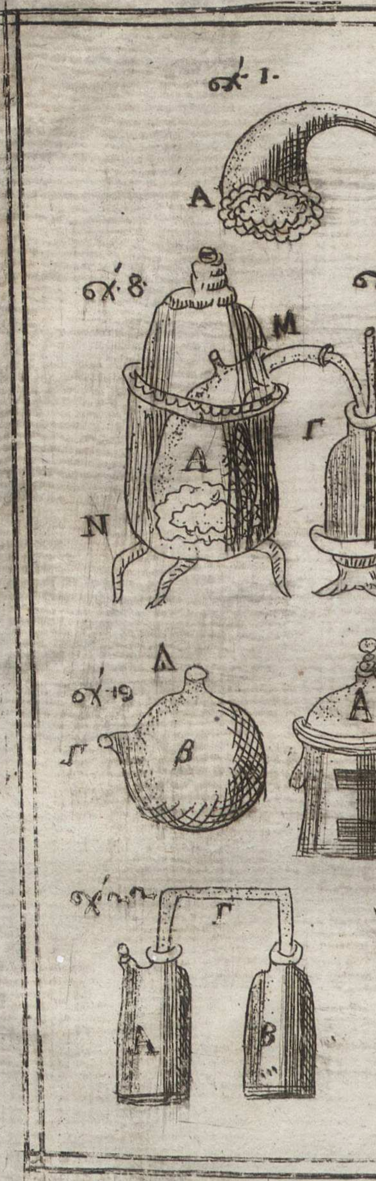
σχ. 1.
A
σχ. 8.
M
Γ
A
N
Λ
σχ. 19
Γ
β
A
Γ
A
B

Λ
Μ
Φ
Δ
Α

Aristides

Irmarea Tau

Εγεννη

Δεκεμβ

Γεννα

Μαΐου

Εγνα Ιιος

Ιουνίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Α
0070000247